

การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยาย
ชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย

โดย

นางสาวฉัตรธิดา ชูทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยาย
ชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย

โดย

นางสาวฉัตรธิดา ชูทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

EXPOSURE, ATTITUDE, AND TENDENCY TOWARDS READING
BEHAVIOR OF Y NOVELS AMONG THAI Y FEMALE READERS

BY

MISS CHATTIDA CHOOTHONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
PROGRAM IN MASS COMMUNICATION
FACULTY OF JOURNALISM AND MASS COMMUNICATION
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2019
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

วิทยานิพนธ์

ของ

นางสาวฉัตรธิดา ชูทอง

เรื่อง

การศึกษาการเปิดรับ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยาย
ชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)

เมื่อ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2563

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ แอนนา จุมพลเสถียร)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ กัลยกร วรกุลสถฐานีย์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิดา แสงสิงแก้ว)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี ใต้ฟ้าพูล)

ผู้รักษาการแทนในตำแหน่งคณบดี

(รองศาสตราจารย์ ประไพพิศ มุทิตาเจริญ)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรม การอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย
ชื่อผู้เขียน	นางสาวฉัตรธิดา ชูทอง
ชื่อปริญญา	วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์กัลยากร วรกุลลัญฐานีย์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรม การอ่านนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้หญิงไทยที่มีคุณสมบัติเป็นสาววาย และอ่านนวนิยายชายรักชายในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี หรือต่ำกว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้ส่วนตัว/เดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายโดยใช้สื่อ เว็บไซต์และแอปพลิเคชันมากที่สุด และส่วนใหญ่เคยซื้อนวนิยายชายรักชาย โดยซื้อผ่านรูปแบบ หนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ มีความถี่ในการเปิดรับโดยเฉลี่ย 6 วัน/สัปดาห์ ระยะเวลามากกว่า 2-3 ชั่วโมง และมีสาเหตุหลักในการเปิดรับคือ ความนิยมในนวนิยายชายรักชาย

กลุ่มตัวอย่างมีระดับทักษะคิดเชิงบวกต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชายทั้ง 4 ด้าน โดยด้านบทสนทนา มีระดับทักษะคิดเชิงบวกมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.53) และมีแนวโน้มพฤติกรรมในการอ่านนวนิยายชายรักชายมากที่สุดในประเด็นตั้งใจที่จะอ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป ระดับตั้งใจอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.80)

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า สาววายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ พบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชายและทักษะคิดที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย และยังพบ

(2)

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชายและแนวโน้มพฤติกรรมการ
อ่านนวนิยายชายรักชายที่นัยสำคัญ .01

คำสำคัญ: สาววาย, นวนิยายชายรักชาย, การเปิดรับ, ทัศนคติ, แนวโน้มพฤติกรรม

Thesis Title	Exposure, Attitude, and Tendency towards Reading Behavior of Y Novels among Thai Y Female Readers
Author	Miss Chattida Choothong
Degree	Master of Arts
Major Field/Faculty/University	Mass Communication Journalism and Mass Communication Thammasat University
Thesis Advisor	Associate Professor Kalyakorn Worakullattanee
Academic Year	2019

ABSTRACT

The purpose of this quantitative research was to study the exposure, attitude, and tendency towards reading behavior of Y novels among Thai Y female readers. A questionnaire was used as a research instrument for data collection. The sample was 400 Thai Y females reading Y novels the past 3 months.

The results of this research indicated that most of the sample were 20 years old or under, students, earned monthly income of not more than 5,000 baht. Furthermore, the most popular exposure source was website and application. Most of them ever bought Y novels through the printed book format. The average exposure frequency was 6 days / week. The exposure duration was over 2-3 hours. The key reason for exposure was the popularity in Y novels.

The sample had positive attitude towards the four aspects of Y novels. An aspect with the highest level was conversation (mean = 4.53). The sample had the highest tendency of reading behavior in Y novels. The intention to continue reading Y novels was at the strongly intentional level (mean = 4.80).

The results of testing hypothesis revealed that the sample with different demographic characteristics had indifferent exposure to Y novels. Besides, exposure to Y novel was related with attitude towards the components of Y novels. Attitude

towards the components of Y novels was also related with behavioral tendency towards reading Y novels with a statistical significance level of .01.

Keywords: Y girls, Y novels, Exposure, Attitude, Behavioral tendency

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้นได้เพราะได้รับความเมตตากรุณาในการช่วยชี้แนะแนวทางและได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์กัลยกร วรกุลสถฐานีย์ ที่คอยสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงและตรวจสอบความเรียบร้อยในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตลอดมา อีกทั้งยังคอยสอบถามความคืบหน้าในการจัดทำอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสามารถกระตุ้นให้ผู้เขียนมีความพยายามและมุ่งมั่นที่จะจัดทำจนสำเร็จสมบูรณ์ได้ ขอขอบพระคุณมากค่ะ

ขอขอบพระคุณในความเมตตากรุณาของ รองศาสตราจารย์แอนนา จุมพลเสถียร ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิตา แสงสิงแก้ว และรองศาสตราจารย์ ดร.ธাত্রี ใต้ฟ้าพูล กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่สละเวลาอันมีค่าในการให้แนวทางแก้ไขปรับปรุง จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านทั้งในทวิตเตอร์และเพจเฟซบุ๊ก ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการช่วยตอบแบบสอบถาม ทำให้ผู้ศึกษาได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์ขึ้นได้

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนทุกท่านที่ให้วิชาความรู้ ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนที่คอยอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ตั้งแต่วันที่ผู้เขียนได้เข้ามาศึกษาต่อในคณะแห่งนี้

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวที่เป็นพลังที่สำคัญ คอยให้กำลังใจและสนับสนุนเรื่องการศึกษามาโดยตลอด เพราะว่ามีพวกท่านคอยสนับสนุนจึงเป็นแรงผลักดันให้ผู้เขียนเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาโทได้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาสื่อสารมวลชน MA 37 ทุกคน ที่ได้ร่วมเรียนมาด้วยกัน คอยช่วยเหลือเกื้อกูลกันในเรื่องต่าง ๆ สนุกสนานไปด้วยกันตลอดมา และขอขอบคุณศิลปินไอดอลที่ผู้เขียนชื่นชอบ คุณแบมแบม วง GOT7 ที่เป็นแรงบันดาลใจทำให้เกิดหัวข้อวิทยานิพนธ์ และมีส่วนช่วยเยียวยาจิตใจให้ผู้เขียนก้าวผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากไปได้

นางสาวฉัตรธิดา ชูทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(13)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 ปัญหานำวิจัย	12
1.3 วัตถุประสงค์	12
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	12
1.5 ขอบเขตการศึกษา	13
1.6 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	13
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประชากร	16
2.1.1 อายุ	17
2.1.2 อาชีพ	17
2.1.3 รายได้	17
2.1.4 การศึกษา	17

2.2 แนวคิดเรื่องเพศสภาพ และสาววาย	18
2.2.1 เพศสภาพ	18
2.2.1.1 การเคลื่อนไหวทางของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ	21
2.2.2 สาววายกับนวนิยายชายรักชาย	23
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสาร	32
2.3.1 ความหมายการเปิดรับ	32
2.3.2 กระบวนการเลือกรับข่าวสาร	33
2.3.3 ตัวชี้ (Index) ที่ใช้วัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media Exposure)	35
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	36
2.4.1 ความหมายของทัศนคติ	36
2.4.2 องค์ประกอบของทัศนคติ	36
2.4.3 การเกิดทัศนคติ (Attitude Formation)	39
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	41
2.5.1 ความหมายของพฤติกรรม	41
2.5.2 ประเภทของพฤติกรรม	41
2.5.3 กระบวนการเกิดพฤติกรรม	43
2.5.3.1 พฤติกรรมผู้บริโภค	44
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับนวนิยาย	49
2.6.1 ความหมายของนวนิยาย	49
2.6.2 นวนิยายออนไลน์	50
2.6.3 ประเภทของนวนิยาย	52
2.6.4 องค์ประกอบของนวนิยาย	54
2.6.4.1 โครงเรื่อง (plot)	54
2.6.4.2 ตัวละคร (characters)	56
2.6.4.3 ฉาก (setting)	59
2.6.4.4 แก่นเรื่อง (Theme)	61
2.6.4.5 บทสนทนา (Dialogue)	63
2.6.4.6 ทัศนนะของผู้แต่ง (Point of view)	64
2.6.5 บทบาทหน้าที่ของสื่อนวนิยาย	65
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68

2.8	กรอบแนวคิดในการวิจัย	75
บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย	76
3.1	รูปแบบงานวิจัย	76
3.2	ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง	76
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
3.4	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	78
3.5	การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ	79
3.6	การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	83
3.7	การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
3.8	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	85
บทที่ 4	ผลการวิจัย	91
4.1	ลักษณะทางประชากร	91
4.2	การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย	94
4.3	ทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย	99
4.4	แนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย	109
4.5	การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	110
บทที่ 5	บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	126
5.1	บทสรุป	126
5.2	สรุปสมมติฐานการวิจัย	131
5.3	อภิปรายผลการวิจัย	136
5.4	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	141
5.5	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	146
5.6	ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	148

	(9)
รายการอ้างอิง	149
ภาคผนวก	159
ประวัติผู้เขียน	169

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงแอคเคาท์แอปพลิเคชันทวิตเตอร์ (Twitter)	77
3.2	แสดงเพจในเฟซบุ๊ก (Facebook)	77
3.3	สรุปสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ	86
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	91
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	92
4.3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	92
4.4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ส่วนตัว/เดือน	93
4.5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับ นิยายชายรักชายประเภทต่าง ๆ	94
4.6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ทางสื่อต่าง ๆ	95
4.7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชาย	95
4.8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีการซื้อนวนิยายชายรักชาย ผ่านรูปแบบต่าง ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)	96
4.9	จำนวนและร้อยละจำนวนปีที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับนวนิยายชายรักชาย	96
4.10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการ เปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)	97
4.11	จำนวนและร้อยละระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง	98
4.12	จำนวนและร้อยละของเหตุผลหลักที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย	98
4.13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านตัวละคร	99
4.14	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านโครงเรื่อง	101
4.15	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านแก่นเรื่อง	104
4.16	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านบทสนทนา	106

4.17	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านตัวละคร ด้านโครงเรื่อง ด้านแก่นเรื่อง และด้านบทสนทนา	108
4.18	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวโน้มพฤติกรรม การอ่านนวนิยายชายรักชาย	109
4.19	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความตั้งใจซื้อ นวนิยายชายรักชาย	110
4.20	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความตั้งใจที่จะเขียน นวนิยายชายรักชาย	110
4.21	ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยาย ชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามอายุ	111
4.22	ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามระดับการศึกษา	112
4.23	ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามระดับการศึกษา	112
4.24	ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามอาชีพ	113
4.25	ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามรายได้	114
4.26	ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามรายได้	115
4.27	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	116
4.28	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร	117
4.29	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง	118
4.30	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง	119

4.31	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา	120
4.32	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	121
4.33	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ด้านตัวละครกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	122
4.34	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ด้านโครงเรื่องกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	123
4.35	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ด้านแก่นเรื่องกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	124
4.36	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ด้านบทสนทนา กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	125
5.1	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	132

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	สถิติผู้อ่านในปี 2018 ที่เกี่ยวข้องกับนิยายวาย	3
1.2	สถิติผู้อ่านในปี 2019 ที่เกี่ยวข้องกับนิยายวาย	4
2.1	แสดงกระบวนการเลือกรับข่าวสาร	34
2.2	องค์ประกอบความสัมพันธ์ของทัศนคติ	38
2.3	แบบจำลองแนวคิดทัศนคติแบบมีองค์ประกอบเดียว	39
2.4	กระบวนการรับรู้	43
2.5	แสดงขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจซื้อปกติ	48
2.6	กรอบแนวคิดในการวิจัย	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบัน สังคมไทยมีการเปิดกว้างเรื่องเพศที่หลากหลายหรือกลุ่ม LGBT มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การประกอบอาชีพ เพศที่หลากหลายก็มีความสามารถในการประกอบอาชีพเฉกเช่นคนทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการรับราชการ ทำงานออฟฟิศ หรือในการศึกษาเล่าเรียนที่บางมหาวิทยาลัยได้อนุญาตให้เพศที่สามารถแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายที่ตรงกับเพศสภาวะของตนได้ รวมไปถึงงานรับปริญญา ซึ่งเป็นวันสำคัญที่สุดของนักศึกษา การได้แต่งเครื่องแบบตามที่ใจคิดน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ตามครรลองคลองธรรม แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีเงื่อนไขบางประการที่ไม่สามารถทำให้กลุ่มหลากหลายทางเพศแสดงตัวตนออกมาได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกันกับการบริโภคนวนิยายชายรักชาย ที่ในอดีตการบริโภคต้องเป็นไปแบบหลบซ่อนเท่านั้น การซื้อขายทำได้เพียงแค่กายเว็บไซต์ เนื่องจากสังคมยังไม่มี การเปิดกว้างสำหรับเรื่องเพศนอกกรอบ แต่ในยุคสมัยปัจจุบันนี้มีการส่งเสริมให้มีการเปิดกว้างเรื่องเพศนอกกรอบมากขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมนวนิยายชายรักชายสามารถเติบโตในตลาดกระแสหลัก และมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยกตัวอย่างเช่น ซีรีส์วายที่ถูกผลิตสร้างมาจากนวนิยายชายรักชาย

นวนิยายชายรักชาย คือ นวนิยายที่นำเสนอความรักระหว่างผู้ชายกับชาย ซึ่งอาจจะมี เนื้อหาเกี่ยวกับความรักโรแมนติก ทรานส์ แฟนตาซี ผจญภัย วิทยาศาสตร์ ฆาตกรรม หรือประเภทใดก็ได้ แต่ต้องเป็นความรักระหว่างผู้ชายกับชาย โดยพื้นฐานแล้ว ตัวละครในนวนิยายชายรักชายจะ ประกอบไปด้วยฝ่ายรุกและฝ่ายรับตามลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่ตัวละครฝ่ายรุกมักจะ ถูกเหมารวมว่าต้องมีความแข็งแรง สูงใหญ่ และมีความเป็นชายในอุดมคติของสังคมไทย ส่วนตัวละคร ฝ่ายรับมักจะตัวเล็กกว่า ดูอ่อนแอกว่า ซึ่งอาจถูกเหมารวมว่ามีลักษณะของความเป็นหญิง ส่วนในเรื่อง ของความสัมพันธ์ และพฤติกรรมนั้นไม่แตกต่างจากนวนิยายชายรักหญิง แต่อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้ อุตสาหกรรมนวนิยายชายรักชายมีการเติบโตมากขึ้น ส่งผลให้วงการนวนิยายชายรักชายในสังคมไทย ได้พัฒนาไปสู่ประเด็นที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งในด้านตัวละคร โครงเรื่อง แก่นเรื่อง หรือฉากต่าง ๆ ที่ มีความซับซ้อน และสามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพของชายรักชายที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในสังคม เช่น เรื่องราวความสัมพันธ์แบบคู่รักสามคน ความรักต่างอายุ ตัวละครสลับบทบาท (ฝ่ายรับมาเป็น ฝ่ายรุก) เป็นต้น (Read Alert, 2019) แต่อย่างไรก็ตาม แท้จริงแล้วนวนิยายชายรักชาย คือ ความรัก ระหว่างผู้ชายกับชาย แต่นวนิยายวายที่หลายคนเข้าใจว่าเป็นนวนิยายที่นำเสนอความรักระหว่างผู้ชาย กับผู้ชายนั้นก็ไม่ได้หมายถึงเฉพาะความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายแต่เพียงเท่านั้น แต่หมายรวมถึง

นิยายที่เล่าเรื่องความรักระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายด้วยเช่นกัน เพียงแต่การบริโภคนิยายหญิงรักหญิง ไม่เป็นที่นิยมในสังคมไทยมากนัก ทำให้คำวานิยายวายถูกใช้และถูกเข้าใจว่าเป็นนิยายของชายรักชาย เพียงเท่านั้น

จากข้อมูลของ พรเทพ เฮง (โพสต์ทูเดย์, 2561) กล่าวถึงกระแส หรือการเติบโตของนวนิยายชายรักชายว่า ปี 2561 เป็นปีของการเติบโตของแฟนหนังสือนวนิยายวายอย่างมากที่สุดเท่าที่เคยเป็นมา จากการคาดคะเนของผู้เชี่ยวชาญในวงการหนังสือเป็นที่เห็นพ้องต้องกัน โดยมีหลักฐานชี้ชัดว่า ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2561 ที่มีการจัดงานมหกรรมนิยายวาย ครั้งที่ 2 (Y Book Fair #2) ณ หอประชุมกลางน้ำ แหล่งสมาคมนายทหาร กองพลทหารม้าที่ 2 รักษาพระองค์ รวมถึงในตลาดหนังสือ ร้านหนังสือใหญ่ ๆ บางร้านมีการจัดหมวดหมู่เฉพาะนวนิยายวายขึ้นมา เพื่อรองรับการเติบโตของคนอ่าน สำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียงอย่าง แจ่มใส สถาพรบุ๊คส์ และอมรินทร์พริ้นติ้ง เริ่มมีการเข้าสู่แวดวงนวนิยายวายเช่นเดียวกับสำนักพิมพ์เล็ก ๆ ที่บุกเบิกนวนิยายวายแนวนี้มาก่อน และที่สำคัญ คือ ความสามารถในการผลักดันนวนิยายชายรักชายเข้าสู่ตลาดกระแสหลัก ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันว่าเป็นส่วนหนึ่งในตลาดที่สำคัญต่อธุรกิจหนังสือ โดยเฉพาะคนอ่านวัยรุ่น และคนรุ่นใหม่ที่เติบโตขึ้นมา กัลยกร เจริญอมรรัตน์ บรรณาธิการสำนักพิมพ์ Ever Y ในเครือบริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่งชี้ว่า ก่อนข้างเดิ่นชัดว่าในงานมหกรรมหนังสือระดับชาติ เมื่อปลายเดือนตุลาคม 2561 นวนิยายวายมี ยอดขายที่ดีมาก ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ยอดนิยมของหนังสือในปี 2561

“ในปีสองปีที่ผ่านมาค่อนข้างชัดเจน ยอดรับว่าได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นมากจริง ๆ แต่ก็ยังไม่ถึงเป็นอันดับ 1 ของยอดขายในแจ่มใส เพราะอันดับ 1 ยังเป็นนวนิยายรักวัยรุ่นหรือไลต์โนเวลอยู่ แต่ก็ต้องบอกว่านวนิยายวายเติบโตขึ้นมากจริง ๆ ในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา กลายเป็นที่นิยมและก็คนอ่านให้ความสนใจค่อนข้างเยอะ”

นอกจากนี้ นิยายชายรักชายของไทยที่มีชื่อเสียงโด่งดังอย่าง “SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง” ก็มีสำนักพิมพ์ Reve Books ซื้อมลิขสิทธิ์แปลเป็นภาษาจีนและวางจำหน่ายที่ได้หัววัน โดยเปิดขายราคาเล่มละ 250 ดอลลาร์ได้หัววัน หรือประมาณ 280 บาท จากความสำเร็จตรงจุดนี้ จึงจะทำให้มีการซื้อนิยายวายไทยแปลจำหน่ายเพิ่มเติมอีกหลายเรื่องในอนาคต (โพสต์ทูเดย์, 2561)

ในประเทศไทย เมื่อนวนิยายชายรักชายมีชื่อเสียงโด่งดังมากในโลกอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเว็บไซต์ที่เป็นที่นิยมอย่าง Dek-D ที่เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้ก้าวขึ้นมาเป็นนักเขียนหน้าใหม่ และเป็นช่องทางที่ให้เหล่าสาววายได้มีพื้นที่ในการแสดงตัวตนซึ่งอาจไม่สามารถเปิดเผยได้ในช่องทางอื่น ๆ โดยนวนิยายชายรักชายที่ได้รับความนิยม มีผู้คนเข้ามาคอมเมนต์แสดงความคิดเห็นถึงหลักหมื่นคน ย่อมเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงความนิยม และความสำเร็จของนวนิยายชายรักชายในสังคมไทย และเมื่อนวนิยายชายรักชายประสบความสำเร็จแล้ว จึงมีการนำนวนิยายชาย

รักขายมาสร้างเป็นซีรีส์ลงจอแก้ว ทำให้เหล่าบรรดาแฟนคลับนิยายต่างตั้งหน้าตั้งตารอ ตั้งแต่การคัดเลือกนักแสดง ไปจนถึงเนื้อเรื่องในซีรีส์ว่าจะแตกต่างไปจากเนื้อหาที่พวกเขาเคยอ่านหรือไม่ เพราะเนื้อเรื่องอาจถูกปรับเปลี่ยนไปจากเดิมเพื่อให้เข้ากับความเป็นบทละครมากขึ้น ซึ่งเรียกได้ว่าซีรีส์ชายรักชายในประเทศไทยหลาย ๆ เรื่องประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก จนก่อเกิดเป็นกลุ่มแฟนคลับศิลปินคู่ชายที่มีแรงสนับสนุนสูงมาก สังเกตได้จากการรวมกลุ่มทำกิจกรรมกัน เช่น การรวมเงินกันเพื่อทำโปรเจกต์ฉลองวันเกิดให้ศิลปินชายที่ชื่นชอบ ซึ่งซีรีส์วายไม่ได้ประสบความสำเร็จเฉพาะแค่ในประเทศไทยเท่านั้น แต่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากทั้งแถบเอเชีย โดยเฉพาะในจีนแผ่นดินใหญ่ที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูง ส่งผลให้นักแสดงซีรีส์ชายรักชายมีการโกอินเตอร์ เช่น คู่คริส-สิงโต หรือชื่อที่แฟนคลับเรียกพวกเขาทั้งสองคนเรียกว่า “พีรญา” จากซีรีส์วายเรื่อง SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ซึ่งได้มีการจัดแฟนมิตติ้งในประเทศแถบเอเชียทั้งหมด 5 ประเทศด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ เกาหลี ฮองกง และบัตร์ยังชายหมดภายใน 5 นาทีอีกด้วย จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นแล้วว่าความนิยมในนวนิยายชายรักชายไม่ได้เกิดขึ้นเพียงแค่ในประเทศไทยเท่านั้น แต่ในประเทศแถบเอเชียก็ได้รับความนิยมจนเกิดกลุ่มแฟนคลับเช่นกัน

ภาพที่ 1.1 สถิตินักอ่านในปี 2018 ที่เกี่ยวข้องกับนิยายวายของเว็บไซต์ Dek-D.com

ที่มา : <https://www.dek-d.com/writer/51594/>

นอกจากนี้ เว็บไซต์ Dek-D ได้มีการรวบรวมสถิติการอ่านนิยายใน Dek-D ปี 2018 พบว่า ในปี 2018 นักอ่านนิยาย Dek-D อ่านนิยาย 3,500 ล้านตอน โดยนิยายเรื่องที่ถูกอ่านมากที่สุด มีจำนวนผู้เข้าชม (View) 3 ล้านครั้ง ซึ่งอยู่ในหมวด “นิยายวาย”

นักอ่านนิยาย Dek-D มีการกดติดตามนิยาย (Favorite) ประมาณ 60 ล้านครั้ง สำหรับนิยายเรื่องนี้นักอ่านกดติดตามจำนวนมากที่สุด ประมาณ 7 หมื่นคน อยู่ในหมวด “นิยายวาย”

การแสดงความคิดเห็นในนิยาย นักอ่านและนักเขียนแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกันเป็นจำนวน 76 ล้านข้อความ สำหรับนิยายเรื่องนี้นักอ่านแสดงความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในหมวด "นิยายวาย" ซึ่งมีการโต้ตอบกันถึง 9 หมื่นข้อความ

หมวดนิยายยอดนิยมที่นักอ่าน อ่านมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1. หมวดอดีต ปัจจุบันอนาคต 2. หมวดกำลังภายใน 3. หมวดรักซิ่งกินใจ 4. หมวดแฟนฟิคไทย 5. หมวดวาย

หมวดนิยายขายดีที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1. หมวดแฟนตาซี 2. หมวดกำลังภายใน 3. หมวดอดีต ปัจจุบัน อนาคต 4. หมวดวาย 5. หมวดรักหวานแหวว (Dek-D, 2561)

ภาพที่ 1.2 สถิตินักอ่านในปี 2019 ที่เกี่ยวข้องกับนิยายวายของเว็บไซต์ Dek-D.com

ที่มา : <https://www.dek-d.com/writer/54275/>

นอกจากนี้ สถิติการอ่านนิยายใน Dek-D ปี 2019 ที่เกี่ยวข้องกับนิยายชายรักชายพบว่า คำค้นหายอดนิยมที่นักอ่านใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก (แบบไม่เรียงลำดับ) ได้แก่ MarkBam, ChanBaek และป้อจ้าน ซึ่งล้วนเป็นศิลปินผู้ชายที่ถูกจับคู่จิ้นด้วยกันทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็น MarkBam คือ มาร์คและแบมแบมจากวง GOT7 หรือ ChanBaek คือ ชานยอลและแบคชยอนจากวง EXO และป้อจ้าน คือ หวังอึ่ป้อและเซียวจ้าน จากซีรีส์จีนเรื่อง The Untamed ปรมาจารย์ลัทธิมาร

นิยายเรื่องที่ถูกกดติดตามมากที่สุด คือ นิยายวายเรื่อง “นับ แก้ว รัก” มีคนกดติดตามถึง 62,350 คน

นิยายในหมวดที่ยอดขายดี ที่สร้างรายได้สูงสุด ได้แก่ 1. หมวดนิยายกำลังภายใน 2. หมวดนิยายวาย 3. หมวดแฟนตาซี

นิยายที่มียอดแฟนคลับสูงสุด คือเรื่อง "North : How much is your love ?" ในหมวดนิยายวาย ที่มีแฟนคลับติดตามนิยายมากถึง 78,406 คน (Dek-D, 2562)

จากสถิติการอ่านนิยายในปี 2018 และ 2019 ของเว็บไซต์ Dek-D ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นไลฟ์สไตล์เกี่ยวกับวัยรุ่นในประเทศไทย รวมถึงเป็นเว็บไซต์ที่วัยรุ่นไทยหลายคนเคยเห็นผ่านตา และได้ให้ความสนใจสูง โดยเฉพาะเด็กในวัยเรียน เพราะแอดมินเว็บไซต์นี้มักจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจในด้านการศึกษา และมักจะมีบทความข่าวสารใหม่ ๆ มาอัปเดตเป็นประจำ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในเว็บไซต์ Dek-D ล้วนเป็นกลุ่มเป้าหมายของผู้ผลิตผลงานประเภทชายรักชายด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงไม่แปลกที่หมวดหมู่นิยายวายจะติด 5 อันดับแรกในการจัดอันดับ ส่วนในเรื่องของหมวดนิยายยอดนิยมที่นักอ่าน อ่านมากที่สุด และหมวดนิยายที่มียอดขายสูงสุด ถึงแม้ว่าหมวดนิยายวายจะไม่ครองอันดับหนึ่ง แต่ก็ติด 5 อันดับแรกในปี 2018 และได้อันดับ 2 ในปี 2019 อีกด้วย ที่ไม่ได้อันดับ 1 อาจเป็นเพราะว่านิยายวาย เป็นนิยายเฉพาะกลุ่ม ซึ่งรสนิยมการเสพนิยายวายเป็นเพียงวัฒนธรรมย่อย หรือวัฒนธรรมคนกลุ่มน้อยเท่านั้น วัฒนธรรมกลุ่มคนหมู่มาก ยังคงนิยมบริโภคนิยายชายหญิงทั่วไป ดังนั้น จึงไม่แปลกใจว่าทำไมภาพรวมของการอ่านนิยายในเว็บไซต์ Dek-D อันดับแรกจึงเป็นนิยายชายรักหญิง และมีอีกหนึ่งเหตุผล คือ สาววาย หรือผู้หญิงที่อ่านนวนิยายชายรักชาย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียน อาจมีกำลังการซื้อไม่สูงนัก จึงนิยมอ่านนิยายชายรักชายที่เปิดให้อ่านฟรี ทำให้หมวดนิยายวายมีการกดติดตามนิยาย (Favorite) และการแสดงความคิดเห็นเป็นอันดับหนึ่ง รวมถึงคู่จิ้นชายรักชายก็ติดคำค้นหายอดนิยม ที่นักอ่านใช้ค้นหามากที่สุด แสดงให้เห็นถึงแรงสนับสนุนของเหล่าสาววายที่แม้จะเป็นคนกลุ่มน้อย ที่บริโภควัฒนธรรมชายขอบ แต่มีพลังการสนับสนุนสูง

แต่อย่างไรก็ตาม นวนิยายชายรักชายหรือที่ถูกเรียกว่านิยายวาย ไม่ได้เพิ่งถือกำเนิดในสังคมไทย แต่นวนิยายชายรักชายได้เข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมาเป็นเวลานานแล้ว โดยที่สังคมไทยมักเรียกขานผู้หญิงที่บริโภคนิยายชายรักชายว่า “สาววาย” ในอดีต สาววายค่อนข้างมีพื้นที่ส่วนตัว กล่าวคือ ในการเข้าถึงนิยายชายรักชายมักจะเป็นลักษณะเฉพาะกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่มเท่านั้น การซื้อขายนิยายชายรักชายยังเป็นเรื่องที่ผิด และมองว่าเป็นค่านิยมที่แปลกในสังคม แต่ในเวลานี้ สาววายซึ่งถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมชายขอบ ได้มีการแสดงตัวตนมากขึ้น และมองว่าการเสพนิยายชายรักชายไม่ใช่เรื่องแปลก ถือเป็นรสนิยมอย่างหนึ่ง เพราะตนเองก็ยังคงชื่นชอบผู้ชายเหมือน

ผู้หญิงทั่วไป นอกจากนี้ ด้วยกระแสความนิยม ทำให้การซื้อขายนวนิยายชายรักชายเปลี่ยนแปลงไป โดยสามารถซื้อขายได้ทั้งรูปแบบออนไลน์ และออฟไลน์ตามร้านขายหนังสือทั่วไป ซึ่งเป็นการจัดจำหน่ายนวนิยายชายรักชายอย่างเปิดเผย จากข้อมูลของ วรณา กอธัญญาวาณิช (Voice TV, 2017) ผู้ดูแลคอมมิวนิตี้นิยายออนไลน์ัญวลัย ให้คำอธิบายว่า ความนิยมในงานเขียนประเภทนวนิยายมีมานานเกิน 10 ปีแล้ว ส่วนหนึ่งมีการพัฒนามาจากการติดตามศิลปินบอยแบนด์ต่างชาติ เช่น ไอดอล จากเกาหลี แต่ความนิยมที่เห็นได้ชัดในตอนนี้ คือ เกิดจากการที่ธุรกิจใต้ดิน โดยที่สังคมมองว่าเป็น รสนิยมผิดแปลก และไม่ควรถูกเปิดเผย ได้กลายมาเป็นการบริโภคบนดินอย่างเปิดเผย โดยที่กลุ่มผู้อ่านมีการขยายวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ ข้อมูลของ อรสุธี ชัยทองศรี (2017, น. 344 – 345) อธิบายว่า หลายปีที่ผ่านมาแวดวงสื่อสารมวลชน และสื่อออนไลน์ของประเทศไทยได้เริ่มกล่าวถึงลักษณะทางวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงความชื่นชอบความสัมพันธ์แบบโรแมนติกระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย แต่ไม่ได้เรียกว่า การรักเพศเดียวกัน (homosexual) แต่กลับถูกเรียกว่า “วาย” หรือ Boy Love ลักษณะดังกล่าว มีรูปแบบความสัมพันธ์คล้ายคลึงกับชายรักชาย หากแต่ไม่ได้หมายถึงรสนิยมหรือ พฤติกรรมทางเพศ (Sexuality) แต่หมายถึงเรื่องเล่า (narrative) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายในทำนองรักโรแมนติก ซึ่งผลิตและบริโภคโดยกลุ่มผู้หญิงที่เรียกตัวเองว่า “สาววาย” เรื่องเล่านี้ มักปรากฏในรูปแบบนวนิยายหรือที่เรียกกันในกลุ่มสาววายว่า “พิคชั่น” ซึ่ง “วาย” เป็นคำเรียกย่อ ๆ ของคำว่า Yaoi หรือบางครั้งอาจเรียกว่า Boys Love ซึ่งเป็นวัฒนธรรมกลุ่มย่อย (sub-culture) ที่ได้รับความนิยมมาเป็นเวลานาน แต่จำกัดอยู่เฉพาะกลุ่ม มีการติดต่อสื่อสารกัน เฉพาะกลุ่ม โดยเฉพาะในรูปแบบออนไลน์ โดยเมื่อสื่อออนไลน์แพร่หลายมากขึ้น ส่งผลให้วัฒนธรรมดังกล่าวมีการเติบโตจนสามารถปรากฏตัวออกมาให้เห็นชัดมากขึ้น แม้ว่าวัฒนธรรมวายจะได้รับ อิทธิพลจากประเทศญี่ปุ่น แต่ปรากฏการณ์ “วาย” และกลุ่ม “สาววาย” ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะประเทศ ญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ยังมีปรากฏทั้งในแถบเอเชีย ทวีปยุโรป และอเมริกาจนกลายเป็นวัฒนธรรมย่อยที่อยู่ ร่วมกับวัฒนธรรมหลักของประเทศนั้น ๆ

นอกจากนี้ จากข้อมูลของ TaDeep (GEN Online, ม.ป.ป) ผ่านการเขียนบทความ Y-Girls: The Origin กำเนิดสาววาย ที่ได้ไปสัมภาษณ์สาววายในยุคแรก ๆ ได้แก่ ภริญา พุฒิสิริภัทร์ ปัจจุบันเป็นแอร์โฮสเตสสายการบินชื่อดังแห่งหนึ่ง โดยมีเนื้อหาการสัมภาษณ์ว่า

“ช่วงแรกเป็นช่วงที่ J-Music เพลงพุ่มมาก มีวงดังๆ อย่าง X-Japan, Lucifer และ L’Arc-En-Ciel ศิลปินญี่ปุ่นเขารู้ใจแฟนคลับ เวลาแสดงคอนเสิร์ตจะมีหอมแก้มบ้าง นิยายวายเกิดขึ้นก็เพราะคนไทยนี้แหละคะ แต่งเสร็จก็จะมีการนัดหมายมาที่ สยามสแควร์เอานิยายที่แต่งมาซีร็อกซ์แจกกัน รวมกลุ่มเหมือนเป็นคอมมิวนิตี้นี้เล็ก ๆ แต่ นิยายวายสมัยก่อนจะแตกต่างจากสมัยนี้ คือจะออกแนวแฟนตาซี ผู้ชายจะต้องแมน ๆ

เซอร์ ๆ ไม่ค่อยมีแวนนักเรียนนักศึกษาเหมือนทุกวันนี้ บางคนชอบอะไรที่ก๊ากก็ก๊ากมั่งมึงเฉย ๆ แต่บางคนชอบที่มีฉากเลิฟซีน ส่วนนุกอ่านได้หมดคะ”

จากข้อมูลเบื้องต้น ผู้ศึกษาสามารถประมวลให้เห็นได้ว่า ยุคแรก เป็นยุคที่มีการทำสำเนาแจกนิยายวายกันภายในเฉพาะกลุ่ม จนเข้ามาสู่ยุคที่สอง ที่กำเนิดมาพร้อมกับเว็บไซต์ Dek-D ที่ก่อกำเนิดนวนิยายชายรักชาย ที่มีชื่อเสียงโด่งดังจนนำไปสร้างเป็นซีรีส์ เช่น Love Sick, Make It Right และ SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ยุคที่สองนี้ เป็นยุคที่วัฒนธรรมเกาหลีอย่าง K-POP เข้ามามีอิทธิพลอย่างเข้มข้น ทำให้เรื่องราวนวนิยายชายรักชายมีความแตกต่างออกไปจากยุคแรก และมีลักษณะพระเอก นายเอกที่มีกายภาพตามแบบฉบับไอดอลเกาหลี และอยู่ในช่วงวัยมัธยมปลายไปจนถึงมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน วงการนวนิยายชายรักชายมีการเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เนื้อหา หรือแก่นเรื่องในนวนิยายชายรักชายอาจมีความหลากหลายมากขึ้น นำเสนอเนื้อเรื่องได้หลากหลายแง่มุม แต่ต้องยอมรับว่านวนิยายที่โด่งดังจนถูกนำมาสร้างเป็นซีรีส์นั้น ส่วนใหญ่มีเรื่องราวเกี่ยวกับรักวัยใสแนวมัธยมปลายไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ จากข้อมูลของ กองทรัพย์-กาญจนา (โพสท์ทูเคย์, 2558) ผู้เขียนบทความเปิดใจสาวชาวจีน ทำไมต้อง ‘วาย’ ได้ไปสัมภาษณ์ คุณก๊ิงก๊ิง อายุ 34 ปี ประกอบอาชีพเป็นเลขานุการสรุปได้ว่า การ์ตูนที่เปิดโลกสาววายของเธอไม่ใช่การ์ตูนชายรักชาย แต่เป็นการ์ตูนที่ใคร ๆ ก็อ่านอย่างกับต้นซีบาสะ จากนั้นเธอก็เริ่มเข้าสู่วงการการ์ตูนวายอย่างจริงจัง

“ตอนเด็ก ๆ อ่านกับต้นซีบาสะ (Captain Tsubasa) ซึ่งถือว่าเป็นการ์ตูนที่เปิดโลกวายของเรา คือพออ่านไปเรื่อย ๆ จะสัมผัสได้ถึงความรักของตัวละครหลัก อย่างซีบาสะกับเพื่อนสนิทที่เล่นฟุตบอลด้วยกัน เห็นความเป็นห่วงเป็นใย มิตรภาพลูกผู้ชาย แต่มันมีความมั่งมึงกันอยู่ อธิบายไม่ถูก แต่สาววายจะรู้สึกและคลิกกับอาการนี้ได้ง่ายมาก จากนั้นเราก็รู้สึกถึงความน่ารักของตัวละครหลักที่เป็นชายกับชายอีกหลายเรื่อง เช่น โคนัน ที่เคมีระหว่างชินอิจิกับเฮย์จิ”

จนเริ่มเข้าสู่มหาวิทยาลัย เธอเริ่มให้ความสนใจในการอ่านแฟนฟิค (นวนิยายที่แฟนคลับเป็นผู้แต่ง) ที่มาจากวงไอดอลที่เธอชื่นชอบ คือ วงเอ็กซ์เจแปน (X-Japan) ซึ่งเป็นวงร็อกญี่ปุ่นที่กำลังโด่งดัง และเมื่อกระแสเกาหลีเข้ามาเธอก็ติดตามไอดอลเกาหลีด้วยเช่นกัน จากการอ่านแค่การ์ตูน เธอจึงเริ่มหันมาสนใจและอ่านนิยายชายรักชายที่เป็นแฟนฟิคมากขึ้น “...สาววายจะเปลี่ยนไปตามบริบท เราอ่านนิยายฟิคของต่างประเทศมากขึ้น อ่านเนื้อเรื่องที่หนักขึ้น...” ดังนั้น กลุ่มสาววายจึงไม่ได้เสพสื่อจากศิลปินเพียงอย่างเดียว มีจำนวนไม่น้อยที่ชื่นชอบการอ่านนวนิยายชายรักชาย อย่างนิยายวายหรือแฟนฟิค (นวนิยายที่แฟนคลับเป็นผู้แต่ง) ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เขียนขึ้นโดยมีตัวเอกเป็นศิลปิน เป็นตัวการ์ตูน หรือตัวเอกในนวนิยาย

นอกจากนี้ ศุภวารรณ คงสุวรรณ (the101.world, 2018) ซึ่งเป็นบุคคลที่สนใจประเด็นเรื่องเพศ และเชื่อในการบอกเล่าเรื่องราวของผู้คนอย่างเท่าเทียม ได้เขียนบทความเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชาย โดยมีใจความว่า นวนิยายชายรักชายเกิดขึ้นมาประมาณ 10 ปีแล้ว ทั้งในรูปแบบของแฟนฟิค (นวนิยายที่แฟนคลับเป็นผู้แต่ง) ที่เป็นการแต่งนิยายโดยนำตัวละครมาจากต้นฉบับที่เป็นการ์ตูน หนังสือ หรือการใช้ศิลปินดารามาเป็นตัวละคร หรือนิยายแนวต่าง ๆ เช่น โรแมนติก แฟนตาซี ซึ่งในอดีต ยังไม่มีสำนักพิมพ์ที่จัดพิมพ์นิยายวายโดยเฉพาะ นักอ่านจึงนิยมอ่านจากเว็บไซต์ที่แปลนิยายจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมักเป็นนิยายที่ถูกเขียนต่อจากการ์ตูนที่ได้รับความนิยม นอกจากนี้ นักอ่านหลายคนยังได้รู้จักกับนวนิยายชายรักชาย ผ่านการเขียนแฟนฟิค (นวนิยายที่แฟนคลับเป็นผู้แต่ง) ในหมู่แฟนคลับของศิลปินต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี จากการสัมภาษณ์โจโกะ วิชญา ปัญญาวรากุล บรรณาธิการของ Fictionlog เว็บไซต์นิยายออนไลน์ ที่เป็นแฟนนวนิยายชายรักชายประมาณ 10 ปี ก่อนจะผันตัวมาประกอบอาชีพในแวดวงนวนิยายชายรักชาย จากเนื้อหาการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า เธอเริ่มรู้จักนิยายชายรักชายจากการอ่านแฟนฟิคของวงนักร้องเกาหลีอย่าง Super Junior และ TVXQ

“เราบังเอิญไปเจอฟิคตอนที่กำลังหาอ่านบทความเกี่ยวกับนักร้องทางอินเทอร์เน็ต ก็เลยลองเข้าไปอ่านดู ตอนแรกก็งุนงงนิดหน่อยว่ามันคืออะไร เพราะก่อนหน้านี้เราเคยอ่านแต่นิยายรักชายหญิงมา แต่อ่านไปสักพักก็เก๋ทว่ามันเป็นนิยายผู้ชายกับผู้ชาย ช่วงแรกอ่านแต่ฟิคอย่างเดียวเลย เพราะรู้สึกมันเชื่อมโยงระหว่างเรากับศิลปิน ตามประสาเด็กที่รู้สึกได้ว่าเวลาได้อ่านชื่อผู้ชายของฉัน ฉันก็แฮปปี้ หลังจากนั้นก็เริ่มไปงานฟิค (งานที่จัดเพื่อขายแฟนฟิคโดยเฉพาะ) ที่มีนักเขียนมานั่งขายนิยายของตัวเอง หรือไม่ก็มีของแจก เช่นสติ๊กเกอร์ พัด หรือรูปภาพ ที่เกี่ยวกับศิลปิน” (the101.world, 2018)

ดังนั้น การเกิดขึ้นของนวนิยายชายรักชาย มาจากวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น ที่เรียกว่า Yaoi ได้เข้ามามีอิทธิพลในประเทศไทย อาจเป็นไปได้ว่าในอดีต วัยรุ่นไทยมักได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมมาจากประเทศญี่ปุ่นหรือที่เรียกว่า J-POP ซึ่งผู้ศึกษาจำความได้ว่า ตอนที่ผู้ศึกษายังอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ศิลปินที่ผู้ศึกษาชื่นชอบเป็นพิเศษคือ ศิลปินจากค่าย kamikaze เพราะเป็นศิลปินวัยรุ่นที่มีความสดใส ลักษณะทรงผม เสื้อผ้าการแต่งกายดูเป็นวัยรุ่นสมัยใหม่ ที่มีความเป็นญี่ปุ่นสูง ซึ่งคำว่า kamikaze คือคำในภาษาญี่ปุ่น ที่ใช้เรียกกองกำลังจู่โจมพิเศษ ซึ่งเป็นหนึ่งในกลยุทธ์การรบของญี่ปุ่นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (สำนักข่าวสับปะรด, 2018) และจากการสัมภาษณ์สุทธิพงษ์ วัฒนจัง หรือ ชมพู ฟรุ๊ตตี้ ผู้บริหารค่ายกามิกาเซ่ และหนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้ง มีเนื้อหาว่า

“ชื่อมันบ้าบิ่นดี เรานึกถึงหน่วยกล้าตายสมัยสงครามโลก เป็นที่ที่มีความกล้าหาญทำเพื่อองค์กรประเทศชาติได้ ก็เลยชอบชื่อนี้ แล้วแปลว่าสายลมแห่งพระเจ้า ก็เพราะดีเป็น

มงคลด้วย และมันตรงคอนเซ็ปต์เราด้วย เราใส่-ซ่า-บ้าบิ่น คือแบบเด็ก ๆ น่ารัก และก็มี
กล้าทำอะไรเพลง ๆ” (fourfan.com, 2550)

จากการศึกษาข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ประเทศไทยได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรม
มาจากประเทศญี่ปุ่น หรือ J-POP ค่อนข้างสูง โดยมีการนำมาปรับให้มีความผสมผสานกับวัฒนธรรม
ไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมใหญ่ของคนหมู่มาก ทำให้ค่ายกามิกาเซ่กลายเป็นค่ายที่มีชื่อเสียง โดยในสมัย
นั้น ผู้ศึกษาเชื่อว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ต้องรู้จักค่ายนี้ และสามารถร้องตามกันได้หลายเพลง ซึ่งการเข้ามา
มีอิทธิพลของวัฒนธรรม J-POP ที่ไม่ใช่แค่สไตล์เสื้อผ้าหน้าผม หรือแนวเพลง แต่รวมไปถึงการ์ตูน
นวนิยายชายรักชาย หรือ Yaoi นี้ก็มีส่วนทำให้คนในสังคมไทยส่วนหนึ่งเกิดความนิยมชมชอบบริโภค
นวนิยายชายรักชายเช่นกัน ต่อมาเมื่อวัฒนธรรมญี่ปุ่น หรือ J-POP ได้ลดอิทธิพล หรือซบเซาลง
กลับกลายเป็นวัฒนธรรมเกาหลีหรือ K-POP เข้ามาแทนที่ ซึ่งด้วยภาพลักษณ์ของบอยแบนด์ K-POP
หรือไอดอลเกาหลี ที่มีรูปร่างหน้าตาดี รวมไปถึงการแสดงบนเวทีที่มีความเข้มข้น ดุดัน และสวยงาม
ทำให้วัฒนธรรม K-POP เข้ามาตีตลาดในประเทศไทยได้ไม่ยาก จนเกิดเป็นกลุ่มแฟนคลับจำนวนมาก
ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้หญิง และด้วยวัฒนธรรมเกาหลีที่ผู้ชายแต่งหน้าไม่ใช่เรื่องผิดแปลก รวมถึง
ลักษณะความสัมพันธ์ ความใกล้ชิดของศิลปินในวงที่มีการถูกเนื้อต้องตัวกันได้ไม่เคอะเขิน ไม่ว่าจะ
เป็นการป้อนอาหารให้กัน การหอมแก้มกันและกัน หรือที่เรียกว่า การสกินชิพ (Skinship) ซึ่งกลุ่ม
แฟนคลับไทยย่อมไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมนี้ในวัฒนธรรมไทย จึงเกิดความรู้สึกพิเศษขึ้นมา โดยเมื่อ
พวกเขาเริ่มชื่นชอบศิลปินสองคนในวง และเริ่มมีการจับคู่โดยจินตนาการว่าพวกเขารักกันในเชิงคู่สาว
แหวดวงสาวเกาหลีจะเรียกสิ่งนี้ว่า การชิพ นั่นเอง

จนดำเนินมาถึงยุคปัจจุบัน ผู้ที่อ่านนวนิยายชายรักชายไม่ได้มีแค่ผู้ที่บริโภควัฒนธรรม
J-POP หรือ K-POP เท่านั้น แต่ยังมีกลุ่มคนที่ชื่นชอบนวนิยายชายรักชายอย่างแพคพิคไทย (นวนิยาย
ที่แฟนคลับใช้ตัวละครเป็นดารานักแสดงคนไทย) และชื่นชอบศิลปิน นักแสดงที่แสดงซีรีส์ชายรักชาย
อีกด้วย สังเกตได้จากการรวมกลุ่มกันในทวิตเตอร์ผ่านแฮชแท็กต่าง ๆ ของแฟนคลับ หรือผู้สนใจ
นวนิยายชายรักชาย โดยเมื่อมีข่าวหรือผลงานนวนิยายชายรักชาย หรือซีรีส์วายของไทยก็จะมี
การพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันผ่านแฮชแท็กจนติดเทรนด์ในทวิตเตอร์ รวมถึงนักเขียน และ
นักแสดงก็มักจะใช้ช่องทางนี้ในการโปรโมตนวนิยายของตน อาจเพราะช่องทางนี้สามารถเข้าถึง
กลุ่มเป้าหมายได้โดยตรง ง่าย สะดวก และรวดเร็ว

นอกจากนี้ ผู้ที่เขียนนวนิยายชายรักชาย หรือผู้ที่บริโภคนวนิยายชายรักชาย โดยมาก
มักจะเป็นเพศหญิงทั้งที่กำลังเรียนอยู่หรือทำงานแล้วก็ตาม จึงทำให้คนในสังคมมักมีข้อสงสัยว่า
ทำไมนวนิยายชายรักชายถึงได้รับความนิยมมากในกลุ่มวัยรุ่นเพศหญิง เว็บไซต์ Read Alert ซึ่งเป็น
เว็บไซต์ที่นำเสนอไลฟ์สไตล์ชีวิตไม่ว่าจะเป็นอาหารการกิน การท่องเที่ยว หรือสิ่งที่กำลังเป็นกระแสใน

สังคม ได้เขียนบทความ Why Y? ถอดสูตรลับ “ซีรีส์-นิยายวาย” ทำไมถึงดัง! ซึ่งผู้เขียนบทความดังกล่าว ได้ข้อสรุปว่า ผู้หญิงนิยมอ่านนวนิยายชายรักชายหรือนิยายวาย เป็นเพราะนิยายวายเป็นสิ่ง ที่ผลิตโดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง เนื่องจากผู้หญิงมักจะเข้าใจผู้หญิงด้วยตัวเอง จึงสามารถคัดเลือก หรือนำเสนอได้ว่าผู้หญิงชอบอะไรในนิยายวาย เช่น ตัวละครที่มีรูปร่างหน้าตาเป็นผู้ชายสมบูรณ์แบบในมุมมองผู้หญิง การแบ่งแยกฝ่ายรุก (ตัวแทนผู้ชาย) และฝ่ายรับ (ตัวแทนผู้หญิง) ที่ชัดเจน หรือฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่ทำให้ความสำคัญกับเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ค่านิยมความรักโรแมนติก รักเดียวใจเดียว ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้หญิงชอบ รวมถึงนวนิยายชายรักชายถือได้ว่าเป็นการตอบโต้ว่าทฤษฎีแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่มองว่าผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ เพราะนวนิยายชายรักชายทำให้ผู้ชายกลายเป็นวัตถุทางเพศของ ผู้หญิง ที่ผู้อ่านจะสนุกสนานไปกับภาพผู้ชายหน้าตาดีสองคนมีความสัมพันธ์กัน รวมถึงในเรื่อง ชายรักหญิงทั่วไป ปกติจะมีพระเอกเพียงแค่นึงคน แต่นวนิยายชายรักชายมีทั้งพระเอก นายเอกที่หน้าตาดีถึงสองคน รวมถึงกลุ่มเพื่อนพระเอก นายเอกอีกด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วผู้หญิงย่อมมีความสนใจ เพศตรงข้ามอย่างเป็นธรรมดา ซึ่งในนวนิยายชายรักชายเรียกได้ว่าเป็นแหล่งรวมผู้ชายหน้าตาดีไว้ด้วยกันมากกว่าที่จะพบเจอในนวนิยายชายหญิงทั่วไป (Read Alert, 2561) และจากการสัมภาษณ์ หนึ่ง一女เขียนนิยายวายที่ขายดีเป็นอันดับต้น ๆ คือ น้ำฝน จิตติณัฐ งามหนัก นามปากกา “JittiRain” หรือที่รู้จักในนาม “จิตติ” มีผลงานนิยายวายโด่งดัง คือ วิศวกรรม ประสาท ที่ขายดีเป็นอันดับ 1 ใน Top 10 Bestseller และ ทฤษฎีจีบเธอ ที่โด่งดังจนถูกนำไปสร้าง เป็นซีรีส์ โดยมีเนื้อหากลืนเกี่ยวกับความหลงใหลในนิยายวายของสาววายว่า

“ผู้หญิงเราจะเป็นเพศสภาพที่จินตนาการเก่งมาก พอเวลาเราเห็นผู้ชายสองคนอยู่ด้วยกัน แล้วมันเกิดเคมีบางอย่างที่เรามองแล้วมันน่ารักดี เราก็จะชอบ เราก็จะฟิน มัน เป็นอิทธิพลจากการอ่านนิยาย การเสพสื่อ ความชอบส่วนตัว รสนิยมส่วนตัว ทำให้ชอบ เสพเรื่องราวของชายรักชาย เราเคยอ่านบทความหนึ่งมา มีเนื้อความประมาณ ว่า ผู้หญิงจะรู้สึกดีเวลาที่ตัวเองไม่ถูกกดขี่ หรือถูกกระทำ ดังนั้น เมื่ออ่านนิยายวาย ที่ ตัวละครผู้ชายกดขี่กันเอง หรือผู้เขียนสามารถที่จะควบคุมตัวละครผู้ชายได้ก็จะเกิด ความรู้สึกดีที่ตนไม่ถูกกระทำ ประมาณนั้น เรามองว่ามันคือการสร้างโลกอีกโลกหนึ่งไว้ มากกว่า” (MGR ONLINE, 2562)

สอดคล้องกับข้อมูลจาก อติศา เหล่ารักรวงศ์ (ประชาชาติธุรกิจ, 2555) ผู้เขียนบทความ เรียกเธอว่า "สาววาย" เจาะลึกนักอ่านการ์ตูนสาว ๆ ไฉนพวกเธอชอบอ่านการ์ตูน "ชายรักชาย" ได้ อธิบายว่า กลุ่มเป้าหมายของการ์ตูนนิยายวายไม่ใช่กลุ่มคนรักเพศเดียวกันแต่อย่างใด แต่กลับเป็น กลุ่มผู้หญิงธรรมดา ๆ ทั่วไปที่คุ้นเคยเดินสวนทางในห้างสรรพสินค้า หรือนั่งเรียนพิเศษโต๊ะติดกันก็ได้ โดยจากคำสัมภาษณ์คุณกุก ผู้ซึ่งนิยมชมชอบนิยายวาย จุดเริ่มต้นที่อ่านนิยายวาย เป็นเพราะการเป็น

แฟนคลับศิลปินเกาหลี เมื่อสมัยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เธอชื่นชอบนักร้องเกาหลี เนื่องจากวงบอยแบนด์เกาหลีเป็นวงผู้ชายล้วน เธอจึงจับคู่ให้คนนั้นรักกับคนนี้ไปเรื่อย ๆ ในจินตนาการของเธอเอง และยิ่งเธอจับคู่มากเท่าไร ความชื่นชอบศิลปินก็ยิ่งเพิ่มพูนมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ เมื่อเกิดการตั้งคำถามว่า วัฒนธรรมวายเป็น LGBTQ หรือไม่ รศ.ดร.นันทนัย ประสานนาม ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาวรรณคดี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเป็นอาจารย์ที่ศึกษาวัฒนธรรมวายอย่างจริงจัง อธิบายว่า เมื่อวัฒนธรรมวายถูกส่งต่อมายังกลุ่มผู้หญิงในฐานะผู้สร้างและผู้เสพ ซึ่งจากงานวิจัย กลุ่มผู้หญิงเหล่านี้ต่างก็เป็นรักต่างเพศ กล่าวคือ เป็นผู้หญิงที่ชื่นชอบผู้ชายตามปกติของสังคม ดังนั้น เรื่องวายจึงไม่ไปผูกมัดกับ LGBT แบบที่ภาพยนตร์เกย์ หรือวรรณกรรมเกย์ เพราะเรื่องวายเป็นความสัมพันธ์ของผู้ชายที่รักกัน แต่ถูกจินตนาการขึ้นมาโดยผู้หญิง แล้วก็ถูกบริโภคโดยผู้หญิง (THEPEOPLE, 2019)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า กลุ่มที่บริโภคนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่ไม่ใช่เพศนอกรอบ เช่น เกย์ หรือสตรีข้ามเพศแต่อย่างใด แต่กลับเป็นกลุ่มผู้หญิงที่พบเห็นได้โดยทั่วไปในสังคมไทย คนทั่วไปในสังคม จึงมักใช้คำว่า “สาววาย” แทนตัวบุคคลที่อ่านนวนิยายชายรักชาย หรือผู้ที่ชื่นชอบความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน จะเห็นได้จากบทความเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชาย ที่มักจะมีคำว่า “สาววาย” อยู่คู่กันเสมอ ซึ่งแน่นอนว่า คำว่า “สาว” คือคำที่ใช้เรียกแทนผู้หญิง นั่นอาจแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่อ่านนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่มักถูกสังคมเหมารวมว่าเป็นเพศหญิง ซึ่งมองดูแล้ว อาจจะเป็นเรื่องแปลกอยู่เหมือนกันว่า เหตุใดกลุ่มคนที่ชอบอ่าน นวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่คือเพศหญิง เพราะเพศหญิง คือเพศในชนบทตามกรอบในสังคม ที่ดูไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ หรือกลุ่ม LGBT ผู้ศึกษาจึงเกิดความสนใจในการบริโภคนวนิยายชายรักชายของผู้หญิงกลุ่มนี้ รวมถึงจากความเติบโตของอุตสาหกรรมนวนิยายชายรักชาย เช่น การนำนวนิยายชายรักชายชื่อดังไปผลิตสร้างเป็นซีรีส์วาย ที่สามารถสร้างชื่อเสียงและรายได้ทั้งในประเทศและนอกประเทศ และจากการศึกษาค้นคว้าที่ดูเหมือนว่า กลุ่มสาววายจะมีแนวโน้มและแรงสนับสนุนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ศึกษาจึงเกิดความสนใจในเรื่องของกลุ่มสาววายที่บริโภคนวนิยายชายรักชายดังกล่าว ว่ามีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อนวนิยายชายรักชาย ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยสนใจในเรื่องของการชื่นชอบในองค์ประกอบของนวนิยายชายรักชาย และแนวโน้มพฤติกรรมในการบริโภคนวนิยายชายรักชายเป็นอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการอ่านผ่านรูปแบบหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) หรือเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น

1.2 ปัญหานำวิจัย

1.2.1 ศึกษาลักษณะทางประชากร การเปิดรับ ทักษะคดี และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทยว่าเป็นอย่างไร

1.2.2 สาววายไทยที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.3 การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย มีความสัมพันธ์กับทักษะคดีที่มีต่อนวนิยายชายรักชายหรือไม่ อย่างไร

1.2.4 ทักษะคดีที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายหรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร การเปิดรับ ทักษะคดี และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย

1.3.2 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากร กับการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย

1.3.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย กับทักษะคดีที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย

1.3.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคดีที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย กับแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

1.4.1 สาววายไทยที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายแตกต่างกัน

1.4.2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย มีความสัมพันธ์กับทักษะคดีที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

1.4.3 ทักษะคดีที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการเปิดรับ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ที่อ่านนวนิยายชายรักชายในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ทั้งในรูปแบบของหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) หรือเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น

1.6 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1.6.1 นวนิยายชายรักชาย หมายถึง การเล่าเรื่องระหว่างความรักของผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน โดยตัวละครชายที่เป็นฝ่ายรุกจะเรียกว่า พระเอก ส่วนตัวละครชายที่เป็นฝ่ายรับจะเรียกว่า นายเอก ประกอบไปด้วย 6 ประเภท ดังนี้

1.6.1.1 นิยายวาย คือ การเล่าเรื่องที่จับคู่ผู้ชายกับผู้ชายหรือผู้หญิงกับผู้หญิงโดยจะเป็นเนื้อเรื่องที่แต่งใหม่ ตัวละครอาจเป็นภาพวาดการ์ตูน หรือตามจินตนาการของผู้แต่ง และนักอ่าน ในงานวิจัยชิ้นนี้จะศึกษาเฉพาะนิยายวายในรูปแบบความรักของผู้ชายกับผู้ชาย

1.6.1.2 แฟนฟิคไทย คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นดารา/ศิลปินที่เป็นคนไทย

1.6.1.3 แฟนฟิคเกาหลี คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นไอดอล ศิลปินบอยแบนด์วงเกาหลี

1.6.1.4 แฟนฟิคเอเชีย คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นดารา/ศิลปินในประเทศที่อยู่ในทวีปเอเชีย แม้ประเทศไทย และประเทศเกาหลีจะอยู่ในทวีปเอเชีย แต่ด้วยนิยมของแฟนฟิคไทย และแฟนฟิคเกาหลีจึงมีการแยกประเภทออกมา

1.6.1.5 แฟนฟิคฝรั่ง คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นดารา/ศิลปินในประเทศทางตะวันตก

1.6.1.6 แฟนฟิคนิยาย การ์ตูน เกม คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย โดยแต่งขึ้นมาใหม่ให้เป็นไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นตัวละครชายจากนิยาย การ์ตูน หรือเกมที่ผู้แต่งชอบ เช่น ฟิคที่จับคู่ตัวละครชายจากหนังซูเปอร์ฮีโร่ marvel เป็นต้น

1.6.2 สาววาย หมายถึง ผู้หญิงไทยที่อ่านนวนิยายชายรักชาย และมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ มากกว่า 3 ข้อเป็นต้นไป

1.6.2.1 มีคู่จิ้นเป็นของตัวเอง

1.6.2.2 ชอบอ่านนิยายวาย/แฟนฟิควายเป็นชีวิตจิตใจ

1.6.2.3 เห็นผู้ชายสนิทกันแล้วอยากเชียร์ให้รักกัน

1.6.2.4 แอบจิ้นเวลาเห็นผู้ชายมีการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกัน เช่น จับมือ กระทบ กอด เป็นต้น

1.6.2.5 รูปในคอม/โทรศัพท์มีแต่โมเมนต์น่ารักๆ ของหนุ่มๆ

1.6.2.6 เปิดตัวว่าเป็นสาววาย เช่น ชงคู่จิ้น แชรร์รูปคู่จิ้น แนะนำนิยายชายรักชาย ให้บุคคลอื่น เป็นต้น

1.6.2.7 มีการติดตามนักเขียน/เพจ/กลุ่มเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายหรือนิยายวาย

1.6.2.8 ไม่อินกับตัวละครที่เป็นนางเอกหรือผู้หญิง

1.6.2.9 เคยไปงานมหกรรมหนังสือนวนิยายชายรักชายหรือนิยายวาย

1.6.3 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลมีการเปิดรับ สื่อนวนิยายชายรักชาย ในงานวิจัยชิ้นนี้ ได้แก่ ความถี่ในการอ่านนวนิยายชายรักชาย (วัน/สัปดาห์) ผ่านสื่อหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) และเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น

1.6.4 ลักษณะทางประชากร หมายถึง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของสาววายไทย

1.6.5 ทักษะคดีอ่านนวนิยายชายรักชาย หมายถึง ระดับความรู้สึกลึกซึ้งที่มีต่อ องค์ประกอบของนวนิยายชายรักชาย ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวละคร ด้านโครงเรื่อง ด้านแก่นเรื่อง และด้านบทสนทนา

1.6.6 แนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย หมายถึง ระดับความตั้งใจที่จะ อ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป ระดับความตั้งใจที่จะกดติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยาย ชายรักชายในเว็บไซต์ หรือแอปพลิเคชันต่อไป และระดับความตั้งใจที่จะแนะนำบุคคลอื่นให้รู้จัก และ อ่านนวนิยายชายรักชาย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษากลุ่มสาววัยไทยต่อไปได้ในอนาคต เนื่องจากงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสาววัยยังมีจำนวนจำกัด และส่วนใหญ่เป็นวิจัยในต่างประเทศ จึงทำให้ข้อมูลบางอย่างส่วนไม่สอดคล้อง หรือไม่สามารถประยุกต์ใช้กับบริบทในสังคมไทยได้

1.7.2 ผลการศึกษาจะสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดการสื่อสารการตลาด ในตลาดนวนิยายชายรักชาย ซึ่งเป็นตลาดธุรกิจหนังสือที่สำคัญมากในยุคสมัยปัจจุบัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายในประเทศไทย” ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประชากร
- 2.2 แนวคิดเรื่องเพศสภาพ และสาววาย
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสาร
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับนวนิยาย
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประชากร

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร เป็นแนวคิดที่มองถึงหลักความเป็นเหตุเป็นผล โดยเชื่อว่า บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมแตกต่างกันด้วย ซึ่งปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากร ไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ การศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ประสบการณ์ ล้วนมีผลต่อการเปิดรับ เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลทั้งสิ้น ซึ่งผู้รับสาร ที่มีความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ในระดับที่สูงจะทำให้มีพฤติกรรม ความสนใจในการรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย (ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ 2548, น. 22, อ้างถึงใน ภัทพร ธนสารโสภิน 2558, น. 17 และ ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534, น. 64, อ้างถึงใน พรพิรุณ หุ่นรอด 2559, น. 18) ผู้ศึกษาจึงได้ทำการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย (ทรรศวรรณ จันทร์สาย, 2557, น.25-26, พรพิรุณ หุ่นรอด, 2559, น.18-20, วศิน สันทรณ์, 2557, น.10 และ กอบกาญจน์ เจริญทอง, 2556, น.16)

2.1.1 อายุ

กลุ่มผู้บริโภคหรือผู้รับสารที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน ย่อมมีความต้องการในตัวสินค้าหรือบริการแตกต่างกัน เช่น กลุ่มวัยรุ่นมักจะชอบสิ่งที่ทันสมัย วัยชรามักสนใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งอายุยังเป็นปัจจัยสำคัญ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารของกลุ่มบุคคลในการเปิดรับสารต่าง ๆ ย่อมมีการยอมรับความแตกต่างหลากหลายได้มากกว่า เช่น ความหลากหลายทางเพศ

2.1.2 อาชีพ

อาชีพจะเป็นตัวบ่งบอกลักษณะเฉพาะของบุคคล ช่วงเวลาที่เปิดรับข่าวสาร เรื่องที่กลุ่มผู้บริโภคสนใจ และเป็นตัวกำหนดในการเลือกเปิดรับสื่อ ที่สอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยม เช่น คนที่อยู่ในวงการแพทย์สุขภาพ จะมีการเปิดรับข่าวสารด้านสุขภาพเป็นประจำ ส่วนบุคคลที่ประกอบอาชีพในแวดวงสื่อบันเทิง ย่อมต้องมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวงการบันเทิง เพื่ออัปเดตข้อมูลใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา ขณะเดียวกัน ในบางกรณี คนที่มีอาชีพหนึ่งอาจไปรวมกลุ่มกับคนที่ประกอบอีกอาชีพหนึ่งก็ได้ ซึ่งจะทำให้การรับรู้ข่าวสารหรือความสนใจสื่อต่าง ๆ ขยายวงกว้างออกไปด้วย

2.1.3 รายได้

รายได้ของบุคคลจะแสดงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการดูแลตัวเอง และการใช้จ่ายในการรับรู้ข่าวสาร ผู้ที่ไม่มีความพร้อมในรายได้หรือมีรายได้น้อยย่อมมีข้อจำกัดในการบริโภคสื่อ/ข่าวสาร และมีข้อจำกัดในการค้นหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ส่วนผู้ที่มีรายได้สูง ย่อมมีโอกาสที่ดีกว่าในการแสวงหาหรือเข้าถึงสื่อ/ข่าวสารที่ตนพึงพอใจ และตอบสนองต่อความต้องการใช้ประโยชน์

2.1.4 การศึกษา

ระบบการศึกษาจะเป็นตัวกำหนดกระบวนการเลือกสรร (Selective Process) ของผู้รับสาร เช่น กลุ่มคนที่มีระดับการศึกษาสูงจะเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าคนที่มีระดับการศึกษาไม่สูง และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้หลากหลายช่องทาง ทำให้ถูกชักจูงได้ง่ายแต่อย่างไรก็ตาม ชุดความรู้ อาจมาจากความรู้จากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมา หรือการศึกษานอกระบบก็ได้

จากแนวคิดตัวแปรลักษณะประชากร มีความเกี่ยวข้องกับงานศึกษาชิ้นนี้ เพราะเป็นการศึกษาผู้รับสารที่อาจมีลักษณะประชากรศาสตร์ที่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไป โดยตัวแปรที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ซึ่งจะทำให้ทราบว่าคุณลักษณะของประชากรที่มีความเหมือนและความต่างจะมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายเป็นอย่างไร

2.2 แนวคิดเรื่องเพศสภาพ และสาววย

2.2.1 เพศสภาพ

เพศสภาพ (Gender) หมายถึง ความเป็นหญิง ความเป็นชาย ที่สังคมและวัฒนธรรมปลูกฝังให้แสดงบทบาทตามเพศสรีระของตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม ความเป็นหญิง ความเป็นชายอาจมาจากความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้ โดยเพศเป็นสิ่งที่ถูกสังคมกำหนดขึ้นมา จึงอาจมีการเลื่อนไหล เปลี่ยนแปลงได้เมื่ออยู่ในสภาวะการณ์อีกยุคสมัยหนึ่ง เนื่องจากการเกิดขึ้นจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ดังนั้น คำว่า เพศ (Sex) และเพศสภาพ (Gender) จึงมีความหมายแตกต่างกัน เพราะเพศ (Sex) เป็นเพียงลักษณะทางกายภาพ ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนเพศสภาพ (Gender) สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกสร้าง และให้คุณค่าจากสังคม (ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551, อ้างถึงใน วิชาญ ทราญอ่อน, ม.ป.ป, น. 2)

เพศสภาพย่อมมีความสัมพันธ์กับบุคลิกลักษณะ จิตใจ และอารมณ์ของบุคคล โดยทฤษฎีกลุ่มปัญหานิยม (Cognitive Theory) ของชอมสกี กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้น เป็นเรื่องของภายในจิตใจไม่ใช่ผ้าขาว ที่เมื่อใส่สีอะไรลงไปก็จะกลายเป็นสีนั้น เพราะมนุษย์มีความรู้สึกนึกคิดที่มีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้น พฤติกรรมทางเพศก็ย่อมเป็นผลมาจากความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ความรู้สึกทางเพศก็มาจากความคิดและทัศนคติที่ดีเช่นกัน (Sirirat Eamprapai, 2014) นอกจากนี้ เรื่องเพศสภาพย่อมเกี่ยวข้องกับเรื่องความเป็นชาย (masculinity) และความเป็นหญิง (femininity) โดยความเป็นชายได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ซึ่งจะมี ความแตกต่างกันตามเวลาและสถานที่ ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ความเป็นชายมีลักษณะที่เลื่อนไหล เปลี่ยนรูปแบบได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อม ทำให้สามารถเห็นรูปแบบความเป็นชายที่หลากหลายตามแต่บริบทของสังคม (โพสท์ทูเดย์, 2558) ซึ่งทำให้ความหมายของผู้ชายนั้นเป็นเรื่องที่ตรงข้ามกับความ เป็นหญิง ผู้หญิงจะเน้นการแสดงอารมณ์มากกว่า (Doyle, 1989, p.95, อ้างถึงใน ศิริกมล อธิสาสนพงศ์, 2547, น. 25) สอดคล้องกับเบอร์นาร์ด (Bernard.1984, p.986-991, อ้างถึงใน วิไลวรรณ ศรีสงคราม 2539, น. 15-18) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบ Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) และ Bem Sex Role Inventory (BSRI) ในมาตราวัดความเป็นชายและความเป็นหญิง โดยเขาได้สรุปไว้ว่าลักษณะความเป็นหญิง (Femininity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

1. ความผูกพันและการทะนุถนอม (Nurturant Affiliation) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความกังวลห่วงใยกับคนหรือสิ่งของรอบตัว มีกิริยานุ่มนวล พุดจาไพเราะ ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

1.1 ความเมตตากรุณา (Compassion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงการเอาใจใส่คนหรือสัตว์ โดยไม่แสดงความรังเกียจ มีความประพุดิอนุเคราะห์แก่สัตว์

1.2 ความเห็นอกเห็นใจ (Sympathetic) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจปัญหา และความต้องการของคนใกล้ชิด

1.3 การแสดงความรักใคร่ (Affection) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความรักสัตว์เลี้ยงอย่างนุ่มนวล แสดงการสัมผัสอย่างเต็มใจ มีความรักห่วงใยเด็ก คำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับเด็กและป้องกันอันตรายนั้น

1.4 ความเข้าใจผู้อื่น (Understanding) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่รู้ถึงภาวะจิตใจของบุคคลใกล้เคียงในยามที่ได้รับความทุกข์ แสดงการตอบสนองต่อสภาพจิตใจของเพื่อนหรือคนใกล้ชิดได้ถูกต้อง

2. มีลักษณะยอมตาม (Self-Subordinate) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่สนใจกับความรู้สึกของคนที่ไม่พึงพอใจ คล้อยตามคำพูดหรือการกระทำของคนที่ไม่พึงพอใจ ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

2.1 คล้อยตามผู้อื่น (Gullible) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงการตอบสนองที่คล้อยตามกับคนที่ตนพอใจและแสดงการต่อต้านกับคนที่ตนไม่พอใจ

2.2 ชอบการประจบเอาใจ (Flatterable) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจคนที่มีความคิดและการกระทำคล้ายกับที่ตนชอบและแสดงความไม่พึงพอใจกับคนที่มีความคิดหรือการกระทำที่ขัดแย้ง

2.3 การเป็นพวกเดียวกันกับกลุ่ม (Expressive Community) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ชอบคล้อยตามไปกับกลุ่มเพื่อนโดยการแสดงออกที่คล้ายๆ กันในกลุ่ม แสดงความห่วงใยและชอบอยู่ร่วมกัน แสดงความไม่พอใจเมื่อเพื่อนถูกวิจารณ์ในทางที่ไม่ดี

2.4 อ่อนไหวต่อความต้องการ (Sensitivity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมากกว่าผู้ชายเพื่อได้รับสิ่งที่ตนปรารถนาหรือเมื่อไม่สมดังปรารถนา

3. ความสนใจตนเอง (Introversion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพอใจในการจัดระเบียบให้ตนเองทั้งในด้านร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องใช้ และที่อยู่อาศัย ชอบในสิ่งที่สวยงาม ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

3.1 ชอบความสวยงาม (Aestheticism) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพอใจที่จะหาเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย เสื้อผ้าที่สวยงาม การจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบ การนุ่งห่มที่สวยงามเรียบร้อย การจัดที่อยู่อาศัยให้น่าอยู่

3.2 ขลาดกลัว (Timidity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ไม่ชอบเป็นจุดสนใจหรือจุดเด่นในสถานการณ์ที่ตนไม่พึงปรารถนา หลีกหนีสถานการณ์ที่รุนแรง และแสดงการขัดขวางคนใกล้ชิดให้ออกห่างจากสถานการณ์ที่รุนแรง

3.3 ขี้อาย (Shy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ไม่ชอบการล้อเลียนหรือต้องทำให้อับอาย แสดงการทุบ ตี หยิกกับคนที่ทำให้ตนเกิดความอาย

3.4 อ่อนไหวต่อความรู้สึกสูง (Hypersensitivity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความวิตกกังวลกับความผิดหวัง ความไม่พึงพอใจ อ่อนไหวกับคำพูดหรือท่าทีของคนที่วิจารณ์

แต่อย่างไรก็ตาม ความเป็นหญิง (femininity) เป็นกระบวนการประกอบสร้างทางสังคมที่เริ่มตั้งแต่ทารกแรกเกิดและมีบางช่วงตอนที่จะมีการเปลี่ยนผ่านเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ต่อความเป็นจริง เช่น การมีประจำเดือน การเปลี่ยนแปลงของร่างกายฮอร์โมนในวัยเจริญพันธุ์ การคลอดลูก เป็นต้น โดยคุณลักษณะความเป็นหญิงที่สังคมสร้างขึ้นจะถูกนำไปกำหนดภาระหน้าที่และบทบาทของผู้หญิงตามที่สังคมปีศาจไปโดยคาดหวังไว้ เช่น ความเป็นแม่ ความเป็นเมีย (จอมัญดา ชื่นประจักษ์กุล, 2548, น. 25) แต่ในยุคสมัยนี้ แนวคิดเช่นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ด้วยอิทธิพลของทฤษฎีแนวหลังสมัยใหม่ (postmodernism) ที่ว่าความเป็นเพศชายและเพศหญิงสามารถถูกรื้อถอนและสร้างขึ้นใหม่ (Deconstructed and reconstructed) ได้ เช่น ภาพผู้หญิงในเพลงร่วมสมัยที่อาจไม่ได้ถูกกระทำจากความรักเสมอไป แต่เป็นผู้หญิงที่ Sexy, naughty, bitchy แบบนักร้องทาทา ยัง หรือภาพของนางเอกฮอลลีวูดยุคสมัยใหม่ที่เริ่มมีลักษณะแข็งแกร่งแบบผู้ชายมากขึ้นอย่างซีเกอร์นีย์ วีเวอร์ ในภาพยนตร์เรื่อง Aliens หรือแอนเจลิน่า โจลี่ ในภาพยนตร์เรื่อง Tomb Raiders หรือเป็นตัวละครผู้หญิงแนว road movie อย่างจีน่า เดวิส และซูซาน ซาแรนดอน ในเรื่อง Thelma & Louise เป็นต้น (กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินพิมาน, 2553, น. 594) ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะความเป็นเพศชายและเพศหญิงจะไม่สามารถแยกออกจากกันอย่างชัดเจน ทั้งในด้านความคิด อารมณ์ความรู้สึก หรือจิตใจ ซึ่งบางครั้งความคิด หรือไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิต อุปนิสัยของเพศหญิงก็สามารถไปเกี่ยวข้องหรือผสมผสานกับความเป็นเพศชายได้ แต่อย่างไรก็ตาม ความเป็นเพศหญิงย่อมมีลักษณะเฉพาะเจาะจง และถูกยอมรับว่าเป็นความจริง ตามที่ในตำรามักกล่าวไว้ว่า เพศหญิงมักจะอารมณ์อ่อนไหว มีความละเอียดอ่อน และมีความเมตตามากกว่าเพศชาย นั่นทำให้เพศหญิงอาจถูกชักจูงได้ง่ายกว่าเพศชาย รวมถึงในพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารพบว่า เพศหญิงมักสนใจข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม ความบันเทิง จึงสรุปได้ว่า เพศสภาพจะสามารถแบ่งแยกความต้องการได้ โดยเพศที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ การตัดสินใจในเรื่องการบริโภคข่าวสารต่าง ๆ ที่อาจแตกต่างกันออกไปตามความพึงพอใจ

ดังนั้น เพศสภาพย่อมมีความเกี่ยวข้องกับผลงานประเภทยาว เนื่องจากนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่ถูกผลิตโดยผู้หญิงและบริโศคโดยผู้หญิง แต่อย่างไรก็ตาม เพศชายก็บริโศคผลงานยาวด้วยเช่นกัน แต่จากงานวิชาการพบว่า ผู้ชายที่อ่านยาวมักเป็นเกย์ โดย Jenkin (1992) ซึ่งเป็นบิดาในการสร้างสรรค์งานศิลป์ เขากล่าวว่า ผู้หญิงที่ผลิตผลงานประเภทยาวหรือชายรักชายทำให้ตัวละครชายในสื่อประเภทยาวนั้น ๆ ดูไม่แข็งทื่อ และมีอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดมากขึ้น และ Brennan (2013) ยังกล่าวอีกว่า ถ้าผู้ชายที่เป็นเกย์มาสร้างสรรค์ผลงานประเภทยาว เนื้อหา ก็จะมี ความรุนแรงทางเพศมากขึ้น เพราะเขามีชุดความคิดเรื่องการใช้อำนาจกำกับผู้ชายที่เป็นคนรักของเขา ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า เพศสภาพก็มีความเกี่ยวข้องกับกับเรื่องการผลิตและการบริโศคผลงานประเภทยาวรักชาย (Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น, 2020)

2.2.1.1 การเคลื่อนไหวทางของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

ในช่วงปลายทศวรรษ 2540 ถึงต้นทศวรรษ 2550 คำว่า “ความหลากหลายทางเพศ” เป็นคำใหม่ในวงวิชาการและกลุ่มคนทำงานด้านสิทธิเกย์ กะเทย ทอม ดี ในสังคมไทย เป็นคำที่นำมาใช้เพื่ออธิบายว่า ในสังคมเราไม่ได้มีเพียงผู้ชายหรือผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังมีเพศอื่น ๆ ที่อยู่ร่วมกันในสังคมนี้ด้วย (พรเทพ แพร่ขาว, สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ, สระ อินตามูล, และสุไลพร ชลวิไล, 2556, น. 29) จากการศึกษาของ Nerida M. Cook และ Peter A. Jackson (1999) พัฒนาขึ้นจากบทความที่นำเสนอในการประชุมไทยศึกษาครั้งที่ 6 จังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2539 ได้ อธิบายว่า ในระยะแรก ๆ นักวิชาการไทยจะนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์/จิตเวชศาสตร์ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ทำให้เกิดวาทกรรมกระแสหลักระหว่าง “เพศธรรมชาติ” (ผู้ชายและผู้หญิง) และ “เพศผิดธรรมชาติ” (กะเทย เกย์ ทอม ดี) วาทกรรมทำให้การมองกลุ่มความหลากหลายทางเพศเป็นไปในเชิงลบ และมองว่าเป็นปัญหาสังคม นอกจากนี้ การที่รัฐ/ราชการ ใช้บรรทัดฐานแบ่งเพศออกเป็น 2 กลุ่ม ย่อมทำให้คนกลุ่มใหญ่ไม่ยอมรับในตัวบุคคลข้ามเพศหรือกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน จนกระทั่งในทศวรรษ 1990 เกิดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ทำให้คนเริ่มสนใจกิจกรรมทางเพศของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน รวมถึงภาครัฐ ได้มีการเข้ามาดูแล เพราะโรคเอดส์ทำให้เกิดเป็นปัญหาสุขภาพที่มีผลกระทบต่อคนในสังคม รัฐจึงเข้ามากำหนดสร้างนโยบายเกี่ยวกับสุขภาวะทางเพศ มีการทำวิจัยพฤติกรรมทางเพศของเกย์และกะเทยที่มีความเสี่ยงต่อการรับเชื้อเอชไอวี ซึ่งจากคำอธิบายทางการแพทย์เกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มรักเพศเดียวกันนี้ ทำให้เกิดการตอกย้ำภาพของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในเชิงลบมากขึ้น และเป็นการผลิตซ้ำวาทกรรมเดิมที่มองว่ากลุ่มคนรักเพศเดียวกันเป็นปัญหาทางสังคม (พรเทพ แพร่ขาว และคณะ, 2556, น. 40-41)

เมื่อมีคนกลุ่มหนึ่งถูกระงับทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมในสังคม จึงมีการเรียกร้องต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งในสังคม และมีสิทธิ เสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลอื่นในสังคม โดยจากงานศึกษาเรื่อง ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย (กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์, พระมหาอรุณ ปญญารุโณ, และ สุพัตรา สันติรุ่งโรจน์, 2019, น. 3770-3771) สรุปไว้ว่า การเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย ได้มีการต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเท่าเทียมและความเสมอภาคมาอย่างยาวนาน เนื่องจากกลุ่มความหลากหลายทางเพศมักประสบกับปัญหาความไม่เท่าเทียมในสังคม ถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่ไม่ปกติในสังคม ทำให้ไม่มีพื้นที่ในการแสดงออกทางสังคม จึงทำให้กลุ่มความหลากหลายทางเพศนี้มักออกมารวมตัวกันเพื่อแสดงจุดยืนว่า กลุ่มพวกเขา มีความแตกต่างทางด้านความชอบเท่านั้น ไม่ได้เป็นอันตรายต่อสังคม ต้องการสิทธิ เสรีภาพ ความเทียมเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มความหลากหลายทางเพศจะออกมารวมกลุ่มเรียกร้องสิทธิในด้านต่าง ๆ สรุปได้ 2 ประเด็น ดังนี้

(1) เรื่องทางสังคม ในสังคมไทย กลุ่มความหลากหลายทางเพศมักถูกมองในแง่ลบมาโดยตลอด จึงต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อต่อสู้ทางสังคมให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นคนปกติทั่วไป ซึ่งจากผลการศึกษา คนกลุ่มนี้ได้รับความสนใจในหมู่นักวิชาการและนักเคลื่อนไหวในประเด็นสิทธิทางเพศ และการต่อสู้ของคนกลุ่มนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก จนทำให้มีการเปิดพื้นที่ให้คนกลุ่มนี้แสดงตัวตนมากขึ้น และขบวนการเคลื่อนไหวนี้ยังไม่หยุดนิ่ง มีการต่อสู้มาโดยตลอด ตั้งแต่ปี 2520 ถึงปัจจุบัน

(2) เรื่องทางกฎหมาย จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มความหลากหลายทางเพศได้รับการยอมรับและมีพื้นที่แสดงตัวตนในสังคมมากขึ้น ในด้านสิทธิและเสรีภาพ หรือกฎหมาย กลุ่มความหลากหลายทางเพศได้มีการเรียกร้องเช่นกัน เช่น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 ที่ต้องการให้การถูกละเมิดทางร่างกาย ครอบคลุมถึงทุกเพศ ไม่เฉพาะเพศหญิงเท่านั้น จนสามารถเรียกร้องได้สำเร็จ รวมถึงการมีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ 2558 ที่เป็นกฎหมายฉบับแรกของประเทศไทย ที่ให้การคุ้มครองกลุ่มความหลากหลายทางเพศเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ในปี 2020 ยังมีการเรียกร้องให้มีการสมรสเท่าเทียม จนเกิดเป็น พ.ร.บ.คู่ชีวิต ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับความคุ้มครองอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ทำให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี แต่ก็ยังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ว่าเนื้อหาของร่าง พ.ร.บ.คู่ชีวิต ไม่ครอบคลุมการเข้าถึงสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของคู่ชีวิต จึงทำให้มีการร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่เสนอโดย ส.ส.ธัญวัจน จากพรรคก้าวไกล คือ การแก้ไขถ้อยคำในหลายมาตราที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า "สามีและภรรยา" เป็น "คู่สมรส" และ

ให้มีการปรับถ้อยคำจากคำว่า "ชาย" หรือ "หญิง" เป็น "บุคคล" เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสมรสระหว่างบุคคล ซึ่งการเรียกร้องครั้งนี้ส่งผลให้เกิดแฮชแท็ก #สมรสเท่าเทียม ที่ติดเทรนด์ทวิตเตอร์ และมีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นจำนวนมาก (BBC NEWS, 2020)

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การเคลื่อนไหวของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเท่าเทียมมาโดยตลอด และมีการถกเถียงในแวดวงวิชาการถึงความเป็นไปได้ในอนาคต ซึ่งจากการที่มีการเรียกร้องให้มีการสมรสเท่าเทียม จนเกิดเป็นแฮชแท็กที่ติดเทรนด์ในทวิตเตอร์นั้น แสดงให้เห็นว่าคนในสังคมหรือกลุ่มคนรุ่นใหม่ ถึงแม้จะไม่ใช่มุขที่อยู่ในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ต่างก็ให้ความสนใจและตระหนักถึงคนกลุ่มนี้ ว่าเป็นคนกลุ่มหนึ่งในสังคม จึงควรมีกฎหมายออกมารองรับเช่นเดียวกับเพศตามบรรทัดฐานทางสังคม ในอนาคต อาจเป็นไปได้ว่า กลุ่มความหลากหลายทางเพศจะได้รับความเท่าเทียมและความเสมอภาค รวมถึงกฎหมายรองรับเช่นเดียวกับเพศในชนบในสังคมทุกประการ

2.2.2 สาววายกับนวนิยายชายรักชาย

“สาววาย” เป็นชื่อที่คนในสังคมไทยรับรู้โดยทั่วกันว่าหมายถึง ผู้หญิงที่ชื่นชอบความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย แต่อย่างไรก็ตาม ปรัชญาการณสาววายไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นกระแสที่เกิดขึ้นในทั่วโลก โดยใช้คำว่า fujoshi (ฟูโจชิ) เป็นคำศัพท์สากลที่ใช้แทนสาววายทั่วโลก ซึ่ง fujoshi (ฟูโจชิ) เริ่มเกิดขึ้นในปี 2000 โดยมีที่มาจากชุมชนแฟนคลับและเกมมีความหมายว่า “หญิงสาวผู้มีความผิดแผกจากระบบ” นั่นคือ เป็นผู้หญิงที่มีความคิดไม่เหมือนบุคคลอื่น และต้องการเป็นอิสระจากระบบสังคม ดังนั้น นวนิยายชายรักชายจึงเป็นสิ่งที่ตอบโจทย์สาววาย เพราะนวนิยายชายรักชายมีเรื่องราวที่มีกลิ่นอายของการต่อต้านสังคม และนวนิยายชายรักชายไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักเป็นหลักเสมอไปเท่านั้น ปัจจุบัน มีชาว fujoshi (ฟูโจชิ) อยู่ทั่วทุกมุมโลกไม่ว่าจะเป็นจีน เกาหลี ฮองกง อเมริกา อังกฤษ เป็นต้น (MARKETINGOOPS, 2017)

จากการศึกษาของช่อง Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โพรดักชั่น (2020) ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราว อรุณรังสีเวช ใน Youtube ได้อธิบายงานวิจัยเกี่ยวกับสาววายไว้ว่า Eliza Strickland นักเขียนและนักวิจัย ซึ่งสนใจในเรื่องความเป็น fujoshi (ฟูโจชิ) หรือสาววาย ตั้งข้อสังเกตว่า การที่สาววายชื่นชอบความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย เป็นผลมาจากความรักเช่นนี้ ช่วยปลดปล่อยให้ผู้หญิงสามารถกลายเป็นฝ่ายควบคุมหรือฝ่ายรุกในความสัมพันธ์ได้ กล่าวคือผู้หญิงเหล่านี้สามารถแทนตัวเองได้ว่าจะเป็นพระเอก หรือนายเอกในนวนิยายชายรักชายเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่นวนิยายชายรักหญิงทั่วไปไม่สามารถตอบสนองได้ สอดคล้องกับนักวิชาการหลายท่านมักมองว่าผลงานประเภทวายเป็นการแสดงออกถึงความมีอำนาจของผู้หญิง ที่สามารถควบคุมผู้ชายได้ จึงแสดงให้เห็นว่าสาววายไม่ได้ต้องการความเท่าเทียม เพราะในนวนิยายก็มีการแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย

คือ ฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ซึ่งฝ่ายรับเปรียบเสมือนตัวแทนผู้หญิงในนวนิยายชายหญิงทั่วไป แต่อย่างไรก็ตาม สาววายสามารถจินตนาการได้ว่าตัวเองจะเป็นตัวเมะคือฝ่ายรุก หรือจะเป็นตัวเคะ หรือฝ่ายรับ ถ้าสาววายจินตนาการว่าตัวเองเป็นฝ่ายเมะ แสดงว่าเธอต้องการมีอำนาจเหนือผู้ชายอีกคน แต่ถ้าเธอจินตนาการให้ตัวเองเป็นฝ่ายเคะ ย่อมไม่มีความแตกต่างกับนวนิยายชายหญิงทั่วไป นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย ของ อรพรรณ วิชญวรรรกุล (2559) ยังสรุปว่า จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนวนิยายชายรักชายจากนักเขียนที่เป็นแบบมีอาชีพ พบว่า นักเขียนจะนำเสนอตัวละครนายเอกในรูปแบบผู้ชายมากกว่ากลุ่มนักเขียนสมัครเล่นที่มีการบรรยายลักษณะนายเอกคล้ายกับเพศหญิง แต่ทว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเขียนมีอาชีพ ก็มีความนิยมในการสร้างตัวละครชายที่มีความเป็นชายแต่เมื่อวิเคราะห์ลึกลงไปจะเห็นภาพความเป็นผู้หญิงซ่อนทับอยู่ เช่น อารมณ์น้อยใจ อารมณ์เขิน การได้รับการปกป้องดูแลจากตัวละครพระเอก ซึ่งนักเขียนอาจพยายามทำให้ผู้ชายมีความทัดเทียมกับผู้หญิงด้วยการเขียนนวนิยายชายรักชายที่มีการแทนความเป็นหญิงลงในตัวละครชาย ดังนั้น การที่ผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงก็มีสาเหตุเดียวกันคือ ต้องการลดอำนาจเพศชายลงแบบไม่รู้ตัว โดยเป็นการเสพความน่ารัก อ่อนโยนของผู้ชายคนหนึ่งแสดงต่อผู้ชายอีกคนหนึ่งผ่านพื้นที่นวนิยายที่ไม่เพียงแต่ลดอำนาจเพศชายเท่านั้น แต่ยังสามารถเห็นการที่เพศชายในสถานะนายเอกมีความทัดเทียมกับเพศหญิง และยังมีเหตุผลสนับสนุนอื่น ๆ เช่น (MARKETINGOOPS, 2017 และ Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น, 2020)

1. ช่วยปลดปล่อยผู้หญิงจากสังคมชายเป็นใหญ่
2. ความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายนั้นดูมีความดราม่ามากกว่านวนิยายชายรักหญิง ทำให้ความสัมพันธ์อาจมีอุปสรรคที่ใฝ่ฝันมากขึ้น
3. มีความเป็น Homosexual Marketing คือ การใช้สื่อชายรักชายมาทำให้ผู้หญิงชอบ เช่น ในประเทศเกาหลีที่มีวงบอยแบนด์หน้าตาดี ทำให้เหล่าบรรดาแฟนคลับมีการจับคู่ป็นชายให้คู่กัน เมื่อเกิดเป็นกระแส ศิลปินคู่นั้นจะสร้างโมเมนต์น่ารัก ๆ ให้กับบรรดาแฟนคลับ ซึ่งในปัจจุบัน เราอาจเห็นได้ชัดจากคู่วายไทย (การจับคู่ผู้ชายกับผู้ชายเชิงคู่สาว) ที่มีกระแสมาจากซีรีส์วาย รวมถึงการรู้กระแสการตลาดว่า สาววายชื่นชอบชายรักชายในลักษณะใด เช่น การใช้กลยุทธ์สร้างคาแรคเตอร์ที่สามารถแยกฝ่ายเมะ และฝ่ายเคะได้อย่างชัดเจน และสร้างความสนิทสนมในหมู่ผู้ชายด้วยกัน ซึ่งจะทำให้สาววายสามารถนำไปจินตนาการต่อได้ และอาจผันตัวเป็นแฟนคลับ แนะนำบอกต่อกัน หรือแต่งแฟนฟิค เป็นต้น ยกตัวอย่างเรื่อง Black Butler โดยมีตัวละคร Ciel กับ Sebastian ที่สามารถแยกฝ่ายรุก-ฝ่ายรับได้อย่างชัดเจน จนทำให้สาววายเกิดอาการจิ้น และมีการแนะนำบอกต่อกัน ทำให้สื่อต้นฉบับมีความโด่งดังขึ้นเรื่อย ๆ

4. The erotic fantasy คือ จินตนาการด้านอีโรติก เพราะโดยทั่วไปผู้หญิงอาจไม่สามารถเปิดเผยเรื่องเสปซื่ออีโรติก และสื่อประเภทวายได้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะกับผู้หญิงใหญ่หรือครอบครัว แต่สำหรับโลกออนไลน์ ซึ่งมีคอมมูนิตี้การอ่านหรือดูสื่อจำพวกวาย ที่เป็นการบริโภคอย่างเป็นเรื่องปกติ ทำให้สาววายสามารถแสดงออกหรือแสดงตัวตนให้บุคคลอื่นได้รู้ว่าเราก็อ่านหรือดูสื่อประเภทวายเช่นเดียวกัน และ Salmon (2015) ซึ่งเป็นนักวิจัยที่ได้ทำการศึกษาเรื่องสาววาย ได้สรุปข้อค้นพบว่า สาววายคิดว่าตัวเองอาจมีลักษณะของความเป็นทอม แต่แท้จริงแล้ว พวกเธอก็ยังคงชื่นชอบ และต้องการมีความรักหรือความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายเป็นปกติของสังคม และสาววายมักแทนตนเองว่าเป็นผู้ชายที่มีความรักหรือเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันนั่นเอง

นอกจากนี้ ปรากฏการณ์สาววายในสังคมไทย ยังสร้างปรากฏการณ์ใหม่ให้กับกลุ่มชายรักชายในประเทศไทย โดยเว็บไซต์ thestandard ได้จัดทำ magazine online (2017, น. 59-60) โดยมีบทความชื่อว่า “CULTURE INSIGHTFUL & SOPHISTICATED ENTERTAINMENT REPORTS” ซึ่งกล่าวถึง ปรากฏการณ์สาววายว่า สามารถสร้างพื้นที่ในการแสดงออกของกลุ่มชายรักชายให้ดูเป็นเรื่องปกติของสังคมได้ โดยมีเนื้อหาว่า ปรากฏการณ์วายมีส่วนสร้างนิยามใหม่กับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย โดยสาววายมักมีมายาคติที่สร้างขึ้น โดยเป็นการให้ความหมายชายรักชายในทางบวก คือ พวกเขาสามารถรักและมีเพศสัมพันธ์กันได้ แต่สาววายจะไม่เรียกพวกเขาเหล่านั้นว่าเกย์ โดยสาววายจะสร้างจินตนาการว่า เขาคงนั้นจะรักผู้ชายอีกคนเพียงเท่านั้น และจะไม่เปลี่ยนคุณอนบอย ๆ ซึ่งมายาคติเช่นนี้ของสาววายดูเป็นโลกที่สวยงาม ทำให้มายาคติดังกล่าวเปิดโอกาสให้เกย์ในชีวิตจริงที่อาจไม่ได้เปิดตัวเต็มที่ว่าตัวเองเป็นเกย์ ได้มีพื้นที่ได้แสดงออกอย่างสบายใจมากขึ้น เช่น อาจมีการหยอกล้อกันในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งถือว่าเป็นบรรยากาศน่ารัก ๆ ในสายตาสาววาย และมายาคติของสาววายเช่นนี้ ยังช่วยทำให้พฤติกรรมของชายรักชายเช่นนี้ กลายเป็นเรื่องปกติทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับนักวิชาการ มิเชล พูโกต์ ที่กล่าวว่า อัตลักษณ์ทางเพศนั้นเป็นการผลิตสร้างทางสังคม และเกล รูบิน ยังกล่าวอีกว่า เพศวิถีเป็นการจัดระเบียบทางสังคม โดยอาศัยเพศตามธรรมชาติมาเป็นตัวกำหนด นอกจากนี้ยังเกิดปรากฏการณ์ ภาวะปกติใหม่ (new normal) หมายถึง การที่เพศชายจะหลงรักเพื่อนสนิทที่เป็นเพศชายด้วยกัน จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันได้ อย่างเป็นปกติ

อย่างไรก็ตาม สาววายมักถูกตั้งคำถามจากสังคมว่าพวกเธอเหล่านั้นมีจิตใจที่ผิดปกติหรือไม่ นายแพทย์อภิชาติ ได้อธิบายว่า ...“สาววาย ก็เป็นเพียงคนทั่วไป กรณีเช่นนี้เกิดจากรสนิยมของแต่ละบุคคล ความชอบที่เห็นชายกับชายรักกันหรือมีกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งนั่นก็เป็นเพียงความชอบส่วนบุคคล ไม่ใช่พวกโรคจิตหรือบ้าผู้ชาย ส่วนใหญ่เป็นคนที่มึนจินตนาการสูงหรือต้องการเข้าสังคมเท่านั้น”...

..."การมีรสนิยมแบบนี้ไม่ใช่เรื่องแปลก หากมีขอบเขตในการจินตนาการ ไม่เพื่อฝันเกินไป อะไรก็ตามที่เกินพอดี หมกมุ่นหรือคลั่งไคล้มากเกินไป ย่อมไม่ส่งผลดีอยู่แล้ว เราควรมีขีดจำกัดในการจินตนาการ มีใจจริงจนเพื่อเจอ ไม่ยอมรับความเป็นจริง"... (เดลินิวส์, 2557)

นอกจากนี้ เว็บไซต์ dek-d.com (2557) ได้เขียนกระทู้อธิบายถึงลักษณะอุปนิสัยของสาววายมี 8 ประการ ดังนี้

1. มีคู่จิ้นเป็นของตัวเอง การเห็นผู้ชายสองคนเดินเคียงคู่กัน หรือดาราศิลปินที่ชื่นชอบโพสต์รูปคู่กัน สาววายก็สามารถรู้สึกจิ้นได้

2. เห็นหนุ่มๆ สนทนากันหรือใกล้ชิดกันเป็นไม่ได้ สาววายมักจะรู้สึกแอบเชียร์ เมื่อเห็นผู้ชายสองคนมีความสนิทสนมกันเป็นพิเศษ หรือโหมเมนต์น่ารัก ๆ

3. ชอบอ่านนวนิยายชายรักชาย/การ์ตูนวายเป็นชีวิตจิตใจ เนื่องจากนวนิยายชายรักชายสามารถต่อยอดจินตนาการของสาววายได้ ดังนั้น ถ้างานอดิเรกของสาววายคือการจิ้นงานหลักของสาววายก็คงเป็นการอ่านนวนิยายชายรักชาย

4. เก่งเรื่องวาดรูปการ์ตูนหนุ่ม ๆ นอกจากสาววายจะชอบอ่านนวนิยายชายรักชายแล้ว สาววายบางคนก็ชอบที่จะวาดรูปโหมเมนต์น่ารัก ๆ ของผู้ชายสองคนที่เธอแอบจิ้นอีกด้วย

5. รูปในคอม/โทรศัพท์มีแต่โหมเมนต์น่ารัก ๆ ของหนุ่ม ๆ สาววายมักจะบันทึกรูปภาพที่มีโหมเมนต์หวาน ๆ ของผู้ชายสองคนที่เธอชื่นชอบ ไม่ว่าจะเป็นการสบตากัน กระซิบกัน เดินคู่กัน หรือถูกเนื้อต้องตัวกันเพื่อตอบสนองความจิ้นของตัวเอง

6. ประกาศตัวว่าเป็นสาววายออกสื่อ สาววายหลายคนมักชอบโพสต์หรือแชร์ภาพ/โหมเมนต์ผู้ชายสองคนที่ตนชื่นชอบ รวมถึงการแตงนวนิยายชายรักชายลงสื่อสังคมออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็น facebook, Instagram, twitter, dek-d เป็นต้น

7. แอนตี้ตัวละครที่เป็นนางเอกหรือผู้หญิง สาววายส่วนมากไม่อินกับตัวละครผู้หญิง เมื่อใดก็ตามที่ตัวละครผู้หญิงคู่กับตัวละครผู้ชายก็จะไม่รู้สึกอินเท่าตัวละครผู้ชายคู่กันเอง

นอกจากนี้ เว็บไซต์ dek-d.com (2560) ยังเขียนกระทู้ 9 เรื่องที่สาววายอยากบอก เข้าใจเราหน่อยสิ! โดยเขาอธิบายว่า ยุคนี้มองไปทางไหนก็มีแต่เรื่องวาย ไม่ว่าจะป็นซีรีส์วาย นิยายวาย หรือคู่จิ้นวาย เรียกได้ว่าเป็นยุคที่สาววายครองเมือง หลายคนจึงไม่เข้าใจว่าแท้จริงแล้วสาววายเป็นอย่างไร กระทู้นี้จึงเป็นเสมือนกระบอกเสียงของสาววาย โดยได้นำเสนอสิ่งที่สาววายอยากบอกกับสังคม มี 9 ประการ ได้แก่

1. วายไม่ใช่แค่ชายรักชาย หลายคนเข้าใจว่านวนิยายวาย หรือเรื่องราวที่เป็นวายคือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายเท่านั้น แต่แท้จริงแล้ว คำว่าวาย สามารถใช้แทนนิยาย

หญิงรักหญิงได้เช่นกัน เพียงแต่นิยายหญิงรักหญิงไม่ได้รับความนิยมในประเทศไทยนักเมื่อเทียบกับนวนิยายชายรักชาย

2. ถึงจิ้นชาย-ชาย แต่สาววายก็ยังชอบผู้ชาย สาววายเป็นเพียงรสนิยมความชอบส่วนบุคคลเท่านั้นไม่เกี่ยวกับเรื่องความรัก สาววายส่วนใหญ่ก็อยากมีความรักกับเพศตรงข้าม เช่นเดียวกับผู้หญิงทั่วไปในสังคม

3. สาววายขอจิ้นแบบน่ารัก ๆ หลายคนมักเข้าใจว่าสาววายมักชอบฉากรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายที่ดูหล่อแหลมเกินไป แต่ความจริงแล้วโมเมนต์น่ารัก ๆ อย่างกอดคอ จับมือมองตา หรือจูบ แล้วให้จินตนาการต่อก็เป็นที่ชื่นชอบของสาววายจำนวนมากไม่น้อย แต่ถ้าเป็นสื่อนวนิยายอาจมีฉากรักที่หล่อแหลมได้ อาจเพราะสื่อนวนิยายอยู่ในรูปแบบของหนังสือเล่ม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และเว็บไซต์และแอปพลิเคชันจึงไม่ได้เป็นสื่อสาธารณะดังเช่นซีรีส์วาย

4. สาววายเป็นเพื่อนกับทุกคนที่จิ้นคู่เดียวกันได้แม้ไม่เคยรู้จักกัน จะเห็นได้ว่าการรวมกลุ่มหรือคอมมูนิตี้ของสาววายจะอยู่ในพื้นที่ของโลกออนไลน์ ในรูปแบบของกลุ่มและแอดเคาท์ส่วนตัว จึงทำให้การติดต่อสื่อสารมีความง่ายและรวดเร็ว รวมทั้งสาววายมักจะพูดคุยกันอย่างถูกคอ เพราะมีความสนใจในเรื่องเดียวกัน

5. รู้ว่าสุดท้ายคู่จิ้นที่ชื่นชอบในชีวิตจริงมันเป็นไปได้ เนื่องจากสาววายจับคู่ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน ไม่ได้จับคู่เพศที่สามอย่างเกย์ หรือกระเทย ทำให้สาววายรู้ว่าสุดท้ายแล้วในชีวิตจริง คู่จิ้นที่เขาชื่นชอบก็ต้องมีความรักตามรสนิยมของตัวเอง

6. คู่จิ้นมีแฟนได้ สาววายไม่ได้คิดแอนตี้ ถึงแม้สาววายจะอยากให้คู่จิ้นรักกันเองมากแค่ไหน แต่ถ้าวันใด คนใดคนหนึ่งมีคนรักของเขา สาววายก็ไม่ได้คิดแอนตี้ เพียงแต่ขอให้สาววายได้มีความสุขอยู่กับการจิ้นต่อไป

7. อย่าดูถูกพลังสาววาย เพียงแค่คู่จิ้นมีโมเมนต์เล็ก ๆ น้อย ๆ สาววายก็สามารถจินตนาการ และแสดงให้เห็นพลังการจิ้นได้ เช่น การติดแฮชแท็กจิ้นชื่อคู่จิ้นติดเทรนด์ในทวิตเตอร์ เป็นต้น

8. ชีวิตจริงไม่ค่อยอยากให้คนรอบข้างรู้ว่าเป็นสาววาย ส่วนใหญ่สาววายจะใช้พื้นที่สังคมออนไลน์ในการติดต่อสื่อสารกัน แต่ในชีวิตจริงนอกจากเพื่อนสนิทก็ไม่ค่อยมีใครอยากให้พ่อแม่รู้ว่าเป็นสาววาย อาจเพราะสังคมกว้างยังไม่ยอมรับในเพศนอกกรอบ ทำให้การอ่านนวนิยายชายรักชายก็ต้องเป็นไปอย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ

9. ความสามารถของสาววาย สาววายมักมีความสามารถพิเศษหลายด้าน เช่น การวาดรูป แต่งแฟนฟิค แต่งนิยายวาย ไปจนถึงการตามถ่ายรูปคู่จิ้นในงานต่าง ๆ ที่มีความสวยงามไม่แพ้ช่างภาพมืออาชีพ

เมื่อกล่าวถึงประโยชน์ของการผลิตและบริโภคนวนิยายชายรักชาย มีดังนี้ (Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น, 2020)

1. สามารถฝึกฝนทักษะการเขียนของผู้แต่งได้ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งนวนิยายหรือในชีวิตประจำวัน
2. สร้างตัวตนและอัตลักษณ์ เมื่อเรารู้ว่าตัวเองต้องการอะไร เราก็จะเห็นคุณค่าในตัวเอง ตลอดจนการสร้างเป็นกลุ่มคอมมูนิตี้ที่ทำให้เหล่าสาววายสามารถปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจนเกิดความเป็นเพื่อน ความเป็นพี่น้อง เป็นต้น
3. สาววายจะมีพื้นที่ในการแสดงความอีโรติกโดยปราศจากการพุดจาทำร้ายจิตใจจากบุคคลรอบข้าง เพราะคอมมูนิตี้ของสาววายสามารถพุดคุยกันอย่างเปิดเผย

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยเชิงประจักษ์ของตะวันตกในช่วงยุคกลางที่เกี่ยวข้องกับสาววาย โดยมีรายงานว่าในปี 2008 Levi (2009, 154) ซึ่งเป็นนักวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามชาวอเมริกาเหนือที่บริโภคผลงานวายเป็นผู้หญิงถึง 86% รวมถึงงานวิจัยของ Pagliassotti (2008a) รายงานว่าผู้ที่บริโภคผลงานวายชาวยุโรปที่พูดภาษาอังกฤษ เป็นผู้หญิงถึง 89% และผู้ที่บริโภคผลงานวายชาวอิตาลีที่เป็นผู้หญิงมีจำนวนถึง 82% และ Zsila, Bernáth and Inántsy-Pap (2015, 60) รายงานว่าผู้ที่บริโภคผลงานวายชาวฮังการีเป็นผู้หญิงถึง 91% นอกจากนี้ Lunsing (2006) และ เกอร์ (2006, 841-870) ยังระบุว่า เลสเบี้ยนก็เป็นผู้บริโภคผลงานวายเช่นกัน และ Pagliassotti (2008a) ยังระบุว่า 93% ของผู้ที่บริโภคผลงานวายก็เป็นทั้งผู้สร้างและผู้บริโภคผลงานวายเช่นกัน Mizoguchi (2008, 336-350) ยังรายงานว่าย อายุ ระดับการศึกษา และสถานะทางสังคมที่แตกต่างกัน ในด้านการสร้างผลงานวายกลับไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นมืออาชีพหรือมือสมัครเล่น (Ágnes Zsila and Zsolt Demetrovics, 2017, p.5)

นอกจากนี้ จากการค้นคว้าหาข้อมูลในบทที่ 1 จะเห็นได้ว่า กลุ่มคนที่อ่านนวนิยายชายรักชายหรือที่เรียกว่าสาววาย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงด้วยเช่นกัน และอยู่ในวัยเรียนไปจนถึงวัยทำงาน ดังนั้น ในหัวข้อเรื่องเพศ ผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็นผู้หญิงในวัยรุ่นวัยเรียน และผู้หญิงในวัยทำงาน ดังนี้ (MTHAI, 2019, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2561 และ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, ม.ป.ป)

ผู้หญิงวัยรุ่นวัยเรียน วัยรุ่นตอนต้นจะมีอายุประมาณ 14-17 ปี และวัยรุ่นตอนปลายจะมีอายุประมาณ 17-20 ปี ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่มักจะมีลักษณะที่สำคัญๆ ดังนี้

1. ต้องการความเป็นอิสระ ทำอะไรได้ด้วยตัวเอง อยากคิดเองทำเองไม่ชอบทำตามคำสั่ง
2. มีลักษณะต่อต้านผู้ใหญ่

3. ไรต่อความรู้สึกมาก
4. ความรู้สึกสองจิตสองใจ
5. เพื่อนมีความสำคัญ
6. อารมณ์เปลี่ยนแปลงขึ้นๆ ลงๆ เหมือนคนวัยทองหรือวัยใกล้หมดประจำเดือน
7. มีความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ คือต้องการความรักความห่วงใยในรูปแบบที่ต่างจากเด็ก
8. อยากรู้ยากเห็น อยากรอง ต้องการความตื่นเต้นท้าทาย
9. ต้องการความถูกต้องและยุติธรรม
10. พฤติกรรมอยากรองมักเกิดขึ้นสูงสุดตอนช่วงวัยรุ่นตอนปลายและจะชอบเถียง ชอบแหกกฎและชอบลองของ

นอกจากนี้ ในการอธิบายลักษณะของวัยรุ่น Erikson (คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, ม.ป.ป) เป็นผู้หนึ่งที่มองว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น เป็นเรื่องที่ไม่ได้มีความผิดปกติ ถึงแม้ Erikson จะใช้คำว่า “identity crisis” ในการอธิบายถึงวัยรุ่น แต่ก็เป็นการหมายถึงช่วงระยะหนึ่งของพัฒนาการตามปกติ และคำนี้ก็กลายเป็นที่ยอมรับและใช้กันโดยทั่วไป ประกอบด้วย

การแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง (Identity Versus Role Confusion : 12-20 ปี) การปรับตัวของวัยรุ่นเป็นพัฒนาการต่อจากวัยเด็ก แต่วัยรุ่นจะมีการปรับตัวทางอารมณ์และสังคมอย่างมาก ในการสร้างทัศนคติ สร้างเอกลักษณ์ของตนเอง เริ่มออกห่างจากพ่อแม่ เพื่อนฝูงเข้ามา มีอิทธิพลและกลายเป็นสิ่งสำคัญ การแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองนี้ Erikson เรียกว่าเป็น identity crisis หรือวิกฤตการณ์แห่งการแสวงหาเอกลักษณ์ มีการมองตน และเห็นตนเองตามที่ผู้อื่นเห็น เรียนรู้และยอมรับความสามารถของตน เลือกเอาความเป็น “ตน” เหมือนตัวละคร เลือกสวมหน้ากาก ซึ่งตนจะแสดงบทบาทได้เหมาะสม ถ้ามีเหตุมีผลใช้สติปัญญา ก็จะเข้าใจตัวเองตามที่เป็นจริง (realistic) ถ้าใช้อารมณ์อย่างเดียวก็จะมองเห็นตนตามที่ตนอยากจะเป็น (ideal self) การมองเห็นตัวเองนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากสังคมวัฒนธรรมที่แวดล้อมตนอยู่ ถ้าพ่อแม่เพื่อนฝูงยอมรับ ก็จะเกิดความมั่นใจในตัวเอง ถ้าเข้ากับใครไม่ได้ ก็ทำให้เกิดความสงสัย ไม่มั่นใจ และไม่เชื่อว่าผู้อื่นจะยอมรับตนต่อไป

ความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของเด็กวัยรุ่น ได้แก่ มีความต้องการใหม่ ๆ เกิดขึ้น ต้องการอะไร เมื่อไม่ได้ดังใจก็จะมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่น โกรธ มีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น เด็กจะมองเห็นความสวยงาม การให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นในวัยรุ่น สติปัญญา ความคิดเจริญมากขึ้น สนใจแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถ

เริ่มเข้าใจความไพเราะ ความดี ความสวยงาม รู้จักรับผิดชอบและต้องการเป็นอิสระ เด็กเชื่อความสามารถของตนเอง ชอบทดลองสิ่งนั้นสิ่งนี้เรื่อยไป มีจินตนาการมากขึ้น โดยถือตนเองเป็นคนสำคัญในจินตนาการ และมักเกี่ยวกับความรัก ความสำเร็จ ความสนใจในการสมาคมมีมากขึ้น จะคล้อยตามระเบียบปฏิบัติของหมู่คณะหรือสังคม

ความสนใจของเด็กวัยรุ่น ได้แก่ ความสนใจในกิจกรรมสันตนาการ เช่น กีฬา การแสดงศิลปะ งานอดิเรก เป็นต้น ความสนใจในการค้นคว้าและสร้างจินตนาการ ความสนใจในการสร้างนิสัยการเรียนที่ดี ความสนใจในเรื่องคุณสมบัติส่วนตัว เช่น บุคลิกภาพรูปร่างหน้าตา ความสะอาดเรียบร้อย การสนทนาวางท่าทาง ความสนใจในเรื่องปรัชญาชีวิต เด็กวัยนี้เริ่มคิดถึงหลักของศีลธรรมจรรยา จะทำอะไรก็เริ่มมีกฎเกณฑ์ มักจะมีอุดมคติ

ผู้หญิงในวัยทำงาน จากงานวิจัยเรื่อง การบริโภคสื่ออินทียสารในฐานะสื่อโฆษณาของกลุ่มผู้หญิงวัยทำงาน ของพรรณฤดี ช.เจริญยิ่ง (2545) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างคือผู้หญิงวัยทำงาน ผลปรากฏว่าในเรื่องกิจกรรมยามว่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจอ่านหนังสือมากที่สุด รองลงมาคือ Shopping และฟังเพลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการอ่านหนังสือทำให้เรารู้สึกอยู่กับตัวเองมากขึ้น เพราะผู้หญิงวัยทำงานย่อมต้องมีการพบปะผู้คนมากหน้าหลายตา บางครั้งการหยิบหนังสือเรื่องที่ชอบขึ้นมาอ่านก็ทำให้เรารู้สึกผ่อนคลายขึ้นได้ สอดคล้องกับเว็บไซต์ pangpond.com (2017) ซึ่งเป็นเว็บไซต์เกี่ยวกับงานบัญชี ได้เขียนบทความไลฟ์สไตล์ผู้หญิงยุคใหม่ เขาทำกัน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

ไลฟ์สไตล์ของผู้หญิงยุคใหม่จะแสดงจุดยืนของตนเองอย่างชัดเจน และมีกิจกรรมที่มีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด ได้แก่ 1.ท่องเที่ยวออกทริป พร้อมจะเรียนรู้ในสิ่งแปลกใหม่กับการต่อสู้กับความลำบากในสายตาของสาวนักเดินทางจะคิดเป็นเรื่องที่สนุกไปทุกเรื่อง 2.นอนหนังสือ 3.ขยันทำมาหากิน ผู้หญิงเหล่านี้จะพยายามมองหาความก้าวหน้าในหน้าที่การงานเช่นหารายได้เสริม นอกเหนือจากงานที่ทำอยู่ และเป็นนักวางแผนด้วยมองการณ์ไกล 4.เป็นสาวสังคม ผู้หญิงยุคใหม่สามารถปรับตัวได้อย่างดี รู้จักการวางตัวรวมถึงวิธีการเอาตัวรอดจากภัยต่าง ๆ ในสังคม 5.ทำบุญทำทาน 6.เป็นสาวรักสุขภาพ ผู้หญิงยุคใหม่ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่รักสุขภาพมีความกระฉับกระเฉง คล่องตัวไม่ว่าจะหยิบจับทำอะไรก็ดู่องไวไปหมดจึงเข้ากับยุคสังคมที่เร่งรีบอย่างมาก

นอกจากนี้ เมื่อพูดถึงผู้หญิงในยุคปัจจุบัน ย่อมมีความแตกต่างจากผู้หญิงในอดีต เนื่องจากโลกที่เปลี่ยนไป วัฒนธรรม ค่านิยมต่าง ๆ ในสังคมก็เปลี่ยนตาม ทำให้ไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิตของผู้หญิงย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่การดูแลตัวเอง การอยู่ครองตัวเป็นโสด การพัฒนาตัวเองแบบไม่หยุดหย่อน ซึ่งจะเห็นได้เลยว่าผู้หญิงเริ่มเข้ามามีบทบาทในเรื่องสำคัญ ๆ ของโลกมากขึ้น

ทั้งการขึ้นเป็นหัวหน้าขององค์กรต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งการใช้ชีวิตของสาวยุคใหม่ที่น่าจับตามอง มีดังนี้ (ธนาคารกรุงเทพ, 2019)

1. ผู้หญิงยุคใหม่ใช้ชีวิตแบบเป็นโสด ทั้งนี้เพราะพวกเธอมองว่า ถ้ามีแฟนแล้วชีวิตไม่มีความสุข ก็ไม่จำเป็นต้องมี ครอบครัวไม่ได้การันตีความสุขเสมอไป การแต่งงานไม่ใช่ส่วนสำคัญที่สุดในชีวิต เราทุกคนสามารถดูแลตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งใคร จากผลสำรวจคะแนนสุขภาพจิตก็ได้ผลตอบรับที่ค่อนข้างตรงกัน พบว่า ผู้หญิงที่มีความเครียดมากที่สุด คือ คุณแม่ที่มีลูกเล็ก รองลงมาคือผู้หญิงแต่งงานแต่ยังไม่มีลูก ส่วนคนโสดนั้นมีอัตราความเครียดน้อยที่สุด เพราะภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่น้อยลง รวมถึงเศรษฐกิจที่ไม่มั่นคง การมีครอบครัวหรือบุตรย่อมเป็นการเพิ่มภาระความรับผิดชอบให้ตัวเอง ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าทำไมผู้หญิงยุคใหม่ถึงอยากจะครองตัวเป็นโสดกันมากขึ้น

2. มีความมั่นใจ ก้าวนำเรื่องต่าง ๆ แทนผู้ชายได้ ความมั่นใจจะทำให้เราที่จะทำซึ่งความมั่นใจประกอบไปด้วยท่าทาง คำพูด และการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจะมาพร้อมกับทักษะความเป็นผู้นำที่จะทำให้สาว ๆ สามารถก้าวข้ามขีดจำกัดพัฒนาตัวเองขึ้นเรื่อย ๆ ได้ เช่น การเป็นผู้นำเรื่องการทำงาน ทักษะความมั่นใจและความเป็นผู้นำนี้จำเป็นอย่างมาก เนื่องจากตำแหน่งงานหน้าที่ต่าง ๆ นั้นเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น มีบริษัทมากมายที่ไม่ตัดสินการเลื่อนขั้นเพราะเหตุผลทางด้านเพศอีกต่อไป ผู้หญิงหลายคนอาจจะมึนงงเป็นผู้ชายมากมายในอนาคต ซึ่งถ้าเราสามารถแสดงออกได้ถึงความเป็นผู้นำ ทุกคนก็จะยอมรับเราอย่างแน่นอน

3. หาเงินเองได้ ไม่ต้องให้ใครดูแล ในอดีตเราอาจจะตีภาพจำว่าผู้หญิงต้องให้ผู้ชายเลี้ยง เป็นแม่บ้านทำงานอยู่บ้าน แต่ด้วยทักษะที่สามารถพัฒนาตัวเองได้อยู่ตลอดเวลา รวมถึงทัศนคติของโลกนี้ที่มีต่อผู้หญิงได้เปลี่ยนไป ทำให้โอกาสในการก้าวหน้าทั้งเรื่องการทำงาน และการทำธุรกิจของผู้หญิงจึงมีมากขึ้น

4. ไม่อ่อนแอต่อเทคโนโลยีอีกต่อไป ทุกวันนี้มีสื่อต่าง ๆ ให้ได้เลือกบริโภคกันเยอะมาก ทั้งแอปพลิเคชันต่าง ๆ ทั้งเฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ หรือแม้แต่ไลน์ ที่สามารถช่วยให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น และอุปกรณ์เหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา จึงทำให้ผู้หญิงหลายคนหันมาสนใจ และหาความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีมากกว่าในอดีต ยิ่งยุค 4.0 ย่อมต้องมีการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา และนำมาพัฒนาปรับใช้กับตัวเอง บางบริษัทก็รับพิจารณาการรับเข้าร่วมงานจากความสามารถตรงนี้ด้วยเช่นกัน

งานวิจัยชิ้นนี้ จึงนำคุณลักษณะนิสัยของสาววัยที่ได้ศึกษาไว้ข้างต้น มาเป็นกรอบในการคัดกรองผู้หญิงที่อ่านนวนิยายชายรักชาย เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติความเป็นสาววัยอย่างแท้จริง นอกจากนี้ จะนำแนวคิดเรื่องเพศสภาพ และสาววัยมาเป็นกรอบในการศึกษา

เนื่องจากนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่ถูกผลิตโดยผู้หญิงและบริโศคโดยผู้หญิง ดังนั้น ความเป็นชายในนวนิยายชายรักชายจึงมีความลึ้นไหล เพราะถูกกำกับและให้คุณค่าโดยผู้หญิงที่เป็นทั้งผู้ผลิตและบริโศค นวนิยายชายรักชายจึงอาจตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจของผู้หญิงได้ เนื่องจากเพศหญิงเป็นเพศที่มักจะถูกควบคุมโดยสื่อรูปแบบอื่นในสังคมชายเป็นใหญ่ และจากการที่นวนิยายชายรักชายถูกผลิตโดยผู้หญิงและบริโศคโดยผู้หญิงนั้น ทำให้ผู้หญิงด้วยกันรู้ว่าเราต้องการบริโศคอะไรในนวนิยายชายรักชาย

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับ

2.3.1 ความหมายการเปิดรับ

Becker และ Roberts (1992, อ้างถึงใน ทิตา กนิษฐานนท์, 2556, น. 11) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารว่าสามารถจำแนกได้ตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของผู้บริโภค 3 ประการ ได้แก่

1. การค้นหาข้อมูล (Information seeking) บุคคลจะทำการค้นหาข้อมูลเพื่อให้มีความคล้อยคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. การรับข้อมูล (Information receptivity) บุคคลจะเปิดรับข้อมูลหรือข่าวสารตามที่ตนเองมีความสนใจ หากข้อมูลดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับตนเอง จะทำให้เกิดความสนใจและเอาใจใส่ในข้อมูลเหล่านั้นมากขึ้น

3. การรับประสบการณ์ (Experience receptivity) บุคคลจะเปิดรับข้อมูลหรือข่าวสาร เมื่อต้องการกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้มีประสบการณ์ร่วม หรือเป็นการผ่อนคลายอารมณ์

ภรภัทร กิตติมหาโชค (2560, น. 8) ได้สรุปว่า การเปิดรับสื่อ หมายถึง การเปิดรับข้อมูลข่าวสารตามที่บุคคลหนึ่ง ๆ ต้องการ โดยมักเลือกเปิดรับข่าวสารที่มีความเกี่ยวข้องกับความสนใจของตน และเมื่อบุคคลเกิดความไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนกำลังตัดสินใจ บุคคลจะมีความต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้นเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของตนเอง

ชมพูนุช นาคสุกปาน (2557, น. 20) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับสื่อมวลชน หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ระยะเวลา ช่วงเวลารวมไปถึงจำนวนสื่อมวลชนที่ใช้ในการเปิดรับข่าวสารด้วย โดยจะเลือกเปิดรับข่าวสารที่ตนเองสนใจ หรือเลือกรับสารบางส่วนที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อตนเอง

เมอร์ริล และโลเวนสไตน์ (Merrill and Lowenstein, 1971, อ้างถึงใน ญาณกร วิภูสมิทธิ์, 2558, น. 14) ได้อธิบายว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่ และความ

ต่อเนื่องในการรับชมข่าวสารจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งผู้รับสารแต่ละบุคคลย่อมมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน โดยแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารอาจมาจากปัจจัย 4 ประการ ดังนี้

1. ความเหงา สื่อมวลชนมักกลายเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ดีที่สุดเมื่อบุคคลต้องอยู่คนเดียวโดยที่ไม่ได้มีการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เพราะในบางครั้งเราพอใจที่จะอยู่กับข่าวสารที่ตอบสนองต่อความต้องการของเราได้มากกว่าที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น

2. ความอยากรู้อยากเห็น มนุษย์มักเต็มเปี่ยมไปด้วยความสงสัย อยากรู้อยากเห็นอยากลองในสิ่งต่าง ๆ รอบตัวอยู่เสมอ สื่อมวลชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ โดยสื่อมวลชนมักจะนำเสนอข่าวสารโดยจะเริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปจนถึงสิ่งที่อยู่ไกลตัวเรา

3. ประโยชน์ใช้สอย มนุษย์จะแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง โดยส่วนใหญ่มักใช้เพื่อสร้างความบันเทิง ต่อยอดความรู้ สนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องต่าง ๆ เพื่อเสริมย้ำความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเดิมที่ตนมีอยู่

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละประเภท ซึ่งสื่อแต่ละประเภทก็มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกัน บุคคลจึงจะเลือกแสวงหาและประโยชน์จากสื่อแตกต่างกัน โดยผู้ที่รับสารนั้นย่อมมีความคาดหวังกับลักษณะเฉพาะบางอย่างของสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจในตัวเอง

ดังนั้น การเปิดรับสารอาจหมายถึง กระบวนการเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับความต้องการหรือความพึงพอใจของตนเอง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมในการเปิดรับ เช่น ความถี่ในการเปิดรับ ระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับ ยิ่งบุคคลมีความต้องการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร หรือพึงพอใจมากเท่าไรก็จะมีความต้องการในการเปิดรับเพิ่มขึ้น

2.3.2 กระบวนการเลือกรับข่าวสาร

แคลปเปอร์ (Klapper) ได้กล่าวว่า กระบวนการเลือกรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ลักษณะ ซึ่งแต่ละลักษณะจะมีความเกี่ยวข้องกันเป็นขั้นตอน ดังนี้ (กิติมา สุรสุนธิ, 2533, น. 46-47, อ้างถึงใน ญาณกร วิภูสมิทธิ์, 2558, น. 15-16 และ Klapper, 1960, อ้างถึงใน ภรภัทร กิตติมหาโชค, 2560, น. 8-9)

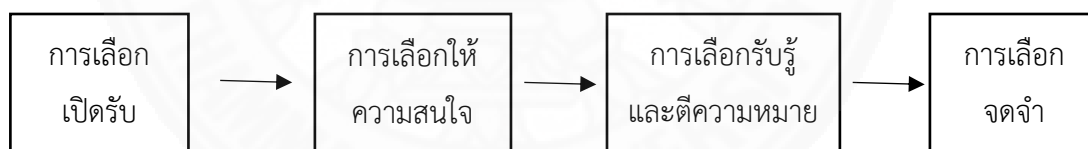
1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นขั้นตอนแรกในการเลือกช่องทางการสื่อสาร โดยบุคคลมีโอกาที่จะได้รับสารจากแหล่งข่าวหรือผู้ส่งสารต่าง ๆ จำนวนมาก แต่ก็มีข้อจำกัดในการเปิดรับด้วยเช่นกัน อาจจะเป็นเรื่องของเวลา ความสามารถในการเปิดรับ รวมถึง

ความพึงพอใจในแหล่งสาร ยกตัวอย่าง การซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง การเลือกดูข่าวเนลดู
 ษาเนลหนึ่งในโทรทัศน์ เป็นผลมาจากที่เรามีการเลือกเปิดรับข่าวสารที่ตรงกับความพึงพอใจ

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) เนื่องจากบุคคลไม่สามารถ
 รับข้อมูลข่าวสารได้ทั้งหมด ทำให้บุคคลจำเป็นต้องเลือกเฉพาะข่าวสารที่ตนให้ความสนใจ พึงพอใจ
 และสนับสนุนความรู้ ความเชื่อ ทศนคติเดิมที่เรามีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้
 ทศนคติ และพฤติกรรมเดิมที่เรามีอยู่

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Selective
 Interpretation) เมื่อบุคคลมีการเปิดรับและให้ความสนใจกับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว
 บุคคลจะมีการเลือกรับรู้ และตีความความหมายสารที่ได้รับไปตามประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลมี หรือ
 ตีความไปทศนคติ ความเชื่อ ความต้องการและแรงจูงใจในขณะนั้น โดยบุคคลจะมีการบิดเบือนข้อมูล
 ข่าวสารที่ได้รับให้สอดคล้องกับทศนคติเดิมที่ตนมีอยู่

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เมื่อผ่านขั้นตอนการเลือกเปิดรับ
 การเลือกให้ความสนใจ และการเลือกรับรู้และการตีความแล้ว โดยเนื้อหาข้อมูลข่าวสารนั้นมีความ
 สอดคล้องกับความเชื่อ ทศนคติ หรือพฤติกรรมเดิมของตน บุคคลจะเลือกจดจำเนื้อหาสารนั้นต่อไป
 และเก็บเป็นประสบการณ์ที่จะใช้ทำความเข้าใจข่าวสารต่อไปในอนาคต หรือถ้าบุคคลมีการเปิดรับ
 ข้อมูลที่ขัดแย้งกับความคิด ความเชื่อ ทศนคติที่ตนมี ข้อมูลเหล่านั้นจะถูกลืม และไม่ได้ถูกถ่ายทอด
 ออกไปในอนาคต

ภาพที่ 2.1 แสดงกระบวนการเลือกรับข่าวสาร. ที่มา : ญาณกร วิภูสมิทธิ์. (2558). *การเปิดรับ และ
 พฤติกรรมการตอบสนองต่อโฆษณาทางยูทูป (YouTube) ของผู้บริโภค.* (การค้นคว้าอิสระปริญญา
 มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขา
 สื่อสารมวลชน.

นอกจากนี้ แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมีการเลือกรับข่าวสารนั้นเกิดจากคุณสมบัติ
 พื้นฐานของผู้รับสารในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (ศรีนธ์ ยี่หลั่นสุวรรณ, 2558, น.18)

1. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ จิตมักจะเป็นตัวกำหนดหรือสั่งการให้บุคคลมี
 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งจิตจะเป็นตัวบ่งบอกได้ว่าเราสนใจหรือไม่มีความ
 สนใจในสิ่งใด เช่น บุคคลจะเลือกรับข่าวสารตามทศนคติ ประสบการณ์หรือความชอบของตนเอง

2. องค์ประกอบทางด้านสังคม เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทางประชากรของแต่ละบุคคล ครอบครัวหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเรา หรือวัฒนธรรมประเพณี ต่างก็ส่งผลต่อการเลือกรับข่าวสารของเราทั้งสิ้น

สรุปได้ว่าการที่บุคคลจะเปิดรับข่าวสารใด หรือเลือกที่จะปิดกั้นข่าวสารใดนั้น จะอยู่บนพื้นฐานของสภาพของจิต และสภาพสังคมเป็นสำคัญ อาจเกิดจากสภาพของจิตที่มีความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ฟังพอใจและไม่ฟังพอใจ หรือตอบสนองต่อความต้องการและไม่ตอบสนองต่อความต้องการ และสภาพสังคม ที่หากสังคม หรือบุคคลรอบข้างมีความสนใจในเรื่องใด เราอาจจะเปิดใจ หรือให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารนั้นด้วย

2.3.3 ตัวชี้ (Index) ที่ใช้วัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media Exposure)

สำหรับการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ McLeod และ O'Keefe กล่าวว่า ส่วนใหญ่ใช้กัน 2 อย่าง คือ (อลิสซา ไชยชมภู, 2559, น. 17)

2.3.3.1 วัดจากเวลาที่ใช้สื่อ (Time Spent with a Media)

2.3.3.2 วัดจากความถี่ของการใช้สื่อ โดยแยกตามประเภทของเนื้อหารายการที่แตกต่างกัน (Frequency of Use Of Various Media Content Categories)

แต่อย่างไรก็ตาม McLeod และ O'Keefe กล่าวว่า การวัดในเรื่องเวลาที่ใช้กับสื่อจะมีข้อเสียตรงที่คำตอบของผู้รับสารนั้นอาจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ความสนใจ สื่อที่ใช้ หรือเวลาว่าง ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถแปลความหมายไปในทางจิตวิทยาได้ หรือให้ผลที่ไม่ชัดเจนเมื่อนำไปหาความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาความไม่ชัดเจนนี้ ในการวัดตัวแปรการเปิดรับสื่อ นั้น จะใช้ความถี่ของการใช้สื่อเฉพาะเจาะจง เช่น การวัดความถี่ของการอ่านหนังสือพิมพ์ หน้าการเมือง หรือวัดความถี่การเปิดรับชมข่าวภาคเช้า เป็นต้น

จากแนวคิดการเปิดรับสื่อจะเห็นได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย เพราะในการเปิดรับแต่ละครั้ง บุคคลจะมีกระบวนการเลือกรับข่าวสารที่ตรงต่อความต้องการและความพึงพอใจของตนเองไปตามปัจจัยส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ จนนำไปสู่การเกิดเป็นพฤติกรรมการเปิดรับ โดยในงานวิจัยชิ้นนี้จะศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ซึ่งใช้แนวคิดการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของ McLeod และ O'Keefe คือ วัดจากความถี่ของการใช้สื่อ โดยแยกตามประเภทของเนื้อหารายการที่แตกต่างกัน ในงานชิ้นนี้หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย ความถี่ วันต่อสัปดาห์

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

2.4.1 ความหมายของทัศนคติ

อภิญา บุญประเสริฐ (2554, น.20) ได้สรุปความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองหรือเป็นการแสดงถึงความรู้สึกโดยรวมของบุคคลในการประเมินสิ่งต่าง ๆ โดยบุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นต่อบุคคล (บุคคลที่มีชื่อเสียง) ตราสินค้า กลุ่มสินค้า หรือข้อความโฆษณา และพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นสะท้อนให้เห็นความชื่นชอบและไม่ชื่นชอบ (Favorable and Unfavorable) ต่อทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทัศนคติจึงเป็นความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าทางสังคม และเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ อันเป็นผลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

เยาวลักษณ์ ฉันทอมรเลิศกุล (2546, น. 22-23) ได้ให้ความหมายของ ทัศนคติไว้ว่า ความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะของการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยมีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยได้รับของแต่ละบุคคล

อนุตตรา อนุเรื่อง (2560, น. 35) ให้ความหมายของทัศนคติ ไว้ว่า ความคิด ความรู้สึกหรือความเชื่อของบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นในทิศทางที่เป็นบวกหรือเป็นลบ หรืออาจจะไม่แสดงออกมาใช้ทันที บางกรณีต้องใช้เวลา ทัศนคติสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา โดยอาศัยประสบการณ์ของชีวิต เพื่อนำมาปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้

จากความหมายข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ภายในจิตใจของแต่ละบุคคล ในท้ายที่สุดก็จะนำไปสู่การเกิดเป็นพฤติกรรม ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ดี หรือมีความพึงพอใจต่อสิ่งเร้านั้น บุคคลก็จะแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ไม่ดีหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งเร้านั้น บุคคลก็จะมีพฤติกรรมเมินเฉยหรือต่อต้านสิ่งเร้านั้นออกไป ซึ่งทัศนคติอาจเกิดขึ้นโดยทันทีทันใด หรือมีการสั่งสมเป็นระยะเวลาหนึ่งจึงแสดงออกก็ได้

2.4.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

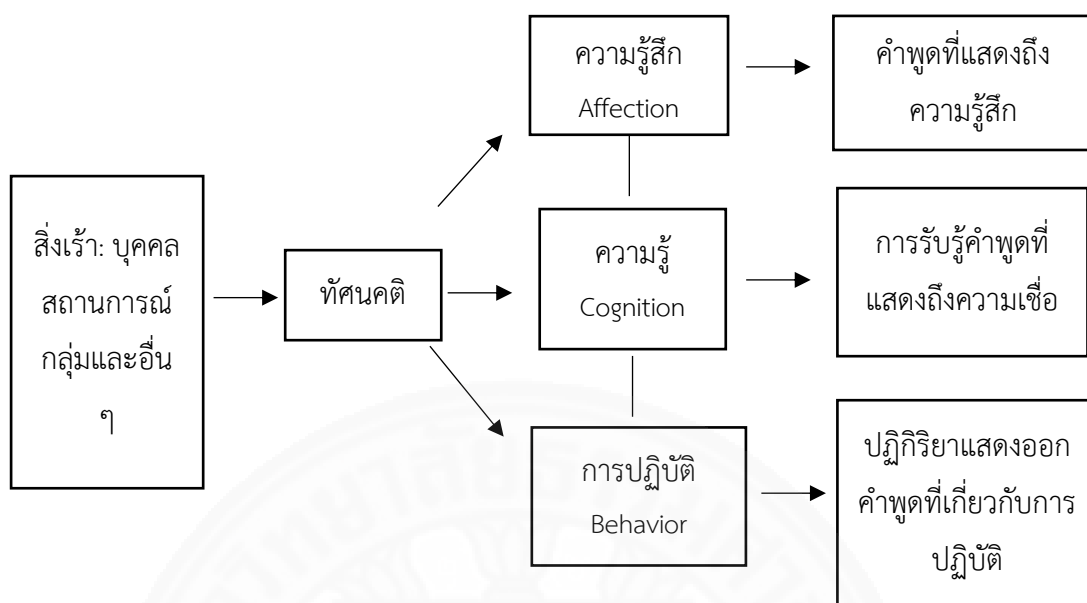
ผลของการกระทำหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าต่าง ๆ นั้น ทัศนคติจะเป็นตัวกำหนดความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อวัตถุประสงค์เป้าหมาย ซึ่งผลการกระทำนั้นย่อมมีความแตกต่างกัน และประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่มีความเชื่อมโยงกันและกัน สามารถแบ่งได้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ (วุฒิชัย จำนงค์ และคณะ, 2527, น. 505, อ้างถึงใน เยาวลักษณ์ ฉันทอมรเลิศกุล, 2546, น. 23-24,

Bovee, 1995, p.121, อ้างถึงใน อภิญญา บุญประเสริฐ, 2554, น. 22-24 และ กัลยกร วรกุลสถฐานีย์ และ พรทิพย์ สัมปตตะวานิช, 2551, น. 129)

1. องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive component) เป็นองค์ประกอบแรกของทัศนคติ ทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจนั้นประกอบด้วย ความเชื่อที่ได้รับการประเมินค่าแล้ว ว่าควรค่าแก่การชื่นชมหรือติเตียน ดีหรือไม่ดี ซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจของบุคคล ที่มีการแสวงหามาแล้วจากแหล่งสารต่าง ๆ และมีการผสมผสานกับ ประสบการณ์โดยตรง เป็นผลให้เกิดการรับรู้ซึ่งเป็นไปในรูปแบบความเชื่อ

2. องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้สึก (The Affective component) คือ อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมายทัศนคตินั้น อารมณ์และความรู้สึกเหล่านี้ จะเป็นองค์ประกอบสำคัญเกี่ยวกับการประเมิน นั่นคือ บุคคลจะพิจารณาและแสดงทัศนคติต่อเป้าหมาย เช่น ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ชอบหรือไม่ชอบ หรือแสดงออกทางด้านอารมณ์ เช่น ความโกรธ ความเศร้า ความอาย เป็นต้น ซึ่งย่อมส่งผลให้บุคคลเกิดความยึดมั่นในความรู้สึกของตนอาจก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบโต้หากมีสิ่งที่ขัดกับ ทัศนคติตนมากกระทบ

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มพฤติกรรม (The Conative Component) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคติ โดยบุคคลจะก่อปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อพบเจอกับเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อเป้าหมายก็จะมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนเป้าหมายนั้น ในทางกลับกัน ถ้าบุคคลมีทัศนคติเชิงลบต่อเป้าหมาย บุคคลก็จะเกิดการต่อต้าน หรือแสดงออกถึงพฤติกรรมไม่ดีต่อเป้าหมายนั้น

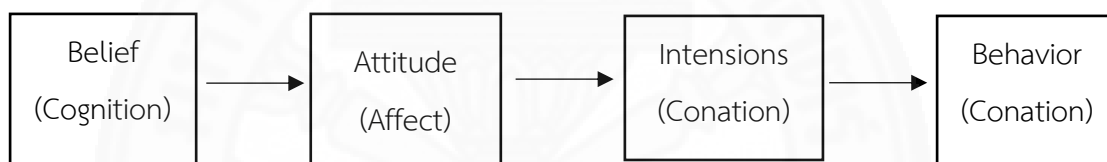
ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบความสัมพันธ์ของทัศนคติ ที่มา : เยาวลักษณ์ ฉันทอมเรเลิศกุล. (2546). การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์: ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านแรงงานสัมพันธ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์, สาขาการบริหาร และนโยบายสวัสดิการสังคม.

จากแผนภาพดังกล่าว จะเห็นถึงองค์ประกอบของทัศนคติ ที่มีความสัมพันธ์กัน เมื่อบุคคลได้รับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ เช่น บุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะไปในทิศทางบวกหรือลบ บุคคลย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งเร้านั้น ที่ต่อมาเป็นเหมือนทัศนคติ ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของบุคคลนั้น ๆ และมีความโน้มเอียงก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรม เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางทั้งเชิงบวกและเชิงลบตามความพึงพอใจ ดังนั้น ลำดับขั้นการเกิดทัศนคติจะเกิดจากความรู้พื้นฐานที่ทำให้เกิดความรู้สึกต่อวัตถุ และเกิดเป็นการกระทำต่อวัตถุสิ่งเร้านั้น อย่างไรก็ตาม ลำดับขั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

แต่อย่างไรก็ตาม ในงานศึกษาชิ้นนี้ เป็นการศึกษาทัศนคติต่อองค์ประกอบของนวนิยายชายรักชาย จึงเน้นเรื่องของความรู้สึกที่มีต่อนวนิยายชายรักชายมากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งจากการที่ทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจะเป็นการอธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบทัศนคติโดยภาพรวมที่นำไปสู่แนวโน้มการเกิดพฤติกรรมในอนาคต แต่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการวัดทัศนคติต่อนวนิยายชายรักชาย คือ องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้สึก อธิบายได้ ดังนี้ (ธีระพร อูวรรณโณ, 2017, น. 4 และ ปณิตตา โรจนกานนท์, 2559, น. 20-21)

แนวคิดทัศนคติแบบมีองค์ประกอบเดียว (Uni-dimensionalist view of Attitude) แนวคิดนี้อธิบายว่า ทัศนคติประกอบไปด้วยองค์ประกอบเดียว คือ อารมณ์ความรู้สึกมีทั้ง

ทางบวกและทางลบ หรือชอบหรือไม่ชอบ โดยมีนักวิชาการด้านจิตวิทยา ที่มีความคิดสนับสนุนแนวคิดนี้ คือ เป็ม (pem, 1970) ฟิชบายน์และไอเซ็น (Fishbein & Ajzen, 1975) อนิสโค (Insko, 1967) และเธอสโตน (Thurstone, 1959) ซึ่งองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกเพียงองค์ประกอบเดียวนี้ได้รับความนิยมมากที่สุด ในส่วนขององค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจ และองค์ประกอบทางด้านแนวโน้มพฤติกรรม นักจิตวิทยาบางท่านอย่างฟิชบายน์และไอเซ็น มองว่าองค์ประกอบดังกล่าว สามารถแยกออกจากทัศนคติได้ และ Lutz (1991) ยังอธิบายไว้ว่า แนวคิดทัศนคติแบบมีองค์ประกอบเดียวจะมีเพียงองค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affect) เพียงด้านเดียวที่มีผลต่อการตัดสินใจว่าชอบหรือไม่ชอบ ส่วนองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognition) และด้านความเชื่อ (Belief) เป็นเพียงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดทัศนคติ และมีองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Conation) ความตั้งใจ (Intention) และด้านพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้น (behavior) เป็นผลลัพธ์ที่มาจากหลังการเกิดทัศนคติแล้ว

ภาพที่ 2.3 แบบจำลองแนวคิดทัศนคติแบบมีองค์ประกอบเดียว ที่มา : ปณิตตา โรจนกนันท์. (2559). การรู้จัก ทัศนคติ และความตั้งใจของผู้บริโภคไทยต่อตราสินค้าที่นำเสนอโดยผู้นำเสนอตราสินค้าและไม่ใช้ผู้นำเสนอตราสินค้าผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์.

2.4.3 การเกิดทัศนคติ (Attitude Formation)

ทัศนคติจะมีการก่อตัวและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (Allport, 1968, p.17, อ้างถึงใน กรวิวิท ทรัพย์, 2557, น. 10)

1. เกิดจากการเรียนรู้ ตั้งแต่เกิดบุคคลจะได้รับการขัดเกลา อบรมสั่งสอนเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมตลอดจนบรรทัดฐานทางสังคมจากทั้งบิดา มารดาจากทั้งทางตรงและทางอ้อม เด็กจึงเกิดการเรียนรู้ แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างว่า สิ่งใดดีหรือสิ่งใดไม่ดี ซึ่งความสามารถในการแยกแยะของผู้ใหญ่กับเด็กอาจแตกต่างกัน เพราะมีประสบการณ์และวัยวุฒิที่แตกต่างกัน

2. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีประสบการณ์ผ่านร้อนผ่านหนาวมาแตกต่างกัน ส่งผลให้บุคคลมีทัศนคติในการใช้ชีวิตแตกต่างกันไปด้วย เช่น

ทัศนคติต่อนิยายโรแมนซ์ บางคนอาจมองในเชิงลบว่าชายฝัน แต่บางคนอาจมองว่าเป็นสิ่งประโลมจิตใจ

3. เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับเอาทัศนคติของผู้อื่นไปเป็นของตนเอง เช่น บุคคลอาจนำทัศนคติของคนที่ชื่นชอบ มาเป็นทัศนคติของตนเอง

นอกจากนี้ ธงชัย สันติวงษ์ (2533, น. 166-167, อ้างถึงใน อภิญญา บุญประเสริฐ, 2554, น. 24-25) ได้อธิบายถึงการก่อตัวและเปลี่ยนแปลงของทัศนคติ ที่ประกอบไปด้วยปัจจัยหลายประการ ได้แก่

1. การจูงใจทางร่างกาย (biological motivations) ทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังดำเนินการตอบสนองต่อความต้องการทางกายภาพ หรือเป็นแรงผลักดันพื้นฐานทางด้านร่างกาย ที่บุคคลจะสร้างทัศนคติขึ้นมา เพื่อตอบสนองต่อบุคคล หรือวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ทั้งเป็นทัศนคติเชิงบวก เมื่อพวกเขาพึงพอใจ และเป็นทัศนคติเชิงลบ เมื่อพวกเขาไม่พึงพอใจ

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติจะกำเนิดเกิดขึ้นมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารของข้อมูลที่ได้รับมา รวมทั้งแหล่งที่มาของข้อมูลที่บุคคลใช้ในการมองเห็น และเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ (selective perception) ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่บุคคลรับมานั้น บางส่วนจะถูกนำไปเก็บและสร้างเป็นทัศนคตินำไปสู่ปฏิบัติการตอบสนองขึ้นมา

3. การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (group affiliation) ทัศนคติบางอย่างก็ก่อกำเนิดมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับ เช่น กลุ่มที่ทำงาน กลุ่มเพื่อน กลุ่มแฟนคลับศิลปิน เป็นต้น ซึ่งกลุ่มต่าง ๆ นั้นมีลักษณะเฉพาะในการเกิดค่านิยมต่าง ๆ และมีการถ่ายทอดกันภายในกลุ่มจนเกิดเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

4. ประสบการณ์ (experience) ย่อมเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดและเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้สัมผัสและได้รับมานั้น จะก่อให้เกิดเป็นทัศนคติต่อบุคคลอื่น เหตุการณ์ หรือวัตถุประสงค์ หากบุคคลได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดี ก็มีผลทำให้ทัศนคติต่อสิ่งใดไม่ดีตามไปด้วย จนกว่าจะมีประสบการณ์ดี ๆ ที่ได้รับจากสิ่งนั้นมาลบล้าง

5. ลักษณะท่าทาง (personality) บุคคลแต่ละบุคคลจะมีลักษณะท่าทางของตนเอง ซึ่งลักษณะท่าทางหลายประการ ต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติของบุคคลอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดและเปลี่ยนแปลงทัศนคติมีหลายปัจจัย และส่วนใหญ่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือเหตุการณ์ที่อยู่รายรอบตัวบุคคลในชีวิตประจำวัน ซึ่งเหตุการณ์หนึ่งอาจจะเกิดจากปัจจัยในการสร้างทัศนคติเพียงแค่ง่ายเดียว หรือประกอบไปด้วยหลาย ๆ ปัจจัยย่อมได้

จากแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ จะเห็นได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาทัศนคติต่อ นวนิยายชายรักชายของสาววายไทย เนื่องจากทัศนคติสามารถส่งผลให้เกิดเป็นพฤติกรรมได้ ในงาน ศึกษาชิ้นนี้ จึงมีการนำองค์ประกอบของทัศนคติที่ได้ทบทวนไว้ข้างต้น คือ แนวคิดทัศนคติประกอบไปด้วยองค์ประกอบเดียว ซึ่งหมายถึง อารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่อ่านนวนิยายชายรักชายที่มีต่อนวนิยาย นั้น โดยวิเคราะห์จากทัศนคติต่อองค์ประกอบของนวนิยายไม่ว่าจะเป็นด้านตัวละคร โคร่งเรื่อง แก่นเรื่อง และบทสนทนา ที่ส่งผลให้สาววายมีการตัดสินใจเลือกในการเปิดรับนวนิยาย ชายรักชายต่อไปในอนาคต

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

2.5.1 ความหมายของพฤติกรรม

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายคำว่า พฤติกรรม ไว้ว่า การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า เช่น สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งพฤติกรรมเป็นการเน้นไปที่การกระทำของมนุษย์หรือ สัตว์ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2550)

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง กิริยาที่แสดงออก หรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาการแสดงออกเหล่านั้น อาจเป็นการ เคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การคิด การพูด การเขียน การเดิน เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มา กระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรม ก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิด จากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย และสิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) ได้แก่ สิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง ๕ คือ หู ตา คอ จมูก การสัมผัส (ครูบ้านนอก.คอม, 2551)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกของจิตใจทั้งภายในและ ภายนอก เป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการ ของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นสังเกต และใช้เครื่องมือ ทดสอบได้ (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก, 2554, น. 7)

ดังนั้น พฤติกรรม อาจหมายถึง การกระทำที่เกิดจากการที่มีสิ่งเร้ามากระตุ้น ทั้งสิ่งเร้าภายใน และสิ่งเร้าภายนอก ซึ่งพฤติกรรมอาจจะเกิดจากแรงจูงใจทั้งทางบวกและทางลบ

2.5.2 ประเภทของพฤติกรรม

พฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (Coon & Mitterer, 2013, p. 14 และ จิราภรณ์ ตังกิตติภรณ์, 2556, น. 2-3, อ้างถึงใน หัสติน แก้ววิชิต, 2559, น. 4-5)

2.5.2.1 พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) คือ การกระทำหรือการ แสดงออกทางร่างกาย ที่ทั้งตัวเองและบุคคลอื่นสามารถสังเกตได้ผ่านอวัยวะรับสัมผัสต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เป็นตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง หรืออาจใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ช่วยในการสังเกต ซึ่งพฤติกรรม ภายนอกสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

(1) พฤติกรรมภายนอกชนิดโมลาร์ (Molar Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ สามารถสังเกตได้โดยใช้อวัยวะรับสัมผัส ไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วย เช่น การเดิน การวิ่ง การจาม เป็นต้น

(2) พฤติกรรมภายนอกชนิดโมเลกุล (Molecular Behavior) เป็นพฤติกรรม ที่สามารถสังเกตได้หรือวัดได้ด้วยเครื่องมือทางการแพทย์หรือเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เช่น การทำงานของต่อมต่าง ๆ ในร่างกาย การทำงานของอวัยวะภายในหรือการทำงานของระบบประสาท เป็นต้น

2.5.2.2 พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) คือ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น ภายในตัวตนเราโดยที่เราจะรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัวก็ได้ และไม่สามารถสังเกตหรือใช้เครื่องมือวัดได้ โดยตรง ทุกการกระทำจะถูกรับรู้ได้เมื่อเจ้าของพฤติกรรมบอกกล่าว เขียน หรือใช้อวัจนภาษา เช่น ความคิด อารมณ์ความรู้สึก ความจำ ความฝัน รวมถึงการรับสัมผัส เช่น การได้กลิ่น ได้ยิน ความรู้สึก ทางผิวหนัง เป็นต้น โดยพฤติกรรมภายในมีความหมายสอดคล้องกับกระบวนการทางจิต ซึ่งสามารถ แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

(1) พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นโดยรู้สึกตัว (Conscious process) เป็น พฤติกรรม ที่เจ้าของพฤติกรรมรู้สึกตัวว่ากำลังเกิดพฤติกรรมนั้น ๆ หากไม่บอก ไม่แสดงอาการหรือ ทำทางใด ๆ ก็ไม่มีผู้ใดรับรู้ได้ว่าเกิดพฤติกรรมนั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น อารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความฝัน จินตนาการ เป็นต้น

(2) พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้สึกรู้ตัว (Unconscious process) เป็น พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยที่เจ้าของพฤติกรรมไม่รู้สึกรู้ตัว หากแต่มีผลต่อพฤติกรรมภายนอก ยกตัวอย่าง เช่น แรงจูงใจ ความคาดหวัง ความวิตกกังวล เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งประเภทของพฤติกรรมอีก 2 รูปแบบ คือ พฤติกรรมที่ ติดตัวมาแต่กำเนิด (Unlearned Behavior) และพฤติกรรมที่เป็นผลของการเรียนรู้ (Learned Behavior) ดังนี้ (สุชา จันทรเอน, 2539, น. 10, อ้างถึงใน สุดา เทพกำเนิด, 2552, น.9)

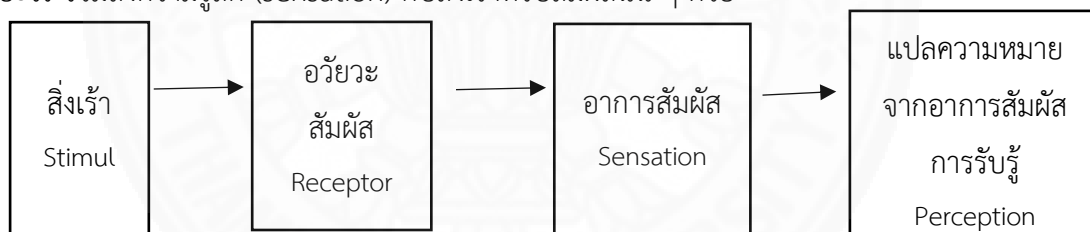
1. พฤติกรรมที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (Unlearned Behavior) หมายถึง การกระทำ ที่เกิดขึ้นเองโดยที่ไม่มีโอกาสได้เรียนรู้มาก่อน

2. พฤติกรรมที่เป็นผลของการเรียนรู้ (learned Behavior) หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นเมื่อมีกระบวนการเรียนรู้ การขัดเกลาจากสังคม หรือการเลียนแบบผู้อื่นในสังคม พฤติกรรมประเภทนี้ อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า พฤติกรรมทางสังคม

2.5.3 กระบวนการเกิดพฤติกรรม

เมื่อบุคคลมีการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา การแสดงออกของพฤติกรรมนั้นต้องมีลำดับขั้นตอนเป็นกระบวนการมาก่อนทั้งสิ้น โดยกระบวนการที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง เราสามารถแยกกระบวนการย่อยได้อีกเป็น 3 กระบวนการ ได้แก่ (สุรพล พะยอมแยม, 2545, อ้างถึงใน สุดา เทพกำเนิด, 2552, น. 8, สุรางค์ โค้วตระกูล, 2553, อ้างถึงใน ไหมไทย ไชยพันธุ์, 2557, น. 24 และ ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538, น. 116, อ้างถึงใน ญัณฐ์ชญา ลีลา, 2557, น. 31)

1. กระบวนการรับรู้ (perception process) เป็นกระบวนการเริ่มต้นที่บุคคลมีการรับสัมผัสหรือข่าวสารจากสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยผ่านระบบประสาทสัมผัส รวมถึงประสบการณ์เดิม การแปลความหมายจากอาการสัมผัส ซึ่งเป็นสิ่งที่เราอาจเคยพบเห็นมาแล้ว ย่อมอยู่ในความทรงจำของเรา เมื่อเราได้รับสิ่งเร้านั้น สมองก็จะทำหน้าที่ทบทวนกับความรู้เดิมที่มีอยู่เดิมว่า สิ่งเร้านั้นคืออะไร รวมถึงความรู้สึก (sensation) กับสิ่งเร้าที่รับสัมผัสนั้น ๆ ด้วย

ภาพที่ 2.4 กระบวนการรับรู้. ที่มา : ญัณฐ์ชญา ลีลา. (2557). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ การรับรู้ และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาการจัดการการสื่อสารองค์กร.

2. กระบวนการคิดและเข้าใจ (cognition process) กระบวนการนี้อาจเรียกว่า กระบวนการทางปัญญา ซึ่งประกอบไปด้วยการเรียนรู้ การคิด และการจำ ตลอดจนการนำไปใช้ จนเกิดเป็นพัฒนาการจากการเรียนรู้ นั้น ๆ จากการรับสัมผัส ความรู้สึก ที่สามารถนำมาสู่การคิด และความเข้าใจ ซึ่งกระบวนการขั้นตอนนี้มีความละเอียดและความซับซ้อน เพราะเป็นกระบวนการภายในจิตใจที่ยังไม่มีการศึกษาและสรุปเป็นหลักการที่ชัดเจนได้

3. กระบวนการแสดงออก (Spatial behavior process) หลังจากผ่านกระบวนการทั้ง 2 ขั้นตอนที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว บุคคลจะมีการตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้หรือสารนั้น ๆ

แต่ยังไม่ได้มีการแสดงออกทางด้านกายภาพให้ผู้อื่นได้รู้ ยังคงเป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายใน (covert behavior) จนเมื่อตัวบุคคลต้องการแสดงการตอบสนองให้บุคคลอื่นสังเกตได้ จะเรียกว่า พฤติกรรมภายนอก (overt behavior) ซึ่งพฤติกรรมภายนอก เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่มีอยู่ทั้งหมดภายในตัวบุคคลนั้น เมื่อมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง การแสดงออกมาเพียงบางส่วนของที่มีอยู่จริงเช่นนี้ จึงเรียกว่า spatial behavior ซึ่งกระบวนการย่อยทั้ง 3 ขั้นตอนนี้จะไม่สามารถแยกเป็นขั้นตอนต่างหาก หรือเป็นอิสระจากกันได้ เพราะการเกิดพฤติกรรมในแต่ละครั้งนั้น จะมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างมาก

จากข้างต้น ผู้ศึกษาได้ทำความเข้าใจความหมายของพฤติกรรม ประเภทของพฤติกรรม และกระบวนการเกิดพฤติกรรมแล้ว ว่าพฤติกรรมนั้นคือ การกระทำที่แสดงออกมาโดยมีสิ่งเร้าไปกระตุ้น โดยอาจเป็นไปโดยตั้งใจ และไม่ได้ตั้งใจ ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด หรืออาจเป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคม ที่มีค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งในกระบวนการเกิดพฤติกรรมนั้น ขั้นตอนแรกบุคคลต้องเกิดการรับรู้ข่าวสารหรือสิ่งเร้านั้น ๆ เสียก่อน เมื่อรับรู้แล้วบุคคลจึงเกิดกระบวนการคิด และทำความเข้าใจ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ จนนำไปสู่กระบวนการการแสดงออก ที่บุคคลเปิดเผยออกมาให้บุคคลอื่นได้รับรู้ เพียงแต่ในการแสดงออกนั้น อาจแสดงออกเพียงส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่มีอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งแนวคิดพฤติกรรมจึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้บริโภคหรือผู้รับสาร ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้

2.5.3.1 พฤติกรรมผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคและอธิบายโมเดลวิเคราะห์ผู้บริโภค ได้สรุป ดังนี้ (ศุภร เสรีรัตน์, 2544, และ Kotler, 1999, อ้างถึงใน จุฑาภรณ์ กาฬวัจนะ, 2557, น. 24-29)

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้าและบริการ โดยที่บุคคลต้องมีการตัดสินใจ หรือแรงจูงใจบางอย่างที่ก่อให้เกิดการบริโภคสินค้านั้น ๆ เช่นเดียวกับงานของนักการตลาด ที่ต้องทำความเข้าใจกับความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Consciousness) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กล่องดำ (Black box) โดยโมเดลวิเคราะห์ผู้บริโภคนี้ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่

(1) สิ่งที่เข้ามากระตุ้นหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค ประกอบไปด้วย สิ่งกระตุ้นทางการตลาด ได้แก่ ส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 4 คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา สถานที่ และการส่งเสริมการตลาด และสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง และวัฒนธรรม

(2) จากสิ่งกระตุ้นดังกล่าวจะกระทบกลองคำหรือความรู้สึกนึกคิด แบ่งได้ 2 ส่วน คือ

(2.1) ลักษณะของผู้ซื้อ ประกอบไปด้วย

(2.1.1) ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม (Cultural Factors) แบ่งเป็น

(2.1.1.1) วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) มีอิทธิพลต่อความต้องการและพฤติกรรมของคน เช่น ค่านิยม การรับรู้ ความชอบ และพฤติกรรม มาจากสถาบันทางสังคมที่สำคัญ ๆ เช่น ครอบครัว โรงเรียน เป็นต้น

(2.1.1.2) วัฒนธรรมย่อย (Subculture) ซึ่งในแต่ละวัฒนธรรมใหญ่ ย่อมมีวัฒนธรรมย่อยแทรกซึมอยู่ในทุกสังคม ประกอบไปด้วย เชื้อชาติ ศาสนา พื้นที่ทางภูมิศาสตร์

(2.1.1.3) ชั้นทางสังคม (Social Class) สามารถแบ่งได้โดยอาศัยตัวแปรต่าง ๆ อาทิ รายได้ อาชีพ การศึกษา ความมั่งคั่ง แหล่งที่พักอาศัย เป็นต้น โดยส่วนใหญ่เราจะแบ่งชนชั้นทางสังคมเป็น 3 ระดับ คือ ชนชั้นระดับสูง (Upper Class) ชนชั้นระดับกลาง (Middle Class) และชนชั้นล่าง (Lower Class)

(2.1.2) ปัจจัยทางด้านสังคม (Social Factors) แบ่งเป็น

(2.1.2.1) กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) คือบุคคลที่สามารถมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น แบ่งได้ 2 ประเภท คือ 1) กลุ่มอ้างอิงทางตรง คือ กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคโดยตรง มีการติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้า ประกอบด้วยกลุ่มปฐมภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอและอย่างไม่เป็นทางการ เช่น ครอบครัว เพื่อน เป็นต้น และกลุ่มทุติยภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีการติดต่อแบบนาน ๆ ครั้ง และติดต่อกันอย่างเป็นทางการ เช่น กลุ่มวิชาชีพ กลุ่มทางการค้า เป็นต้น และ 2) กลุ่มอ้างอิงทางอ้อม คือ กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลทางอ้อมไม่ได้มีการรู้จักกันเป็นการส่วนตัว เช่น นักร้อง นักแสดง นางแบบ พิธีกร นักกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้เราสามารถแบ่งกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมออกเป็น 2 แบบ คือ กลุ่มไฝ่ฝันที่บุคคลอื่นต้องการจะเป็นเหมือนและกลุ่มไม่พึงปรารถนาที่อาจมีพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลอื่นเกิดการปฏิเสธ

(2.1.2.2) ครอบครัว (Family) ถือเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญที่สุดต่อบุคคล โดยสมาชิกในครอบครัวจะมีการแบ่งบทบาทและอิทธิพลของการตัดสินใจซื้อออกเป็น 3 แบบ คือ ผู้ชายเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ผู้หญิงเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ และผู้หญิงและผู้ชายเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อร่วมกัน

(2.1.2.3) บทบาทและสถานภาพ (Roles and Statuses) ผู้บริโภคแต่ละคน ย่อมมีบทบาทและสถานภาพแตกต่างกันออกไป เช่น ในครอบครัวแสดง

บทบาทเป็นลูกชาย ในที่ทำงานแสดงบทบาทเป็นหัวหน้า เป็นต้น ในบทบาทย่อมประกอบไปด้วย สถานภาพ ซึ่งบางครั้งบุคคลจะเลือกบริโภคสิ่งที่บ่งบอกถึงสถานภาพตัวเอง เช่น นักธุรกิจต้องใส่สูท ผูกไทน์ ดังนั้น นักการตลาดหรือผู้ส่งสารจะต้องทราบว่าข่าวสารหรือผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น ๆ เหมาะกับ กลุ่มเป้าหมายหรือไม่

(2.1.3) ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) ประกอบด้วย

(2.1.3.1) อายุและลำดับขั้นของวงจรชีวิต บุคคลจะ บริโภคสินค้าและบริการแตกต่างกันตลอดชีวิตไปตามช่วงเวลาต่าง ๆ รสนิยมในการเสพสื่อต่าง ๆ ย่อม แตกต่างกันไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า อาหาร รถยนต์ หรือกิจกรรมยามว่าง จะมีความสัมพันธ์ กับอายุและลำดับขั้นของวงจรชีวิต

(2.1.3.2) อาชีพ (Occupation) ผู้บริโภคที่มีอาชีพ แตกต่างกัน จะมีความต้องการในการใช้สินค้าหรือบริการแตกต่างกัน จึงต้องมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือสารที่ตรงต่อความต้องการของแต่ละสาขาอาชีพ เช่น เครื่องคิดเลข นักเรียน/นักศึกษา กับ นักบัญชี นักการเงิน วิศวกร ย่อมมีการใช้งานแตกต่างกันจึงต้องมีการออกแบบมาให้เลือกใช้ตามความ เหมาะสม

(2.1.3.3) สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การเลือกบริโภค ย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจเช่นกัน โดยจะพิจารณาจากรายได้ รายจ่าย เงินออม ทรัพย์สิน หนี้สิน เป็นต้น

(2.1.3.4) รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) บุคคล แต่ละบุคคลมีที่มาแตกต่างกัน มาจากวัฒนธรรม ชนชั้นทางสังคมแตกต่างกัน แม้จะมีบางสิ่งคล้ายกัน เช่น อาชีพ แต่ก็อาจมีพฤติกรรมรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันได้ ซึ่งสิ่งนี้ย่อมมีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าและบริการ โดยรูปแบบการดำเนินชีวิตอาจวัดจากกิจกรรมที่ทำ ความ สนใจ และความคิดเห็น

(2.1.3.5) บุคลิกภาพและแนวความคิดของตนเอง (Personality and Self-Concept) บุคลิกภาพ คือ พฤติกรรมหรืออุปนิสัยที่สะท้อนถึงความเป็น ตัวเอง และแนวความคิดของตนเอง คือ ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจเปิดรับหรือบริโภคสินค้าหรือบริการนั้น ๆ โดยบุคลิกภาพจะถูกมองจากด้านต่าง ๆ เช่น ความมั่นใจในตัวเอง การมีอำนาจเหนือคนอื่น การชอบเข้าสังคม ความสามารถในการปรับตัว

(2.1.4) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) ประกอบด้วย

(2.1.4.1) การจูงใจ (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล ทำให้บุคคลต้องการดำเนินการให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ โดยอาจเกิดจากภายในตัวบุคคล หรือมีปัจจัยภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม เป็นต้น

(2.1.4.2) การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่บุคคลมีการคัดเลือก จัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูล มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Selective Exposure การเลือกเปิดรับข้อมูล 2) Selective Attention การเลือกสนใจข้อมูล 3) Selective Distortion การเลือกตีความข้อมูล และ 4) Selective Retention การเลือกที่จะจดจำข้อมูล

(2.1.4.3) การเรียนรู้ (Learning) คือ การที่บุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง โดยอาจเกิดจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เช่น ใช้กระเป๋าแบรนด์เนมแล้วมันทน พึงพอใจในการใช้งาน ครั้งต่อไปเขาก็จะเลือกซื้อกระเป๋าแบรนด์เนมอีก

(2.1.4.4) ความเชื่อและทัศนคติ (Beliefs and Attitudes) ความเชื่อเป็นความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนทัศนคติเป็นการประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของแต่ละบุคคล ทั้งความเชื่อและทัศนคติจะส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภค หรือตัดสินใจเลือกของผู้บริโภคสินค้า การใช้และบริการนั้น ๆ

(2.2) กระบวนการตัดสินใจซื้อ (Buyer decision process) ประกอบด้วย (ราช ศิริวัฒน์, 2017)

(2.2.1) การตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการ ซึ่งแต่ละบุคคลก็มีปัญหาหรือความต้องการแตกต่างกันออกไป จึงต้องการเติมเต็มความต้องการให้ตรงจุด

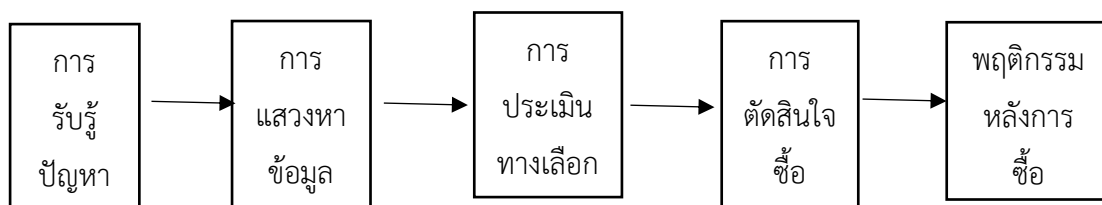
(2.2.2) การเสาะแสวงหาข้อมูล ผู้บริโภคต้องมีการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการตัดสินใจ

(2.2.3) การประเมินทางเลือก โดยอาจมีการเปรียบเทียบข้อมูลคุณสมบัติของสินค้าแต่ละยี่ห้อให้เหลือยี่ห้อที่เราคิดว่ามีคุณภาพและคุ้มค่าที่สุด

(2.2.4) การตัดสินใจซื้อ บางผลิตภัณฑ์ผู้บริโภคต้องใช้เวลาในการตัดสินใจซื้อ

(2.2.5) พฤติกรรมหลังการซื้อ หลังจากซื้อแล้ว ผู้บริโภคจะสามารถบอกได้ว่าพึงพอใจต่อสินค้าหรือไม่ ข้อดี ข้อดี หรืออาจมีการแนะนำจนทำให้เกิดผู้บริโภครายใหม่

ภาพที่ 2.5 แสดงขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจซื้อปกติ ที่มา : <https://doctemple.wordpress.com/2017/01/25/ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ/>

(3) เป็นขั้นตอนการตอบสนองของผู้ซื้อที่ผ่านกระบวนการตัดสินใจมาแล้ว โดยผู้ซื้อจะมีการตอบสนอง 5 ประการ ได้แก่

- (3.1) ผลิภัณฑ์ที่จะซื้อ
- (3.2) การตัดสินใจเลือกตราสินค้าที่จะซื้อ
- (3.3) การตัดสินใจเลือกร้านค้าที่จะซื้อ
- (3.4) การตัดสินใจในเวลาที่จะซื้อ
- (3.5) การตัดสินใจในปริมาณที่จะซื้อ

สอดคล้องกับแนวคิดทางด้านพฤติกรรม ที่กล่าวว่าความตั้งใจเกิดพฤติกรรมมีผลจากความรู้สึก ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการวางแผนว่าจะทำอะไรต่อวัตถุ โดยพฤติกรรม หรือการกระทำของคนเรานั้น เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ การรับรู้ และทัศนคติของตนเอง ส่งผลให้บุคคลมีความแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างของความรู้ ทัศนคติที่เกิดจากความแตกต่างในเรื่องการเปิดรับข่าวสาร การแปลความหมายของสารตามความเข้าใจของตนเอง สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่บุคคลจะเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่าง (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, น. 118 อ้างถึงใน ญัตติชยา ลีลา, 2557, น. 33-34)

ดังนั้น จึงทำให้เห็นว่าแนวคิดพฤติกรรมมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเป็นตัวกำหนด เพราะผู้บริโภคมีปัจจัยในการตัดสินใจบริโภคที่แตกต่างกัน เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งเมื่อผู้บริโภคได้รับข่าวสารก็จะเกิดกระบวนการรับรู้ นำไปสู่การคิดและทำความเข้าใจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดทัศนคติบางอย่าง ทั้งพึงพอใจและไม่พึงพอใจ จนแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาผู้บริโภคนวนิยายชายรักชายหรือสาววาย ซึ่งเป็นการวัดระดับความตั้งใจที่บุคคลมีต่อนวนิยายชายรักชาย จนนำไปสู่ความสามารถในหาคำตอบแนวโน้มพฤติกรรมในอนาคต ได้แก่ ความตั้งใจในการเปิดรับนวนิยายชายรักชายต่อไป ความตั้งใจจะสนับสนุนโดยการกดติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป และความตั้งใจที่จะแนะนำให้ผู้ซื้ออื่นรู้จักและเปิดรับนวนิยายชายรักชายต่อไป

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับนวนิยาย

คำว่า “นวนิยาย” ใช้เป็นครั้งแรกในภาษาอิตาลี เพื่อใช้เรียกเรื่องเดคาเมรอน (Decameron) ของบอคคาจิโอ (Boccaccio) แต่งขึ้นปี ค.ศ. 1338-1340 ซึ่งเรื่องเดคาเมรอนได้รับการกล่าวขวัญจากคนในสมัยนั้นว่าเป็นนิยายแบบใหม่ เพราะมีการใช้กลวิธีการเขียนตามแบบนวนิยายในสมัยปัจจุบัน คือ มีการเขียนเป็นเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับชีวิตคนในแง่มุมต่าง ๆ อย่างสมจริง และเล่าเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ ซึ่งแตกต่างจากการเขียนนิทานนิยายที่มักมาจากจินตนาการและอุดมคติของผู้เขียนที่ดูไม่มีความสมจริง กล่าวได้ว่า เรื่องเดคาเมรอนเป็นต้นแบบของการเขียนนิยายของตะวันตก แต่ยังไม่มียุคสมัยความเป็นนวนิยายแบบปัจจุบันอย่างแท้จริงนัก แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องเดคาเมรอนก็มีอิทธิพลต่อนักเขียนในยุคหนึ่งและยุคต่อมา ทำให้การเล่าเรื่องแบบใหม่นี้กลายเป็นรูปแบบวรรณกรรมที่แพร่ไปทั่วยุโรป จนในตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 18 เดเนียล เดอโฟ (Daniel Defoe) ได้เขียนนิยายผจญภัยเรื่อง โรบินสัน ครูโซ (Robinson Crusoe) ในปี ค.ศ. 1719 ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นนวนิยายเรื่องแรกของอังกฤษ ต่อมา นวนิยายจึงมีความเติบโตก้าวหน้าจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งที่สำคัญในตะวันตก (สายทิพย์ นุกุลกิจ, 2537, น. 171-172)

ในประเทศไทย สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการนำแบบอย่างการเขียนนวนิยายตามแบบตะวันตกมาเผยแพร่ในประเทศไทย โดยนวนิยายแปลที่ปรากฏในเมืองไทยเรื่องแรกคือ ความพยาบาท ซึ่งพระยาสุรินทรราชา เป็นผู้แปลจากนวนิยายอังกฤษเรื่อง Vendetta ของ Marie Correlli ในปี พ.ศ. 2444 โดยพิมพ์เป็นตอน ๆ ลงหนังสือพิมพ์ลักขวิทยา นวนิยายเรื่องความพยาบาทจึงเป็นนวนิยายแปลเรื่องแรกของไทย ต่อมา คนไทยจึงคิดจะแต่งนวนิยายขึ้นเอง โดยใช้วิธีเลียนแบบเรื่องแปลของตะวันตก เช่น เรื่องความไม่พยาบาท ของ หลวงวิลาศปริวัตร โดยเลียนแบบโครงเรื่องนวนิยายแปลเรื่อง ความพยาบาท หลังจากนั้น การเขียนนวนิยายของไทยก็แพร่หลายมากขึ้น มีทั้งเรื่องที่แปลจากภาษาอื่น ๆ และแต่งขึ้นมาด้วยตัวเอง (สายทิพย์ นุกุลกิจ, 2537, น. 172-173)

2.6.1 ความหมายของนวนิยาย

คำว่า “นวนิยาย” นักวิชาการด้านวรรณคดีศึกษาของไทยยอมรับกันแล้ว ว่าเป็นคำที่มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Novel” โดยนวนิยายไทย ในระยะเริ่มต้นได้รับอิทธิพลด้านกลวิธีการเขียนมาจากวัฒนธรรมทางวรรณกรรมตะวันตกคือ อังกฤษ ซึ่งในหนังสือ Aspects of the Novel E.M. Forster ได้ให้นิยามความหมาย “นวนิยาย” ว่าเป็นบันเทิงคดีร้อย

แก้วรูปแบบหนึ่ง โดยมีความยาวไม่น้อยกว่า 50,000 คำ ซึ่งผู้เขียนจะสมมติเรื่องราวขึ้นมาเพื่อให้เกิดความเหมือนจริง หรือดูเป็นเรื่องจริง (วิภา กงกะนันทน์, 2540, น. 1, 3-4)

มาโนช ดินลานสกุล (2547, น. 11) ได้ให้ความหมายของนวนิยาย ว่าเป็นงานเขียนหรือเรื่องแต่งที่สมมติขึ้นมา ไม่ใช่เรื่องจริง แต่มีความสมจริง โดยต้องอาศัยกลวิธีการแต่งเพื่อให้เกิดความสมจริง เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้สึกเสมือนว่าเป็นเรื่องจริง โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือให้ความบันเทิงเป็นหลักและให้สาระความรู้เป็นรอง

พิมลรัตน์ บังศรี (2552, อ้างถึงใน จุฑามาศ ไชยมงคล, 2555, น. 9-10) ให้ความหมายของนวนิยายว่า เป็นงานเขียนหรือเรื่องแต่งที่สมมติขึ้น ไม่ใช่เรื่องจริงแต่มีความสมจริง ด้วยกลวิธีการแต่งที่ทำให้ผู้อ่านคล้อยตาม เกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนาน มีส่วนประกอบที่สำคัญคือ ตัวละคร การดำเนินเรื่อง ฉากหรือบรรยากาศ แก่นเรื่อง และบทสนทนา

ดังนั้น นวนิยายอาจหมายถึง เรื่องสมมุติ ที่มีการเล่าเรื่องไปตามหลักความเป็นจริงในสังคม หรือถูกประกอบสร้างขึ้นมาก็ตาม แต่ต้องมีความสมจริง โดยนวนิยายมีขนาดความยาวหลายหน้ารวมกัน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ ตัวละคร การดำเนินเรื่อง ฉากหรือบรรยากาศ แก่นเรื่อง และบทสนทนา ซึ่งนวนิยายมีจุดมุ่งหมายหลักคือให้ความบันเทิง

2.6.2 นวนิยายออนไลน์

ในสังคมปัจจุบัน เทคโนโลยีได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์เราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งการเข้ามาของเทคโนโลยีนี้ ส่งผลให้ชีวิตของมนุษย์สะดวกสบายขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทำให้การเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ทำได้ง่ายและรวดเร็ว โดยผ่านรูปแบบที่เรียกว่า สื่ออินเทอร์เน็ต โดย เดวิด มิเชล เดวิส (David-Michel Davies) (Matichononline, 2009, อ้างถึงใน อารดา ปรีชาปัญญา, 2553, น. 38) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต ถือเป็นเรื่องราวแห่งทศวรรษ เพราะเป็นตัวเร่งปฏิริยาที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่เพียงแคในชีวิตประจำวัน แต่ยังปรากฏในทุกสรรพสิ่ง ตั้งแต่การค้าพาณิชย์ไปจนถึงการสื่อสาร จากการเมืองไปสู่วัฒนธรรมป๊อป

อินเทอร์เน็ตกับนวนิยาย ในอดีตอาจดูไม่มีความเกี่ยวข้องกัน เพราะเมื่อกล่าวถึงนวนิยาย เรามักจะนึกไปถึงสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบหนังสือ แต่ในปัจจุบัน การเข้ามาของอินเทอร์เน็ต ทำให้นวนิยายมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบไปตามเทคโนโลยี แต่เป็นการปรับเปลี่ยนแค่รูปแบบในการนำเสนอ คือ ใช้วัสดุที่เปลี่ยนไป แต่ความหมายยังคงเดิม กล่าวคือ นวนิยายก็ยังเป็นสื่อบันทึกเรื่องราวของมนุษย์ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนวัสดุจากหนังสือเล่มเป็นแผ่นดิสก์ เนื้อหาในนวนิยายก็ยังคงเป็นเรื่องราวมนุษยชาติเช่นเดิม (ธัญญา สังขพันธ์, 2538, อ้างถึงใน อารดา ปรีชาปัญญา, 2553, น. 44-45) และสิ่งที่นวนิยายอินเทอร์เน็ตหรือนวนิยายออนไลน์พิเศษกว่านวนิยายหนังสือ คือ

รูปลักษณะภายนอก ที่มีการใช้สื่อผสมของภาพและเสียง เช่น ภาพวาด เพลงประกอบที่ผู้เขียนใส่เข้าไป เพื่อเพิ่มรายละเอียด หรือเพิ่มสุนทรียภาพในการอ่าน นอกจากนี้ ภายในเว็บไซต์ของนวนิยาย ก็มีการจัดหมวดหมู่ประเภทนวนิยายต่าง ๆ มีการจัดอันดับนวนิยายยอดนิยม หรือการค้นหนวนิยายเรื่องต่าง ๆ ก็ทำได้ง่าย ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงนวนิยายได้รวดเร็วและตรงต่อความต้องการ และเหล่าบรรดาสสำนักพิมพ์ก็สามารถเลือกนวนิยายเพื่อนำไปตีพิมพ์ได้ เช่น เลือกจากนวนิยายที่มียอดการอ่าน/แสดงความคิดเห็นสูงสุด เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้ผลตอบแทนที่สูง และลดความเสี่ยงในการลงทุน (อารดา ปรีชาปัญญา, 2553, น. 46)

นอกจากนี้ วอลเตอร์ เบนจามิน (Walter Benjamin อ้างถึงใน อารดา ปรีชาปัญญา, 2553, น. 46-47) กล่าวว่า นวนิยายอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการมีประชาธิปไตยทางวัฒนธรรม (Cultural Democracy) เพราะนักเขียนและนักอ่านไม่จำเป็นต้องอยู่ในกรอบปฏิบัติตามสัญญาญนิยมนวนิยายแบบเดิม ๆ คือ สามารถมีอิสระจากกฎเกณฑ์ของงานเขียนแบบเก่า ดังนี้

1. การนำเสนอผลงานนวนิยายแบบดั้งเดิมต้องผ่านการพิจารณาของสำนักพิมพ์ ถึงจะเผยแพร่ผลงานได้ แต่นวนิยายออนไลน์ นักเขียนสามารถตีพิมพ์ผลงานด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องผ่านบรรณาธิการ

2. หากนักเขียนต้องการเสนอขายนวนิยายให้สำนักพิมพ์ สามารถเลือกได้ว่าจะเสนอขายให้สำนักพิมพ์แห่งใดที่มีความเหมาะสมกับนวนิยายของตน หรือหากนักเขียนนำนวนิยายลงเว็บไซต์ บรรณาธิการเกิดสนใจก็จะมีขอซื้อลิขสิทธิ์ โดยไม่ต้องรอให้จบเรื่อง หรือรอให้นักเขียนมาแนะนำเสนอเอง

3. นวนิยายออนไลน์ ทำให้นักเขียนสามารถทยอยลงนวนิยายทีละตอนได้ ไม่จำเป็นต้องแต่งจนจบเรื่องเหมือนในนวนิยายรูปแบบหนังสือเล่ม และนักเขียนยังสามารถแต่งหลาย ๆ เรื่องพร้อมกันได้

4. พล็อตเรื่องสามารถยืดหยุ่นได้ เนื่องจากการลงเป็นตอน ๆ ทำให้นักเขียนสามารถรู้ความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายของคนจากผู้อ่านได้ เพราะในเว็บไซค์มักจะมีการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเข้ามาแสดงความคิดเห็น ซึ่งถ้าเนื้อเรื่องไม่ตรงใจนักอ่าน นักเขียนสามารถปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องได้

5. นักอ่านส่วนใหญ่พอใจกับการอ่านนวนิยายออนไลน์ เพราะมันสามารถเปิดให้ทดลองอ่านดูก่อน เมื่อเกิดความพึงพอใจในเนื้อเรื่องของนวนิยาย นักอ่านสามารถซื้อเป็นรูปแบบหนังสือได้เมื่อมีการตีพิมพ์ ต้องยอมรับว่าหนังสือนวนิยายแต่ละเล่มค่อนข้างมีราคาสูง นักอ่านจึงต้องพิจารณาในการซื้อนวนิยายแต่ละเล่ม การได้ทดลองอ่านจึงเป็นการรับประกันว่า นวนิยายเรื่องนั้น

ตอบสนองต่อความต้องการ และยังเป็นโอกาสให้นักเขียนหน้าใหม่ที่มีทักษะการเขียนที่ดีได้มีพื้นที่ในการแสดงผลงาน และเป็นที่รู้จักมากขึ้น

นอกจากนี้ รื่นฤทัย สัจพันธุ์ (2551, อ้างถึงใน สิทธา อุปนิชิต, 2553, น. 34) ได้อธิบายว่า นักเขียนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่นิยมเขียนนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. นวนิยายรักหวานแหวว
2. นวนิยายแนวแฟนตาซี
3. นวนิยายแนวชายรักชายหรือนวนิยายวาย
4. นวนิยายแนวแหวก เป็นการนำนวนิยายหลาย ๆ แนวมาผสมกัน

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต นวนิยายชายรักชายหรือนวนิยายวาย มักจะถูกจัดให้เป็นงานเขียนที่สำคัญในเว็บไซต์ด้วยเช่นกัน จะเห็นได้จากเว็บไซต์นิยายออนไลน์ต่าง ๆ มักจะมีการแยกหมวดหมู่นิยายวายออกมาอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นถึงความนิยมในนวนิยายชายรักชาย ทั้งนี้ เป็นเพราะสื่ออินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญ ทำให้นวนิยายชายรักชายสามารถเติบโต และแพร่หลายได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น เพราะสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นพื้นที่ที่ทำให้นักเขียนทั้งมือสมัครเล่น และมีอาชีพได้เข้ามาขีดเขียนถ่ายทอดเรื่องราว จนเกิดเป็นนักเขียนจำนวนมาก นอกจากนี้ สื่ออินเทอร์เน็ตยังเป็นพื้นที่ ที่ทำให้นักอ่านหรือสาววายได้เข้ามาแสดงตัวตน จนถูกยอมรับว่าเป็นผู้บริโภคส่วนหนึ่งในธุรกิจหนังสือ ดังนั้น ในปัจจุบัน เมื่อกล่าวถึงนวนิยายออนไลน์เป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่นึกถึงนวนิยายชายรักชายหรือนิยายวาย นอกจากนี้ สื่ออินเทอร์เน็ตยังทำให้เกิดงานเขียนที่มีความหลากหลายและมีความยืดหยุ่นมาก เพราะใคร ๆ ก็สามารถเข้าถึงและเขียนนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตได้ เช่น นวนิยายแนวแหวก ที่เป็นการผสมผสานระหว่างนิยายประเภทต่าง ๆ รวมกัน เรียกได้ว่า นวนิยายออนไลน์เป็นนวนิยายที่ไร้ขอบเขต และมีความอิสระสูงกว่านวนิยายในรูปแบบหนังสือเล่ม ที่ต้องผ่านการพิจารณาจากบรรณาธิการ และสำนักพิมพ์เสียก่อนจึงจะเผยแพร่ได้

2.6.3 ประเภทของนวนิยาย

เนื้อเรื่องของนวนิยายถูกเล่าไปในบริบทต่าง ๆ มากมาย ซึ่งการที่เราทราบประเภทของนวนิยาย ก็จะทำให้เรารู้ได้ว่า เราชอบบริโภคและพึงพอใจกับนวนิยายประเภทใดมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ในงานชิ้นนี้เป็นการศึกษานวนิยายชายรักชาย ซึ่งนวนิยายบางประเภท เช่น นวนิยายศาสนาก็ไม่สามารถถูกเล่าในบริบทของนวนิยายชายรักชายได้ เพราะมันขัดต่อศีลธรรมและจริยธรรม แต่นวนิยายรัก นวนิยายสืบสวนสอบสวน หรือนวนิยายครอบครัว อาจเป็นสิ่งที่เราหาอ่านได้จากนวนิยายชายรักชาย เป็นต้น อ้างอิงจากเว็บไซต์ <https://readalert.co/> ซึ่งเป็นเว็บไซต์เพื่อ

ความบันเทิงเกี่ยวกับไลฟ์สไตล์ชีวิตไม่ว่าจะเป็นอาการการกิน การท่องเที่ยว หรืองานอดิเรก ยกตัวอย่างบทความของเว็บไซต์ เช่น ตะลุยกินแหลก 10 ร้านเด็ด Street Food ยาวราช, 5 เพลงโปรดตัวเครื่องบินราคาดีดี บินที่เหลือเงินเที่ยวต่อ, แนะนำหนังน่าดู 2020 ครึ่งปีแรก เป็นต้น ซึ่งเว็บไซต์นี้ก็ได้มีการเขียนบทความ แนะนำ 12 นิยายวายที่ใครได้อ่านเป็นต้องวางไม่ลง (Read Alert, 2019) โดยกล่าวว่า โลกของนิยายวายไม่ได้มีดีแค่ความฟิน เพราะบางเรื่องผู้เขียนยังแอบสอดแทรกข้อคิดสอนใจไม่ต่างอะไรกับนิยายชายหญิงทั่วไป และได้มีการหยิบยกนิยายชายรักชายเกี่ยวกับรักกลางสนามรบแนวพีเรียดจีนโบราณ โดยยกตัวอย่างเรื่อง รัชศกเฉิงฮว่าปีที่สิบสี่ โดยมีเรื่องย่อคือ “เป็นนิยายแปลย้อนยุคอิงประวัติศาสตร์ของจีน สมัยราชวงศ์หมิง ซึ่งหยิบเอาบุคคลที่มีตัวตนจริงในประวัติศาสตร์เข้ามาเป็นตัวดำเนินเรื่องราวยกเว้นก็แต่พระเอก และนายเอก ให้เราได้ร่วมลุ้นไปกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายในราชสำนัก ผ่านการเล่าเรื่องด้วยภาษาไหลลื่นสละสลวย ตลอดจนความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นที่ค่อยเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ของ “ถังฟั่น” และ “สุยโจว” รัชศกเฉิงฮว่าปีที่สิบสี่ จึงเหมาะสำหรับใครที่อยากริเริ่มอ่านนิยายวายที่ไม่ยัดเยียดความวายมากเกินไป แต่เน้นการสืบสวนคดีความและใช้ไหวพริบในการคลี่คลายปัญหา ทั้งยังคอยสอดแทรกเหตุการณ์สำคัญให้เราเรียนรู้จนเหมือนได้ย้อนกลับไปในยุคสมัยราชวงศ์หมิงเลยละค่ะ” (Read Alert, 2019) จะเห็นได้ว่านิยายดังกล่าวเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน ซึ่งไม่ได้มีความแตกต่างจากนิยายที่วางขายในท้องตลาดทั่วไป

นอกจากนี้ เมื่อผู้ศึกษาค้นหาเกี่ยวกับประเภทของนวนิยายชายรักชายกลับไม่ปรากฏข้อมูลมากนัก แต่อย่างไรก็ตาม แอปพลิเคชัน Dek-D ได้มีการจำแนกนิยายไว้เป็นหมวดหมู่ ซึ่งนิยายชายรักชายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีดังนี้

1. นิยายวาย คือ การเล่าเรื่องที่จับคู่ผู้ชายกับผู้ชายหรือผู้หญิงกับผู้หญิงโดยจะเป็นเนื้อเรื่องที่แต่งใหม่ ตัวละครอาจเป็นภาพวาดการ์ตูน หรือตามจินตนาการของผู้แต่งและนักอ่าน ในงานวิจัยชิ้นนี้จะศึกษาเฉพาะนิยายวายในรูปแบบความรักของผู้ชายกับผู้ชาย
2. แฟนฟิคไทย คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นดารา/ศิลปินที่เป็นคนไทย
3. แฟนฟิคเกาหลี คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นไอดอล ศิลปินบอยแบนด์วงเกาหลี
4. แฟนฟิคเอเชีย คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นดารา/ศิลปินในประเทศที่อยู่ในทวีปเอเชีย แม้ประเทศไทยและประเทศเกาหลีจะอยู่ในทวีปเอเชีย แต่ด้วยนิยามของแฟนฟิคไทยและแฟนฟิคเกาหลีจึงมีการแยกประเภทออกมา

5. แพนฟิคฝรั่ง คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นดารา/ศิลปินในประเทศทางตะวันตก

6. แพนฟิคนิยาย การ์ตูน เกม คือ การเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย โดยแต่งขึ้นมาใหม่ให้เป็นไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีภาพตัวแทนหรืออิมเมจเป็นตัวละครชายจากในนิยาย การ์ตูน หรือเกมที่ผู้แต่งชอบ เช่น ฟิคที่จับคู่ตัวละครชายจากหนังซูเปอร์ฮีโร่ marvel เป็นต้น

2.6.4 องค์ประกอบของนวนิยาย

นวนิยายว่ามีองค์ประกอบ ดังนี้

2.6.4.1 โครงเรื่อง (plot) คือ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนกำหนดว่าจะเรียงลำดับอย่างไร โดยในนวนิยายเรื่องหนึ่งอาจมีโครงเรื่องย่อยมาผสมผสานเรียงกันจนเกิดเป็นโครงเรื่องใหญ่ของนวนิยาย ซึ่งโครงเรื่องมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ พล็อตกรรมและความขัดแย้ง โดยความขัดแย้งแบ่งได้เป็น 5 ประเภท (ศรีสุตา จริยกุล และคณะ, 2524, น. 218-221, อ้างถึงใน จุฑามาศ ไชยมงคล, 2555, น. 11 และ วิภา เสนานาญ กงกะนันท์, 2540 และ พิมาน แจ่มจรัส, 2550, อ้างถึงใน ชมพูนุท เหลืองสมบูรณ์, 2561, น. 23) คือ

(1) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะป็นธรรมชาติ ความลำบาก และอันตรายที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของมนุษย์

(2) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ คือ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง เช่น การชิงดีชิงเด่น ชิงรักหักสวาท การแบ่งชั้นวรรณะ เป็นต้น

(3) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม คือ การต่อสู้กับสังคมที่ตนอยู่

(4) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับโชคชะตาหรือพรหมลิขิต

(5) ความขัดแย้งภายในตนเอง เป็นการต่อสู้ระหว่างความปรารถนาในใจของตน ซึ่งทำให้มีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก

นอกจากนี้ โครงเรื่องที่ตีควรมีลักษณะดังนี้ (ฟิลิปดา, 2549, น. 67-69)

(1) พยายามสร้างความอยากรู้อยากเห็นหรือสร้างความประหลาดใจให้ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยจนต้องเปิดหน้าถัดไปเพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้

(2) มีข้อขัดแย้ง (Conflict) ที่สมเหตุสมผล และมีข้อขัดแย้งมากเพียงพอ เพื่อให้เนื้อเรื่องมีความเข้มข้น

(3) อย่าทำให้ตัวละครหลักแก้ไขปัญหาหรือเข้าถึงเป้าหมายได้ง่ายดายและรวดเร็วจนเกินไป ควรสร้างสถานการณ์ที่ยากลำบากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อทดสอบบทบาทและไหวพริบของตัวละคร

(4) พล็อตย่อยจะซ่อนอยู่ในพล็อตหลักซึ่งจะช่วยให้เนื้อเรื่องมีความสมบูรณ์และน่าเชื่อถือ เพราะในชีวิตจริงไม่มีใครอยู่อย่างโดดเดี่ยว อาจมีการเล่าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ครอบครัว หรือที่ทำงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจไม่ได้เป็นจุดหลักของเรื่องแต่มีเพื่อให้ตัวละครมีการแสดงอารมณ์ และเปิดเผยตัวตนของตัวละครมากขึ้น

(5) การเปิดเรื่อง ผู้เขียนอาจเกริ่นนำเรื่องของตนด้วยการบรรยายฉากสำคัญของเรื่อง แนะนำให้ผู้อ่านรู้จักตัวละคร หรือพยายามบอกสถานการณ์ตอนเริ่มเรื่องที่จะนำไปสู่ปมขัดแย้งหลักของเรื่องไว้เกือบทุกแง่มุม (ไพโรจน์ บุญประกอบ, 2539, น. 130, 142)

(6) จุดสำคัญของเรื่อง (Climax) เป็นส่วนที่เขียนได้ยากส่วนหนึ่งของนวนิยาย เพราะในการเขียนจุดสำคัญของเรื่อง ต้องคำนึงถึงรายละเอียดเบื้องหลังทั้งหมดที่นำตัวละครมาสู่จุดนี้ และต้องเลือกวิธีการแก้ไขหรือแก้ปมขัดแย้งให้มีความตื่นเต้นและแนบเนียนที่สุด อาจทิ้งทางเลือกที่หลากหลายเพื่อนำไปสู่การปิดเรื่องแบบคาดเดาได้ยาก สร้างความประหลาดใจให้ผู้อ่านแต่ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานความสมเหตุสมผล

(7) การปิดเรื่องหรือตอนจบของเรื่อง มีความจำเป็นที่จะต้องสรุปเรื่องเพื่อบอกให้ผู้อ่านรู้ว่า เรื่องราวทั้งหมดของเหตุการณ์ส่งผลต่อตัวละครแต่ละตัวอย่างไร หรือตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ควรปิดเรื่องอย่างกระชับรัดกุม และสร้างความประทับใจให้คนอ่าน

(8) ปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม (Tragedy) คือ การจบเรื่องด้วยความตายของตัวละคร เพื่อแสดงว่าตัวละครที่ตายไม่สามารถเลือกทางอื่นได้ ซึ่งการตายไม่ใช่การคลายปมปัญหาของพล็อตเรื่อง ดังนั้น ผู้เขียนไม่ควรใช้ความตายเป็นทางเลือกเพื่อต้องการจบเรื่อง (รตชา, 2547, น. 165-166)

(9) ปิดเรื่องแบบสุขนาฏกรรม (Happy ending) คือ การจบเรื่องด้วยความสุข โดยเนื้อหาในนวนิยายชายรักชายเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต เนื่องจากในอดีต นวนิยายประเภทนี้มักจะจบลงด้วยโศกนาฏกรรม ไม่สมหวัง ตายจากกัน หรือเน้นเรื่องสาเหตุของการเป็นชายรักชาย แต่นวนิยายชายรักชายในปัจจุบันจะนำเสนอในแง่ของความรัก การต้องการรัก และปัญหาที่กลุ่มชายรักชายต้องเผชิญ จะไม่มุ่งเน้นสาเหตุของการเป็นชายรักชาย แต่มองว่าไม่ว่าจะเป็นชายรักชายหรือหญิงรักหญิงก็เป็นเรื่องที่ปกติ อีกทั้งผู้เขียนมักมองถึงเรื่อง “การเกิดมาเป็น” มากกว่าสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย (อรวรรณ วิชญวรรกุล, 2559, น. 6)

สอดคล้องกับ อมรา เทศกรรม (2520, น. 20-21) ได้อธิบายว่า การดำเนินเรื่องที่ดี ผู้เขียนจะต้องค่อย ๆ คลี่คลายเรื่องเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความเข้มข้นขึ้นทุกที จนกระทั่งถึงจุดขีดสุดของเรื่อง (climax) แล้วจึงคลี่คลายลงอย่างดี ในการแต่งผู้เขียนจึงต้องพยายามให้ได้จุดไคลแมกซ์ที่ถูกต้องที่สุด คือ ตอนใกล้จะจบ ถ้าเรื่องไปถึงจุดไคลแมกซ์ตั้งแต่ตอนต้นหรือตอนกลาง

ของเรื่อง เรื่องก็จะลงเอยอย่างจืดชืด ดังนั้น ในการผูกเรื่องเข้าด้วยกัน ผู้เขียนจึงต้องพยายามดำเนินเรื่องไม่ให้ผู้อ่านเดาได้ว่าทิศทางในเนื้อเรื่องจะเป็นอย่างไร และโครงเรื่องที่คุณเขียนแต่งขึ้นทำให้ผู้อ่านได้เข้าถึงบทสรุปที่สำคัญหรือไม่ หรือกระจัดกระจายจนไม่อาจเชื่อมโยงความคิดได้

นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย ของ อรวรรณ วิชญวรรกุล (2559, น.98, น. 167-168) ซึ่งได้ศึกษาโครงเรื่องในนวนิยายชายรักชาย โดยกล่าวว่า โครงเรื่องหรือเหตุการณ์ทั้งหมดในเรื่อง ผู้เขียนอาจนำประสบการณ์จริง เช่น สถาบันการศึกษาที่เคยเรียน สถานที่ท่องเที่ยวที่เคยไป อาหารที่เคยรับประทาน มารวมกับประสบการณ์ผ่านสื่อ เช่น นวนิยายที่เคยอ่าน เรื่องเล่าจากคนรอบข้าง หรือละครโทรทัศน์โดยนำมา รวมกันและสร้างสรรค์เป็นงานเขียนของตนเอง ซึ่งไม่ได้เป็นการสร้างขึ้นจากสิ่งใหม่ แต่เมื่อปรากฏในสื่อนวนิยายชายรักชายจึงอาจดูเป็นการสร้างสิ่งใหม่ แต่แท้จริงแล้ว ล้วนเป็นการต่อยอดจากโครงเรื่อง เดิมที่เคยมีอยู่ ไม่ได้กำเนิดขึ้นมาลอย ๆ เช่น การนำเสนอความรักต่างชนชั้น นวนิยายทุกเรื่องต้องมีความขัดแย้ง ซึ่งความขัดแย้งเป็นองค์ประกอบของโครงเรื่องที่ทำให้เกิดปมปัญหา การแก้ไขปมปัญหา เหล่านั้นจึงเป็นการคลายปมของเรื่อง ความขัดแย้งจึงเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินเรื่องราว จากการวิเคราะห์เนื้อหาของนวนิยายชายรักชายของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นวนิยายชายรักชายทุกเรื่องมีปมความขัดแย้งที่แตกต่างกันออกไป ทั้งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละคร เป็นสิ่งที่พบได้ในนวนิยายทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการขัดแย้งระหว่างพระเอกกับนายเอก พระเอกกับตัวร้าย เช่น การปะทะกันของพระเอกและนายเอกที่มีความเป็นไม้เบื่อไม้เมากันมาก่อนก่อนที่จะรักกัน เป็นต้น ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เป็นปมความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ทุกเรื่องเช่นกัน เช่น ความลังเลของพระเอกและนายเอกที่ควรทำตามหัวใจตัวเองหรือไม่ เป็นปมขัดแย้งหลวม ๆ ที่มักพบในนิยายวัยรุ่นทั่วไป และความขัดแย้งที่เกิดจากพลังภายนอก ปมขัดแย้งนี้อาจพบในนวนิยายชายรักชายบางเรื่องที่มีปัจจัยภายนอกมีผลต่อการดำเนินเรื่องราว เช่น ภัยธรรมชาติ ที่ทำให้นายเอกไปติดในเกาะร้าง เป็นต้น

2.6.4.2 ตัวละคร (characters) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่นวนิยายขาดไม่ได้ ซึ่งตัวละครเป็นผู้ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ตามเหตุการณ์ในเรื่อง หรือผู้ที่ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่องที่คุณประพันธ์กำหนด ตัวละครแต่ละตัวจะมีบทบาทไม่เท่ากัน ลักษณะนิสัยของตัวละครนั้น ผู้ประพันธ์อาจจะนำมาจากชีวิตจริงของคนหรือสร้างขึ้นมาเอง โดยผู้แต่งจะต้องสร้างสรรค์ตัวละครแต่ละคนให้สมจริง แต่ไม่ใช่สร้างขึ้นจากความเป็นจริงทั้งหมด และผู้เขียนต้องรู้จักตัวละครที่ตนเขียนแต่ละคนเป็นอย่างดีแม้จะไม่เคยพบเจอคนในลักษณะนี้มาก่อน เพื่อให้สามารถกำหนดภูมิหลัง สร้างพฤติกรรมของตัวละครขึ้นมาได้ เรียกได้ว่าผู้เขียนต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา ศึกษาตัวเองให้เข้าใจว่า ทำไมเราจึงอยากทำอย่างนั้น เพื่อให้พฤติกรรมของตัวละครดูมีมิติ และความสมจริง (ศรีสุดา จรรย์กุล และคณะ, 2524, น. 218-221, อ้างถึงใน จุฑามาศ ไชยมงคล, 2555, น. 11

และ วิภา เสนานาญ กงกะนันท์, 2540 และ พิมาน แจ่มจรัส, 2550, อ้างถึงใน ชมพูนุท เหลืองสมบูรณ์, 2561, น. 22) โดยไอร์มเซอร์ (อมรา เทศกรณ์, 2520, น. 22-24) ได้แบ่งชนิดของ ตัวละคร 6 ประเภท ดังนี้

(1) Independent Character คือ ตัวละครที่มีแบบเฉพาะตัวไม่เหมือน บุคคลอื่น เช่น ชีวิตที่มีความหวาดระแวง ชีวิตที่ประสบปัญหาเข้าใจจนวิกลจริต ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะ ซึ่งอาจดูไม่น่าเชื่อว่ามีอยู่จริงเพราะเราไม่เคยพบเจอ ดังนั้น การพิจารณาตัวละครแบบนี้ต้องพิจารณา ตามเหตุการณ์ของเรื่องก่อนจะตัดสินว่ามีอยู่จริงหรือไม่

(2) Stereotype คือ ตัวละครที่มีลักษณะเป็นธรรมเนียมนิยมในการแต่ง เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะของคนประเภทหนึ่ง หรือแสดงระดับชั้นทางสังคมใดสังคมหนึ่ง เช่น ลักษณะ ผู้ดีเก่า โดยจะเน้นไปที่บุคลิกภาพ เช่น ท่าทาง น้ำเสียง หรือทรัพย์สินสมบัติ ผู้เขียนอาจแต่งเพื่อล้อเลียน เสียดสีสังคม หรือเพื่อให้เป็นการง่ายที่จะมองเห็นวิถีชีวิตของคนกลุ่มหนึ่งไม่ใช่เฉพาะรายก็ได้

(3) Stock Character มีลักษณะใกล้เคียงกับ Stereotype แต่ไม่ต้องการ กำหนดบุคลิกภาพเฉพาะอาชีพ หรือระดับสังคมเพียงเท่านั้น แต่ยังแสดงลักษณะอื่น ๆ ด้วย เช่น ลักษณะตัวโกงที่หนวดเครารุงรัง ชายรูปหล่อเจ้าชู้ที่มักพบรักสามเส้า ลักษณะคนโง่ ซึ่งเป็นตัวละคร ประเภทนี้จัดเป็นตัวละครที่ผู้เขียนนิยมเขียนกันมาก

(4) Allegorical และ Symbolical Character เป็นตัวละครที่ปรากฏใน นิทานเสียส่วนใหญ่ ตัวละครบางตัวอาจเป็นสัญลักษณ์แทนบางสิ่งบางอย่างที่ผู้เขียนเจตนาแต่งขึ้นมา หรืออาจไม่มีเจตนาแต่การกระทำหรือคำพูดของตัวละครชวนให้ผู้อ่านโยงความคิดไปถึงลักษณะ บางอย่างนั้นได้ หรือเป็นสัญลักษณ์ของคุณธรรมบางประการ เช่น ในนิยายตะวันตกบางเรื่องใช้เด็ก เป็นสัญลักษณ์ของความมีชีวิตชีวา ความรู้สึกที่รุนแรง การค้นหาสัญลักษณ์ในตัวละครอาจทำได้ถ้ามี เหตุการณ์สนับสนุนความคิดนั้น

(5) Full-Dimension Character เป็นตัวละครที่มีลักษณะเฉพาะตัวมากกว่า จะเป็นตัวแทนของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในวรรณกรรมเรื่องยาว เพราะผู้อ่านจะเห็น พัฒนาการของตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และสามารถรู้จักตัวละครอย่างละเอียด แต่การบรรยายตัวละครอาจยากเพราะไม่มีบุคลิกภาพจำกัดอย่างตัวละครสัญลักษณ์ (Symbolical Character) ตัวละครจะค่อย ๆ แสดงนิสัยใจคอจนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะตัวของตนเอง

(6) Permanence and Universality Character คือ ตัวละครที่มีบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยคงที่ ไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนเหตุการณ์และฉากของเรื่องจะเปลี่ยนแปลงไป

โดยการสร้างตัวละคร ควรมีลักษณะ ดังนี้ (ฟิลิปดา, 2549, น. 104-105,

- (1) ชื่อตัวละครเอก ควรเป็นชื่อที่เหมาะสมกับตัวละคร และสอดคล้องกับแนวนวนิยาย สถานที่ เวลา เช่น นวนิยายแฟนตาซี นวนิยายย้อนยุค นวนิยายต่างแดน เป็นต้น
- (2) ควรเขียนประวัติย่อ ๆ ของตัวละครหลัก เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและรู้จักตัวละครมากขึ้น
- (3) ตัวละครควรมีความซับซ้อน โดยมีความหลากหลายทางบุคลิกและอารมณ์ เช่น ตัวละครที่เป็นนักเลงแต่รักครอบครัวมาก หรือตัวละครที่ต้องต่อสู้กับความเชื่อเดิมของตนกับความเชื่อใหม่ที่ได้รับมา เป็นต้น
- (4) ตัวละครหลักควรมีจุดมุ่งหมาย ที่ต้องพยายามเพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายนั้นได้ ซึ่งการมีเป้าหมายของตัวละครจะช่วยสร้างพล็อตย่อยในเรื่องได้ดี
- (5) ต้องทำให้ตัวละครน่าเชื่อถือ อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง มีความสมเหตุสมผล ซึ่งผู้เขียนจะมีการนำประสบการณ์ส่วนตัวและประสบการณ์ผ่านสื่อมาปรับใช้ ยกตัวอย่าง นวนิยายชายรักชาย ของ Nigiri-Sushi ซึ่งเรียนจบด้านจิตวิทยาма ตัวละครที่ปรากฏในเรื่องจึงมีความซับซ้อนหากแต่ไม่เวอร์จนเกินไป ผู้เขียนสามารถเขียนเหตุผลในการรองรับตัวละครได้อย่างชัดเจน (อรวรรณ วิชญวรรรกุล, 2559, น. 168)
- (6) ตัวละครมีความต้องการเช่นเดียวกับคนธรรมดาทั่วไป เช่น ต้องการความรักความสนใจจากผู้อื่น โดยผู้เขียนต้องเขียนนวนิยายที่ตัวละครมีความต้องการเช่นเดียวกับคนธรรมดาทั่วไปให้มีมิติที่น่าสนใจ โดยใช้การสังสมประสบการณ์งานเขียนที่ยาวนานของตน ซึ่งตัวละครอาจมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนจะมีทักษะมากพอที่ทำให้ผู้อ่านจับไม่ได้ เช่น เพิ่มความซับซ้อนในความต้องการของตัวละครมากขึ้นไปอีก (อรวรรณ วิชญวรรรกุล, 2559, น. 168)
- (7) มีความสมเหตุสมผลในการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร ไม่กระทำผิดจากนิสัยของตน หากไม่มีเหตุอันสมควร เนื่องจากโดยปกติแล้ว ลักษณะนิสัยตัวละครที่ผู้แต่งสร้างขึ้นจะมีความแน่นอนคงที่ เว้นแต่ว่าจะมีเหตุการณ์หรือแรงจูงใจบางอย่างที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านอุปนิสัย บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของตัวละคร ตัวละครจึงมีทั้งประเภทสถิต (Static Character) คือ มีลักษณะคงที่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง และประเภทพลวัต (Dynamic Character) คือ มีการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ อุปนิสัย บุคลิกภาพ หรือพฤติกรรมไปตามเหตุการณ์ ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ ผู้เขียนต้องระมัดระวังในการเขียน โดยต้องมีความสมเหตุสมผลในการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร (เจตนิพิฐ ท้าวแก้ว, 2559, น. 24)

นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตและทัศนคติของผู้อ่าน (สิทธา อุปนิชิต, 2553, น. 250-251, 255-256, 286)

ได้ไปสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียนทั้งชายและหญิง โดยกลุ่มนักเรียนหญิงบางส่วนที่อ่านนวนิยายรักมีทัศนคติที่เป็นบวกต่อพฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นในนวนิยายชายรักชาย คือ ชอบอ่าน อ่านแล้วสนุก ชอบอ่านนวนิยายชายรักชายที่ตัวละครเป็นดารานักร้องตะวันตก ดังนั้น อาจเห็นได้ว่านวนิยายชายรักชายก็เป็นนวนิยายรักรูปแบบหนึ่ง ทั้งนี้เมื่อผู้วิจัยสอบถามถึงสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบนวนิยายรัก พบว่าภาพของตัวละครในนวนิยายรักแบ่งเป็น 3 แบบ คือ แบบแรกหน้าตาดี เกเร เย็นชา มีปมในอดีต แต่ฉลาดบ้านรวย แบบที่สองเป็น playboy ชี้เล่น และแบบที่สาม smart แต่เป็น badboy มีปมในอดีต ไม่สนใจผู้หญิงอื่นจะแก๊งเฉพาะนางเอก ซึ่งส่วนมากผู้หญิงจะเขียนแนวนี้ เพราะผู้หญิงจะชอบผู้ชายที่สนใจและเทคแคร์ตัวเอง ไม่ว่าจะมินิสัยอย่างไรก็ตาม เช่น ชอบแก๊งเธอ เพราะเธอน่าแก๊ง ซึ่งที่กล่าวมานี้สามารถบ่งบอกถึงอารมณ์และความต้องการในเรื่องความรักของผู้หญิงได้ ซึ่งผลการอภิปรายในงานวิจัยชิ้นนี้สรุปว่าผู้อ่านที่เป็นนักเรียนหญิงมีการจินตนาการตัวละครวัยรุ่นชายจากนวนิยายรัก วาดภาพให้ตัวละครชายเป็นหนุ่มหล่อ รวย แต่ก็ยังให้ความเห็นว่าไม่มีใครสมบูรณ์แบบไปหมด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสังคมนิยมที่ต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาตัวละครให้เหมือนมนุษย์จริง ๆ

2.6.4.3 ฉาก (setting) หมายถึง ระยะเวลาและสถานที่ของเรื่อง เพื่อเป็นภูมิหลัง (Background) ในการเล่าเรื่อง ซึ่งสามารถทำให้สมจริงได้ด้วยการบรรยาย ในการเลือกฉาก ผู้แต่งต้องเลือกอย่างรอบคอบโดยให้เหมาะสมกับตัวละครแต่ละตัวที่มีภูมิหลัง พฤติกรรมแตกต่างกัน ฉากที่เขียนขึ้นอาจเป็นสถานที่จริงหรือเกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้แต่งแล้วนำมาประยุกต์กับสถานที่จริงเพื่อให้รู้สึกเหมือนว่าสถานที่นั้นมีอยู่จริงก็ได้ (ศรีสุดา จรรย์กุล และคณะ, 2524, น. 218-221 อ้างถึงใน, จุฬามาต ไชยมงคล, 2555, น. 11 และวิภา เสนานาญ กงกะนันท์, 2540 และ พิมาน แจ่มจรัส, 2550, อ้างถึงใน ชมพูนุท เหลืองสมบูรณ์, 2561, น. 22) ซึ่งโดยภาพรวมแล้ว ฉากจะประกอบไปด้วย 4 อย่าง ดังนี้ (ยูพาส์ (ประทีปเสนา) ชัยศิลป์วัฒนา, 2544, น.141, อ้างถึงใน กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์, 2550)

(1) ภูมิประเทศ สภาพท้องถิ่น ทิวทัศน์ การจัดแบ่งสถานที่ เช่น ฉากบรรยายที่ตั้งประตูหน้าต่างในห้อง

(2) อาชีพ สถานภาพทางการงานและความเป็นอยู่ประจำวันของตัวละคร

(3) เวลา ยุคสมัย ที่เกิดของเหตุการณ์ในเรื่อง เช่น ยุคสมัยทางประวัติศาสตร์

ฤดูกาล เป็นต้น

(4) สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของตัวละคร เช่น สภาวะอารมณ์ สภาวะจิตใจทางศาสนา จิตใจ ศีลธรรม สังคม

โดยการสร้างฉาก ควรพิจารณา ดังนี้ (ฟิลิปดา, 2549, น. 159-162, 166)

(1) คิดถึงแนวนวนิยายหรือธีม (Theme) ของนวนิยายเรื่องนั้น เช่น หากเป็นนวนิยายรักที่ตัวละครดำเนินชีวิตแบบคนธรรมดาทั่วไป สถานที่อาจเป็นหมู่บ้านที่มีฉากในบ้าน ที่ทำงาน ร้านอาหาร เป็นต้น หากเป็นแนวผจญภัย ต้องมีการเดินทางผ่านพื้นที่ต่าง ๆ ต้องรอบรู้ในเรื่องภูมิประเทศ ขนบธรรมเนียม วิถีชีวิตผู้คนในดินแดนต่าง ๆ เป็นต้น หากเป็นแนวสืบสวนสอบสวน ต้องจัดฉากว่าจะให้เกิดขึ้นที่ไหน เช่น เกิดขึ้นในที่โดดเดี่ยว เกิดขึ้นในหมู่บ้าน หรือบนท้องถนน ซึ่งการกำหนดสถานที่เช่นนี้จะนำไปสู่การเชื่อมโยงเพื่อหาร่องรอยหลักฐานต่อไป

(2) คิดถึงขอบเขตของฉากสถานที่ ต้องกำหนดว่าขอบเขตของสถานที่แต่ละฉากจะกว้างขนาดไหน เช่น กว้างขนาดคาเฟ่หรือเป็นแค่โรงเรียนเล็ก ๆ เท่านั้น สิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการเขียนในเรื่องของรายละเอียดและความแม่นยำ ยิ่งสถานที่ใหญ่โตเท่าไรย่อมมีเรื่องราวรายละเอียดมากเท่านั้น จึงจำเป็นต้องใช้เวลาเพื่อให้การสร้างฉากสถานที่มีความน่าเชื่อถือ

(3) คิดถึงพล็อตเรื่อง ควรเลือกฉากสถานที่ที่ส่งเสริมพล็อตเรื่องและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง เช่น การสร้างฉากความใกล้ชิดระหว่างตัวละครหลัก การสร้างฉากการต่อสู้กันระหว่างพระเอกกับผู้ร้าย การสร้างฉากการก่ออาชญากรรม ต้องที่การคำนึงว่าต้องใช้สถานที่เช่นใดถึงจะเหมาะสม เชื่อมโยงไปสู่เหตุการณ์อื่น ๆ ได้ง่าย และสอดคล้องกันไปตลอดทั้งเรื่อง

(4) คำนึงถึงตัวละคร สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวละครต้องส่งเสริมบทบาทและสะท้อนให้เห็นถึงตัวตนของตัวละครนั้น ๆ แสดงให้เห็นถึงภูมิหลังและการขัดเกลาที่ส่งผลให้เกิดอุปนิสัยของตัวละครในปัจจุบัน แต่บางครั้ง ฉากสถานที่ไม่จำเป็นต้องกลมกลืนเข้ากันได้กับตัวละคร ผู้เขียนอาจต้องมีการพลิกแพลงพล็อตเรื่อง เพื่อให้สามารถขยายเรื่องราวและดำเนินเรื่องราวต่อไปได้

(5) คำนึงว่าคุณอยากสร้างบรรยากาศเป็นเช่นไรในเรื่อง โดยอาจสอดคล้องกับไปกับอารมณ์ตัวละครในเรื่อง ทั้งบรรยากาศแห่งความสุข หรือบรรยากาศแห่งความสิ้นหวัง

(6) คำนึงถึงช่วงเวลาในนวนิยาย อาจจะเป็นเรื่องราวที่เกิดในยุคปัจจุบัน ย้อนยุค หรือจินตนาการในอนาคต อาจเป็นช่วงเช้า สาย บ่าย ค่ำ หรือฤดูกาลต่าง ๆ ผู้เขียนต้องเลือกใช้ช่วงเวลาให้เหมาะสมกับพล็อตเรื่องและตัวละคร เช่น การแต่งกาย เทคโนโลยีต่าง ๆ ของยุคสมัยปัจจุบันย่อมแตกต่างจากอดีต

(7) ควรศึกษาค้นคว้าคู่มือสำหรับการสร้างฉากสถานที่และเวลา เพื่อให้สามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง มีความรอบรู้ และน่าเชื่อถือ เช่น ศึกษาจากหนังสือแผนที่ หนังสือภาพถ่าย โบปลิว โฆษณา การท่องเที่ยว หนังสือสถานที่สำคัญ หรือแปลก ๆ ในโลก โปสเตอร์ที่มีภาพวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม หนังสือประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับในเรื่อง หรือที่ผู้เขียนสนใจ นิตยสารที่

เกี่ยวกับการตกแต่งภายใน จัดสวน หรือภูมิทัศน์อื่น ๆ เพื่อให้สามารถนำมาเขียน หรือนำมาปรับใช้ เพื่อเขียนฉากสถานที่ได้

2.6.4.4 แก่นเรื่อง (Theme) แก่นเรื่องเป็นสิ่งที่สามารถอธิบายได้เป็นคำสั้น ๆ หรืออาจเป็นข้อคิดที่ได้จากการอ่านนวนิยาย ซึ่งในตอนแรกเราอาจจะยังหาแก่นเรื่องไม่ได้ แต่แก่นเรื่องอาจเกิดขึ้นตอนที่ผู้เขียนกำลังเรียบเรียงความคิดของตนเองอยู่ในขณะนั้น ในการเขียนผู้แต่งควรระมัดระวังเรื่องเนื้อเรื่องไปเป็นไปตามแก่นเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารออกมาให้ผู้อ่านได้รับทราบ (วิภา เสนานาญ กงกะนันท์, 2540 และ พิมาน แจ่มจรัส, 2550, อ้างถึงใน ชมพูนุท เหลืองสมบูรณ์, 2561, น. 23)

นอกจากนี้ วรรณภา บัวเกิด (2538, น. 182, อ้างถึงใน จิตรภรณ์ หาญจักราพิทักษ์ 2557, น. 10-11) อธิบายว่า แก่นเรื่องเป็นแนวคิดสำคัญของเรื่องที่คุณเขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน ซึ่งจะปรากฏตั้งแต่การเริ่มเรื่องไปจนถึงจุดจบของเรื่อง ดังนั้น แก่นของเรื่องจะมีการเชื่อมโยงเรื่องทั้งหมดเข้าด้วยกัน ทั้งนี้แก่นเรื่องในนวนิยายมี 2 แบบคือ แก่นเรื่องหลักคือ ความคิดสำคัญของเรื่องทั้งหมด และแก่นเรื่องรองคือ ความคิดเฉพาะตอนของเรื่อง โดยเราสามารถแบ่งประเภทของแก่นของเรื่องได้ 4 ประเภท ดังนี้

(1) แนวคิดแสดงตัวละคร คือ ความคิดเห็นหรือตัวละครของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความคิดเห็นต่อคุณธรรม ความคิดเห็นเหตุการณ์บ้านเมือง ความคิดเห็นต่อค่านิยมในสังคม เป็นต้น

(2) แนวคิดแสดงอารมณ์ คือ การแสดงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครที่ทำให้ผู้อ่านสามารถรับรู้ได้และมีความรู้สึกร่วมด้วย โดยจะเกิดความรู้สึกและอารมณ์คล้ายตามตัวละครในเรื่อง เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธแค้น อารมณ์เหงา เป็นต้น

(3) แนวคิดแสดงพฤติกรรม คือ ผู้เขียนจะมุ่งนำเสนอพฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งพฤติกรรมนั้นจะเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง

(4) แนวคิดแสดงสภาพหรือเหตุการณ์ คือ ผู้เขียนจะมุ่งนำเสนอสภาพหรือเหตุการณ์บางเหตุการณ์ในชีวิตของตัวละคร เช่น สภาพความแก่งแย่งของชีวิตในเมืองหลวง

ในส่วนของการพิจารณาเพื่อวิเคราะห์แก่นเรื่องในนวนิยายเป็นเรื่องที่ยากแต่อย่างไรก็ตาม ก็มีกลวิธีที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณา และวิเคราะห์แก่นเรื่อง ได้แก่ (เถกิง พันธุ์เถกิงอมร, 2541, น. 419-420, 423)

(1) สนใจชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องมักจะบ่งบอกหรือชี้เข้าไปสู่เนื้อหาในเรื่อง อันเป็นส่วนประกอบที่ทำให้เข้าใจแก่นเรื่องมากขึ้น

(2) ทหารายละเอียดในเรื่องเพื่อหาความหมายที่แฝงอยู่ พิจารณาชื่อสถานที่ สิ่งของ ตัวละครหลัก ตัวละครประกอบ และเหตุการณ์ในเรื่องอย่างละเอียด เพื่อหาความหมายกลาง ของเรื่องที่คุณเขียนต้องการนำเสนอ

(3) พิจารณาการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการตัวละครหลักหรือตัวละคร สำคัญของเรื่องอย่างรอบคอบว่าเป็นผลมาจากการกระทำในเรื่องหรือไม่ เพราะตัวละครสำคัญมักจะ อยู่ในเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแก่นเรื่องเสมอ

(4) ผู้เขียนกล่าวถึงแก่นเรื่องได้ชัดเจนตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่

(5) แก่นเรื่องเป็นลักษณะเชิงสังคม ศีลธรรม การเมือง เชิงจิต แค่เพียงบาง แง่มุมของสิ่งเหล่านี้ หรือกล่าวถึงทั้งหมด

(6) ผู้เขียนมีกลวิธีนำเสนออย่างไร เช่น ใช้สัญลักษณ์ ใช้การเปรียบเทียบ เสียดสี ประชดประชัน เป็นต้น

(7) แก่นเรื่องนั้นเป็นผลมาจากโครงเรื่อง ตัวละคร บรรยากาศ ฉาก และ ท่วงทำนองการเขียนอย่างไร

โดยการสร้างแก่นเรื่อง ควรมีลักษณะ ดังนี้ (ไพโรจน์ บุญประกอบ, 2539, น. 119, 121-122 และ เถกิง พันธุ์เถกิงอมร, 2541, น. 419-420)

(1) โดยทั่วไป แก่นเรื่องของนวนิยาย มักเป็นแก่นเรื่องที่เราพบเห็นได้ในชีวิตจริง ความรักและความตาย ดังนั้น การหาแก่นเรื่องเพื่อเขียนนวนิยาย จึงหาได้จากชีวิตและพฤติกรรมของ มนุษย์จริง ผู้เขียนจึงต้องรู้จักสังเกต และค่อย ๆ สะสมประสบการณ์จึงจะทำให้การหาแก่นเรื่องเพื่อ เขียนนวนิยายทำได้ไม่ยากนัก

(2) แก่นเรื่องในนวนิยายอาจมีมากกว่า 1 แก่นเรื่อง ซึ่งเรียกว่า แก่นเรื่องย่อย ยิ่งนวนิยายเรื่องนั้นยาวเท่าใด ยังมีแก่นเรื่องได้มากขึ้นเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม แก่นเรื่องย่อยควร กลมกลืนสอดคล้องไปกับแก่นเรื่องหลักของนวนิยาย

(3) แก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ความรักและความตายไม่เคยล้าสมัย แต่ผู้เขียน แต่ละบุคคลคนย่อมมีความสามารถสร้างสรรค์งานเขียนขึ้นมาใหม่ได้อย่างสนุกสนานตาม ลักษณะเฉพาะของตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้เขียนช่างศึกษาสังเกต มองหาแง่มุมแปลกใหม่ใน ชีวิตที่เกิดขึ้นจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ก็อาจจะค้นพบแก่นเรื่องใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ

(4) เมื่อจะกล่าวถึงแก่นเรื่องด้วยถ้อยคำของเราเอง ควรจะเขียนข้อความ ประโยคเดียวหรือสองประโยคที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่อง เช่น การแก้แค้นเป็นเนื้อหาของเรื่อง แต่แก่นเรื่องจะเป็นข้อความทำนองว่า “แทนที่จะให้ความสุขใจ การแก้แค้นจะก่อความดีที่สูงสุดของ บุคคล”

(5) แก่นเรื่องควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปมากกว่าเป็นการกล่าวเฉพาะเจาะจงถึงบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ในเรื่อง

(6) แก่นเรื่องอาจไม่สอดคล้องกับความเชื่อ และค่านิยมของผู้อ่าน ซึ่งบางครั้งผู้อ่านอาจต้องการความรู้สึกท้าทายในการอ่านนวนิยาย เมื่อเริ่มอ่าน ผู้อ่านอาจไม่เห็นด้วยกับการเล่าเรื่องของผู้เขียน แต่ผู้อ่านจะรู้สึกพึงพอใจเมื่อตอนจบของเรื่องเป็นไปตามที่ผู้อ่านคาดคิดไว้ โดยนักเขียนที่มีความสามารถในการเขียน จะสามารถถักทอถ้อยคำผูกเรื่องของนวนิยายให้ซับซ้อนจนกระทั่งจุดจบของเรื่อง ทำให้ผู้อ่านยอมรับการเล่าเรื่องของผู้เขียนได้อย่างสนิทใจ แม้ตอนเริ่มเรื่องจะไม่เห็นด้วยก็ตาม (รตชา, 2547, น. 365-366)

จากงานวิจัยเรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย ของ อรวรรณ วิชญวรกรกุล (2559, น. 97) ได้ศึกษาแก่นเรื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเขียนนวนิยายชายรักชาย จำนวน 10 คน พบว่า มีแก่นความคิดหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างใช้เหมือนกันคือ การมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มคนในสังคมที่ไม่ได้มีเพศที่แตกต่างไปจากเพศชายหรือเพศหญิง กล่าวคือ ในเนื้อหาของแต่ละเรื่องจะไม่ปรากฏการดูถูกเหยียดหยามกลุ่มชายรักชาย และมองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นเพศหนึ่งในสังคมที่ไม่แตกต่างจากเพศในชนถ้อยเพศชายหรือเพศหญิง เช่น ข้อความจากนวนิยายตอนหนึ่งที่กล่าวว่า “ความรักไม่จำกัดเพศหรอก เพศต่างหากที่จำกัดความรัก” ดังนั้น กลุ่มชายรักชายในนวนิยายจึงสามารถมีความรักและมีความสุขได้เหมือนความรักชายหญิงทั่วไป

2.6.4.5 บทสนทนา (Dialogue) ถ้อยคำสนทนายาระหว่างตัวละครในเรื่อง บทสนทนาช่วยสร้างความสมจริง สามารถบอกลักษณะนิสัยตัวละครได้ เพราะนวนิยายที่ตีพิมพ์นั้นต้องสามารถบอกได้ว่าประโยคไหนใครเป็นคนพูดอยู่ โดยสังเกตจากลักษณะการพูดของตัวละครที่มีนิสัยตามบทบาทที่ได้รับ ซึ่งเรียกได้ว่าบทสนทนาเป็นส่วนที่ยากที่สุดของนวนิยายเพราะมันต้องเดินเรื่องโดยการเล่าแบบบรรยาย (แอนโทนี ทรอลโลป, อ้างถึงใน ชมพูนุท เหลืองสมบูรณ์, 2561, น. 24)

โดยการสร้างบทสนทนา ควรมีลักษณะ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, น. 1035-1036, จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บายัน อิมสำราญ, 2547, น. 192, อ้างถึงใน รัตติกา กรรณิกา, 2559, น.15-16, และ เย่ซง, 2557, น. 12-13)

(1) บทสนทนาช่วยสร้างความสมจริง เช่น บทสนทนามีความเหมาะสมกับบริบทหรือฐานะของตัวละครแต่ละตัว

(2) บทสนทนาช่วยในการดำเนินเรื่อง และมีส่วนช่วยให้เรื่องน่าอ่าน เช่น บทสนทนาที่ตลกขบขันหรือคมคาย

(3) บทสนทนาจะบอกลักษณะอุปนิสัยของตัวละคร ช่วยให้ผู้อ่านรู้จักตัวละครมากขึ้น สามารถแสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะเด่นของตัวละครได้

- (4) บทสนทนาที่ดีต้องมีลักษณะเป็นธรรมชาติ คล้ายคลึงที่บุคคลพูดคุยกันในชีวิตจริง
- (5) บทสนทนาที่ดีต้องง่าย และเหมาะกับบุคลิกลักษณะและสภาพแวดล้อมของตัวละคร
- (6) บทสนทนาจะช่วยหลีกเลี่ยงความซ้ำซากของการบรรยาย ซึ่งในนวนิยายสามารถมีบทสนทนาได้ยาวและหลากหลายรูปแบบ
- (7) บทสนทนาที่ดีควรช่วยให้เรื่องสืบหน้าไปทำให้เห็นลักษณะนิสัยของตัวละครชัดเจนขึ้น
- (8) บทสนทนาที่ดีควรสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม ประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา การปกครองสภาพเศรษฐกิจ เป็นต้น

นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่อง ความโดดเด่นของนวนิยายจีนเรื่องเมืองชายแดนของ เย่เซ่ง (2557, น. 12-13) สรุปไว้ว่า การวิเคราะห์บทสนทนาทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจบุคลิกนิสัยของตัวละครได้ เพราะเมื่อตัวละครแต่ละตัวมีการสนทนากัน คำพูดของตัวละครเหล่านั้นย่อมสอดคล้องกับความคิด บุคลิก ประสบการณ์หรือฐานะของตนที่มีลักษณะเฉพาะตัว แต่บทสนทนาในนวนิยายอาจไม่ใช่บทสนทนาที่ใช้กันในชีวิตจริงแม้ว่าในเรื่องอาจกล่าวถึงวิถีชีวิตประจำวัน เพราะถ้าผู้เขียนนำบทสนทนาธรรมดาในชีวิตจริงไปใช้ในนวนิยายอาจทำให้นวนิยายเรื่องนั้นไม่มีรสชาติ ไม่เร้าใจ แต่ถ้าผู้เขียนใช้บทสนทนาที่เป็นทางการหรือสละสลวยเกินไปก็จะทำให้อ่านรู้สึกถึงความไม่สมจริง

2.6.4.6 ทัศนนะของผู้แต่ง (Point of view) คือ การเล่าเรื่องจากมุมมองของผู้เขียน หรือมุมมองของตัวละครที่กำลังเล่าเรื่องในตอนนั้น ๆ ซึ่งทัศนนะของผู้แต่งนี้สามารถเปลี่ยนได้ในระหว่างการดำเนินเรื่อง นวนิยายแต่ละเรื่องหรือแต่ละตอน จึงต้องมีการเลือกผู้เล่าให้เหมาะสม เพราะทุกแบบจะมีข้อดี ข้อด้อยแตกต่างกันออกไป (รตชา, 2547, น. 50-51) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ (ศิริภรณ์ หอมสุวรรณ, 2535, น.19-20, อ้างถึงใน รัตติกา กรรณิกา, 2559, น. 16)

- (1) ใช้บุรุษที่หนึ่งเป็นตัวละครสำคัญในเรื่องเป็นผู้เล่า (The first person narrator as a main character) คือ ให้ตัวละครหลักหรือตัวละครสำคัญเป็นผู้เล่าเรื่องของตนเอง โดยใช้คำสรรพนาม ผม ฉัน เรา เป็นต้น
- (2) ใช้บุรุษที่หนึ่งเป็นตัวละครรองในเรื่องเป็นผู้เล่า (The first person narrator as a minor character) คล้ายกับวิธีแรก แต่ใช้ตัวละครรองในการเล่าเรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่ตัวละครรองนี้จะมีความใกล้ชิดกับตัวละครหลัก

(3) ผู้เขียนในฐานะเป็นผู้รู้แจ้งเห็นจริงทุกอย่างเป็นผู้เล่า (The omniscient author)

(4) ผู้เขียนในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์เป็นผู้เล่า (The author as an observer) คล้ายวิธีที่สาม แต่ผู้เขียนจะไม่สามารถทราบความคิดของตัวละครได้เลย ทำได้เพียงรายงานเฉพาะสิ่งที่ตนเห็น ได้ยิน ได้ฟัง การสนทนา หรือการกระทำของตัวละครเท่านั้น

(5) ใช้บุรุษที่หนึ่งเป็นผู้เล่าด้วยวิธีกระแสจิตประหวัด (Stream of consciousness) คือ ให้บุรุษที่หนึ่งเล่าเรื่องตนเอง แต่ปรากฏว่ากระแสความคิดประหวัดไปถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

นอกจากนี้ การพิจารณามุมมองของผู้เล่า ควรมีลักษณะ ดังนี้ (ฟิลิปดา, 2549, น. 176)

- (1) ไม่ควรเปลี่ยนผู้เล่าเมื่อไม่จำเป็น
- (2) เมื่อเปลี่ยนผู้เล่าต้องมั่นใจว่าจะสร้างความน่าตื่นเต้น ทำให้คนอ่านเกิดความกระหายใคร่รู้ โดยช่วงที่เหมาะสมที่สุดในการเปลี่ยนผู้เล่าคือ ตอนที่จะขึ้นบทใหม่ หรือฉากใหม่
- (3) ผู้เขียนต้องเล่าเรื่องให้ผู้อ่านรู้อย่างชัดเจนว่า เหตุการณ์นี้ ตัวละครใดกำลังเล่าเรื่องอยู่
- (4) เมื่อตัวละครสำคัญกำลังทำหน้าที่เป็นผู้เล่า ไม่ควรจะแทรกความคิดของตัวละครที่ไม่สำคัญโดยไม่มีเหตุผล
- (5) ในขณะที่ตัวละครหนึ่งกำลังเล่าเรื่อง อย่าทำให้ผู้อ่านรู้ความคิดของตัวละครอื่น เนื่องจากความเป็นจริง ตัวละครผู้เล่าจะต้องอ่านความคิดของตัวละครอื่นไม่ออก นอกจากจะการคาดเดาเท่านั้น ผู้อ่านจะรับรู้อย่างที่ตัวละครผู้เล่ารู้ และรู้แค่ความคิดของตัวละครผู้เล่าเท่านั้น
- (6) ในการเลือกผู้เล่าในแต่ละตอน ควรพิจารณาว่า ตัวละครใดคือศูนย์กลางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตัวละครใดได้รับผลกระทบจากการเกิดเหตุการณ์ในตอนนี้มากที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่ การใช้ตัวละครหลักในการเล่าเรื่อง จะช่วยทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจมากกว่าตัวละครอื่น ๆ

2.6.5 บทบาทหน้าที่ของสื่อนวนิยาย

คำอธิบายจากการศึกษาประวัติและพัฒนาการของนวนิยายไทย ได้แบ่งเนื้อหานวนิยายเป็น 5 แนวคิด ซึ่งในแต่ละแนวคดีย่อมมีความแตกต่างกัน และมีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอเนื้อหาแตกต่างกัน ดังนี้ (พิเชษฐ แสงทอง, 2550, อ้างถึงใน สิทธิธา อุปนิทชิต, 2553, น. 25-27)

1. แนวคิดมนุษยนิยม (Humanism) เป็นปรัชญาที่ให้ความสำคัญกับมนุษย์ การเขียนนวนิยายในลักษณะแนวคิดมนุษยนิยม จึงเน้นเนื้อหาไปที่ธรรมชาติและความเป็นมนุษย์ ศีลธรรมจรรยา ความถูกต้อง และความเท่าเทียมกันในสังคม เป็นต้น

2. แนวคิดสัจนิยม (Realism) พื้นฐานของแนวคิดสัจนิยม คือ ปรัชญาการณณ์ที่เกิดขึ้นจริงบนโลกมนุษย์ การเขียนนวนิยายในแนวคิดนี้ จึงเป็นการนำเสนอภาพแห่งความเป็นจริง นวนิยายทำหน้าที่เสมือนกระจกสะท้อนภาพความเป็นไปของชีวิตและสังคม ทำให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงปัญหาและสร้างจิตสำนึกที่ดีผ่านการอ่านนวนิยาย

3. แนวคิดสัญญานิยม (Convention) เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับความเข้าใจและปฏิบัติร่วมกันในสังคม นวนิยายตามแนวคิดนี้ จึงหมายถึงความเข้าใจที่นักเขียนและผู้อ่านยอมรับร่วมกัน เมื่อนักเขียนรู้ว่าผู้อ่านต้องการหรือคาดหวังอะไรจากการอ่าน แล้วผู้อ่านได้รับตามที่คาดหวัง ความเข้าใจร่วมกันก็จะเกิดขึ้น ทำให้การกำหนดเนื้อหาในนวนิยายจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อและค่านิยมของผู้อ่าน

4. แนวคิดเรื่องความเป็นไทย เนื้อหานวนิยายที่นำเสนอตามแนวคิดนี้จะมีความบ่งบอกถึงความเป็นไทยแท้ ความเป็นชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะชนชาติ เช่น ลูกอีสาน ของคำพูน บุญทวี เป็นต้น

5. แนวคิดยุคสมัยใหม่ เป็นแนวคิดที่นำแนวคิดมนุษยนิยมมาประยุกต์กับการใช้เทคโนโลยี คือ อินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้การสร้างสรรคนวนิยายของนักเขียนแนวคิดมนุษยนิยมเริ่มฉีกกรอบออกไปจากเดิม เพราะอินเทอร์เน็ตทำให้มนุษย์สามารถเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ มองเห็นโลกทัศน์ใหม่ ทำให้เกิดอัตลักษณ์ของนักเขียนขึ้นมาใหม่ ที่อาจดูแปลกใหม่จนดูเหมือนไร้กฎเกณฑ์ (Arbitrariness) งานเขียนในยุคสมัยใหม่ จึงเกิดเป็นประเภทใหม่ ๆ มีความหลากหลายมากกว่าเดิม

นอกจากนี้ รศ. ดร. รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ ได้อธิบายว่า วรรณกรรม หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นด้วยภาษา ไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย บทกวี จดหมาย บทความ บทเพลง คำขวัญ หรือแม้แต่งานที่ไม่ได้บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร หรือที่เรียกว่า วรรณกรรมมุขปาฐะ เช่น ปาฐกถา บทพูดทางวิทยุ เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่ง (มูลนิธิสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน, ม.ป.ป.) ดังนั้น เราอาจสรุปได้ว่า นวนิยายหรือนิยาย ก็คือส่วนหนึ่งของวรรณกรรม ซึ่งเป็นงานวรรณกรรมในรูปแบบหนึ่ง เมื่อก้าวถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อนวนิยาย ย่อมอ้างอิงไปถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อวรรณกรรมด้วยเช่นกัน โดยตรีศิลป์ บุญขจร (2542, อ้างถึงใน จุฑามาศ ไชยมงคล, 2555, น. 9) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมมี 3 ลักษณะ ดังนี้

1. วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนของสังคม ซึ่งเป็นภาพสะท้อนประสบการณ์ของนักเขียนและเหตุการณ์หนึ่งของสังคม ซึ่งอาจจะมีความจริงทางสังคมสอดแทรกอยู่ และนักเขียนอาจจะถ่ายทอดความปรารถนาที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น

2. สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมหรือต่อนักเขียน นักเขียนเป็นบุคคลที่อยู่ในสังคมย่อมได้รับค่านิยม วัฒนธรรม หรืออิทธิพลต่าง ๆ ในสังคมที่สามารถกำหนดกฎเกณฑ์โลกทัศน์ของนักเขียนได้ วรรณกรรมจึงสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนได้รับอิทธิพลจากสังคมอย่างไรบ้าง

3. วรรณกรรมหรือนักเขียนมีอิทธิพลต่อสังคม นักเขียนย่อมมีความสามารถสร้างสรรค์วรรณกรรมให้มีชีวิต สามารถโน้มน้าวใจผู้อ่านให้คล้อยตามได้ และสามารถมองสภาพความเป็นจริงได้กว้างและลึกกว่าคนทั่วไป เพราะนอกจากเสนอภาพความเป็นจริงของสังคมแล้ว ยังสามารถคาดคะเนความเป็นไปได้ในอนาคตอีกด้วย และอิทธิพลของวรรณกรรมต่อสังคม เป็นไปได้ทั้งอิทธิพลภายนอก เช่น การแต่งกาย หรืออิทธิพลทางความคิด เช่น การสร้างค่านิยม ความรู้สึกนึกคิด เป็นต้น

นอกจากนวนิยายจะมีบทบาทหน้าที่เป็นภาพสะท้อนของสังคม สามารถกำหนดกฎเกณฑ์โลกทัศน์ และมีอิทธิพลต่อสังคมทั้งภายนอกและความคิดแล้ว สื่อนวนิยายยังมีคุณค่าที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญอีกซึ่ง โดยสามารถแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ (วนิดา บำรุงไทย, 2544, อ้างถึงใน ชุตินิพนธ์ นันทาริยะวัฒน์, 2558, น. 33-34)

1. ด้านความบันเทิง นวนิยายให้ความเพลิดเพลิน ความบันเทิง ซึ่งโดยทั่วไปคนจะใช้ประโยชน์จากนวนิยายในด้านนี้เป็นอันดับแรก เนื่องจากได้หลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริงเข้าไปสู่ในโลกจินตนาการ

2. ด้านการสร้างเสริมจินตนาการ เนื่องจากนวนิยายเป็นเรื่องเล่าที่เป็นเรื่องสมมติ ดังนั้น ผู้อ่านต้องมีการสร้างจินตนาการของตนเองร่วมไปกับผู้เขียนเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วม ดังนั้น การอ่านนวนิยายจึงเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการสร้างจินตนาการ และมีความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านวัฒนธรรม เนื่องจากนวนิยายเป็นการเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ ทำให้เกิดเรื่องเล่ามากมายในยุคสมัยหรือสังคมต่าง ๆ ที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพทางสังคม ความเป็นอยู่ ตลอดจนค่านิยม พฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเรื่องเล่าเหล่านี้ อาจกลายเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าเมื่อเวลาล่วงเลยไป

4. ด้านภาษา เนื่องจากนวนิยายเป็นการใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง จัดเป็นเอกสารสำคัญทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะภาษาในแต่ละยุคสมัยของสังคมหรือภาษาพูดของคนในแต่ละวัย และยังเป็นแหล่งผลิตถ้อยคำสำนวนที่มีความหมาย และมีรสชาติ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้กล่าวว่า นักเขียนนวนิยายต้องพิถีพิถันในการบรรยาย พรรณนานวนิยายในแต่ละเรื่อง ทำให้นวนิยาย

สามารถทำหน้าที่ขัดเกลารากษณ และเสริมสร้างทักษะการอ่านสำหรับผู้่านให้มีพัฒนาการด้านภาษา มากขึ้นอีกด้วย

5. ด้านสาระความรู้ แม้นวนิยายอาจไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการให้ความรู้โดยตรง อย่างงานเขียนประเภทสารคดี แต่นวนิยายประเภทต่าง ๆ ก็ให้สาระความรู้ในรายละเอียดที่จำเป็น เพื่อให้เนื้อเรื่องมีความน่าเชื่อถือ เช่น นวนิยายวิทยาศาสตร์ก็ต้องมีสาระความรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์ ทางวิทยาศาสตร์มาเกี่ยวข้อง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ความรู้ที่สอดแทรกในนวนิยายอยู่เสมอ คือ ความรู้ทั่วไป เช่น มารยาททางสังคม วัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น

6. ด้านจิตใจ แม้ประโยชน์ที่สำคัญที่บุคคลอ่านนวนิยายคือเพื่อความบันเทิง แต่นวนิยายที่ดีต้องช่วยขัดเกลา หรือยกระดับจิตใจของผู้่านให้รู้สึก สุข รู้ทุกข์ ความจริง สร้างความ ตระหนักรู้ เข้าใจโลกและชีวิตจริง

จากแนวคิดทั้งหมดของนวนิยายที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้านั้น เพื่อให้ทราบถึง ความหมายของนวนิยาย นวนิยายออนไลน์ ประเภทของนวนิยายชายรักชาย และองค์ประกอบ ของนวนิยาย รวมถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อนวนิยายที่อาจส่งผลกระทบต่อจิตตสันใจอ่านของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าองค์ประกอบของนวนิยาย ได้แก่ ตัวละคร โครงเรื่อง แก่นเรื่อง และบทสนทนาตอบสนอง ต่อความพึงพอใจของสาววาย ก็อาจส่งผลกระทบต่อทัศนคติหลังจากการอ่านของสาววายได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภัทรพรรณ อมรศรีวงษ์ และ บัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ (2019) ศึกษาเรื่อง “การศึกษา ทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคสื่อของสาววาย” ประชากรของการศึกษาคือ กลุ่มสาววาย เพศหญิงที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คนและใช้การสุ่มแบบลูกบอลหิมะ การเก็บข้อมูลใช้วิธีการ สัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง คำถามปลายเปิดและสังเกตแบบมีส่วนร่วมจนกระทั่งมีการอิ่มตัว ของข้อมูล ผลการสัมภาษณ์พบว่า การเป็นสาววายเกิดจากการบริโภคสื่อรูปแบบต่าง ๆ เช่น การชื่นชอบศิลปินเกาหลี การอ่านการ์ตูนวาย นวนิยายวาย หรือดูซีรีส์ บางคนบริโภคเพียงสื่อเดียว บางคนบริโภคสื่อทุกประเภท ช่องทางการบริโภคสื่อแบ่งเป็นออฟไลน์ เช่น สำนักพิมพ์นิตย และสื่อออนไลน์ เช่น ทวิตเตอร์เป็นหลัก รองลงมา เว็บไซต์นวนิยายออนไลน์ เช่น www.dek-d.com และ www.tunwalai.com

สาววายส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ประเภททวิตเตอร์มากที่สุด เนื่องจากสามารถเข้าถึงกลุ่ม ศิลปินที่ชื่นชอบ ได้ง่ายและรวดเร็ว สอดคล้องกับการสรุปตัวเลขเครือข่ายสังคมออนไลน์ในไทย โดย ดวงพร พรหมอ่อน (2560) กล่าวว่า ผู้ใช้ทวิตเตอร์ในไทยมีอายุต่ำกว่า 34 ปี ร้อยละ 65 ซึ่งกลุ่ม

ที่มีอยู่มากที่สุดคือทวิตเตอร์คือ อายุ 16-24 ปี เหตุผลที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันจะเรียกว่า “คอมมูนิตี” (Community) ซึ่งการมีคอมมูนิตีถือเป็นสิ่งที่ดีของการรวมกลุ่ม เนื่องจากจะทำให้สาววายได้เจอมิตรภาพใหม่ ๆ ได้เพื่อนแท้ เพื่อนที่เข้าใจ ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ตนเองชอบและมีการพบปะสังสรรค์ทำกิจกรรมร่วมกันกลายเป็นสังคมขนาดเล็ก เกิดความรู้สึกอบอุ่นและสบายใจเหมือนครอบครัว และบางคนมีการหารายได้จากการรวมกลุ่มกัน เช่น การเขียนนวนิยายวายหรือการ์ตูนวาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธนภัทร ยีชะเด (2552) กล่าวว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นรูปแบบของเว็บไซต์ในการสร้างเครือข่ายสังคม สำหรับผู้ใช้เขียนและอธิบายความสนใจกิจกรรมที่ได้ เชื่อมโยงกับความสนใจและกิจกรรมของผู้อื่น รวมทั้งข้อมูลส่วนตัวโดยใช้สำหรับนำเสนอตัวตนและเผยแพร่เรื่องราวของตน มีการพบปะ แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความสนใจร่วมกันหรือกิจกรรมอื่น ๆ รวมไปถึง แหล่งข้อมูลมหาศาลที่ผู้ใช้สามารถช่วยกันสร้างเนื้อหาขึ้นได้ตามความสนใจของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า ช่วงเวลาในการบริโภคสื่อส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเวลาก่อนนอน หลังเลิกงาน และเวลาว่างของทุกวัน ระยะเวลาในการบริโภคสื่อ 2 ชั่วโมงขึ้นไปต่อวัน และความถี่ในการบริโภคคือ 7 วันต่อสัปดาห์ โดยกลุ่มสาววายมีการใช้งานอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาที่ว่างเว้นจากภารกิจประจำวัน สอดคล้องซึ่งกับงานวิจัยของรัชฎาภรณ์ รังสีประเสริฐ (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติและปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการเล่นเว็บประเภท Social Network Hi5 ของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต” พบว่าผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีทัศนคติด้านความรู้สึกในการใช้งาน โดยทำให้เกิดความผ่อนคลาย เพลิดเพลิน และความสนุกสนาน

ว่าที่ร้อยตรีสิริธรา อุปนิกขิต (2553) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นนที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตและทัศนคติของผู้อ่าน” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต ลักษณะพฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นนในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต และวิเคราะห์ทัศนคติของผู้อ่าน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาจากนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต และวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นนในนวนิยายเรื่องต่าง ๆ แบ่งประเภทเป็นนวนิยายรัก 6 เรื่อง นวนิยายแฟนตาซี 6 เรื่อง และนวนิยายรักร่วมเพศ 6 เรื่อง รวมถึงการสัมภาษณ์แบบจัดกลุ่มสนทนากับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในฐานะผู้อ่าน จำนวน 6 กลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายบนอินเทอร์เน็ตมีการเผยแพร่ที่แตกต่างกับการเผยแพร่นวนิยายที่เป็นเล่ม โดยใช้สื่อประสมเป็นองค์ประกอบ และมีการเผยแพร่ทันทีโดยไม่มีผู้กรองสารแบบที่นวนิยายเล่มมีบรรณาธิการเป็นผู้กรองสาร ในพฤติกรรมของตัวละครวัยรุ่นน ผู้วิจัยพบว่า นวนิยายรักตัวละครมีลักษณะคู่รักวัยรุ่นนชายหญิงทะเลาะกัน และวัยรุ่นนหญิงจะเป็นฝ่ายถูกกระทำจากวัยรุ่นนชายเสมอ นวนิยายแฟนตาซีมีลักษณะเป็นความก้าวร้าวที่ทำไปโดยหน้าที่ และแสดงออกถึงความเก่งกาจ

และความกล้าหาญในการต่อสู้ นวนิยาย Y มีลักษณะพฤติกรรมรักร่วมเพศและแสดงออกถึงกิจกรรมทางเพศในเพศชายและเพศหญิงด้วยกัน สำหรับทัศนคติของผู้อ่านพบว่า ผู้อ่านต้องการให้ตัวละครวัยรุ่นมีลักษณะที่เหมือนและสมจริงกับชีวิตของมนุษย์ทั่วไปมากกว่าลักษณะตัวละครวัยรุ่นในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตดังกล่าว

พรพิรุณ หุ่นรอด (2559) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการอ่าน ความพึงพอใจของผู้่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุค” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้่านหนังสือในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 ตัวอย่าง จากผลการศึกษาในด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุคของคนไทย พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 22-29 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียน / นักศึกษา โดยส่วนใหญ่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท โดยผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุค โดยประเภทนิยายไทยและประเภทของนิยายแปล ที่มีการอ่านมากที่สุด คือ นิยายรัก (Romance Fiction) ส่วนประเภทของนิยายแปลจากต่างชาติ ที่มีการอ่านมากที่สุด คือ นิยายแปลจากจีน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานที่ทำให้รู้จักนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุค คือ อินเทอร์เน็ต รองลงมา คือ ร้านหนังสือในห้างสรรพสินค้า นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุค คือ 1-5 ปี โดยส่วนใหญ่มักจะอ่านและเก็บสะสม โดยส่วนใหญ่ มีสำนักพิมพ์ที่ชอบมากที่สุด คือ สำนักพิมพ์แจ่มใส ส่วนสถานที่ในการซื้อนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุค กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะสั่งจากอินเทอร์เน็ต ในเรื่องความถี่ในการอ่าน ส่วนใหญ่อ่าน 1-2 วัน/สัปดาห์ มีระยะเวลาในการอ่าน 3-4 ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ใช้อ่าน คือ ช่วงเวลาว่าง มีการอ่านเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 เล่ม โดยมีลักษณะในการอ่าน คือ แบบซื้ออ่าน ส่วนใหญ่มีเหตุผลสำคัญที่เลือกอ่านเป็นเพราะเนื้อเรื่องสนุก น่าติดตาม ในส่วนของความพึงพอใจจากการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุคของคนไทย ปรากฏว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก โดยสูงสุดในด้านเนื้อหา รองลงมา ด้านประโยชน์ทางการศึกษา ด้านรูปเล่ม ตามลำดับ

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้่านที่มีลักษณะทางประชากรด้านเพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุคไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้่านที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุคแตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้่านที่มีลักษณะทางประชากรด้านระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุคไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้่านที่มีลักษณะทางประชากรด้านเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุคแตกต่างกัน ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการอ่านด้านความถี่ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการอ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุคในทางบวก โดยอยู่ในระดับปานกลาง

และในส่วนของด้านระยะเวลาในการใช้อ่าน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากอ่านนิยายรักโรแมนติกจีนย้อนยุคในทางบวก มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ชุดิมนท์ นันทาริยะวัฒน์ (2558) ศึกษาเรื่อง “ความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการใช้ประโยชน์ พฤติกรรม การอ่าน และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย โดยประชากรที่ใช้เพื่อการศึกษา คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการอ่านหนังสือนวนิยายไทย โดยมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และต้องเป็นผู้เข้าชมงานงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 44 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 10 เมษายน พ.ศ. 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-36 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่ เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และมีรายได้ส่วนบุคคล/เดือน คือ 25,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่ม

ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการใช้ประโยชน์ในประเด็น เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มากที่สุด รองลงมา คือ เพื่อต้องการอยู่ตามลำพัง หรือต้องการความเป็นส่วนตัวในบางเวลา

ในส่วนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประเภทเนื้อหาของนวนิยายไทยที่ชอบอ่าน คือ นวนิยายรัก/โรมานซ์ รองลงมา คือ นวนิยายสืบสวนสอบสวน มีความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 1-2 วัน/สัปดาห์ และส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ใช้ในการอ่าน คือ 1-2 ชั่วโมง/ครั้ง โดยมีช่วงเวลาที่ใช้อ่านมากที่สุด คือ เวลา 21.01-00.00 น. ส่วนใหญ่อ่านที่บ้าน/ที่พักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่ได้หนังสือนวนิยายไทยมาจากการซื้อด้วยตนเอง และส่วนใหญ่มีเหตุผลที่เลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่ง ๆ คือ เป็นหนังสือนวนิยายแนวที่ชอบอ่าน

ในส่วนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในประเด็น ทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด มากที่สุด รองลงมา คือ ทำให้มีเวลาอยู่ตามลำพัง และมีความเป็นส่วนตัว

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน ด้านเพศ จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันด้านอายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคล/เดือน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ในส่วนของพฤติกรรมการอ่าน

หนังสือนวนิยายไทย พบว่า ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคล/เดือน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านนวนิยายไทย/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ พบว่า ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันด้านเพศ จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันด้านอายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคล/เดือน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังพบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย อยู่ในระดับต่ำ และความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย อยู่ในระดับสูงมาก

สาวิตรี พรหมสิทธิ์ (2558) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมในการแบ่งปันข้อมูล ทางเฟซบุ๊กของเจนเนอเรชั่นวายที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่มีอายุระหว่าง 15-34 ปี มีการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูล (Sharing) ในเฟซบุ๊ก (Facebook) อย่างน้อยเดือนละครั้งในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา และอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความถี่ (ครั้ง/สัปดาห์) ในการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และตราสินค้าแตกต่างกัน ขณะที่ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ที่แตกต่างกัน มีระยะเวลาในการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และตราสินค้าแตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรของเจนเนอเรชั่นวายที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และตราสินค้าทั้งด้านรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปันและด้านเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปันไม่แตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรของเจนเนอเรชั่นวายที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มพฤติกรรมในการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และตราสินค้าไม่แตกต่างกัน

ความถี่ (ครั้ง/สัปดาห์) ในการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลของเจนเนอเรชั่นวายทั้งด้านรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปันและด้านเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปัน ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก กล่าวคือ ความถี่ในการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูลบ่อยครั้ง จะทำให้ทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลทั้งด้านรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปันและ

ด้านเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปันเป็นไปในเชิงบวกแต่มีความสัมพันธ์กันต่ำ ขณะที่ระยะเวลาในการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลของเจเนอเรชันวายทั้งด้านรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปัน และด้านเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปัน

ทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และตราสินค้ามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมโดยรวมในการแบ่งปันข้อมูลของเจเนอเรชันวาย โดยทั้งทัศนคติต่อรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปัน และทัศนคติต่อเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปันมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมในการแบ่งปันข้อมูลของเจเนอเรชันวาย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวกหมายความว่า ผู้ที่มีทัศนคติต่อรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปันและผู้ที่มีทัศนคติต่อเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปันในเชิงบวก มีแนวโน้มพฤติกรรมในการแบ่งปันข้อมูลในระดับตั้งใจมาก และค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันสูง

นันทวรรณ ควรขจร (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการเปิดรับชมรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ โดยมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีการรับรายการข่าวเป็นประจำอย่างน้อย 1 ช่อง จาก 4 ช่อง ที่มีความนิยมสูง คือ ช่อง 7, ช่อง 3, ช่อง 9, หรือช่อง 8 ซึ่งมีการเปิดรับชมในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา

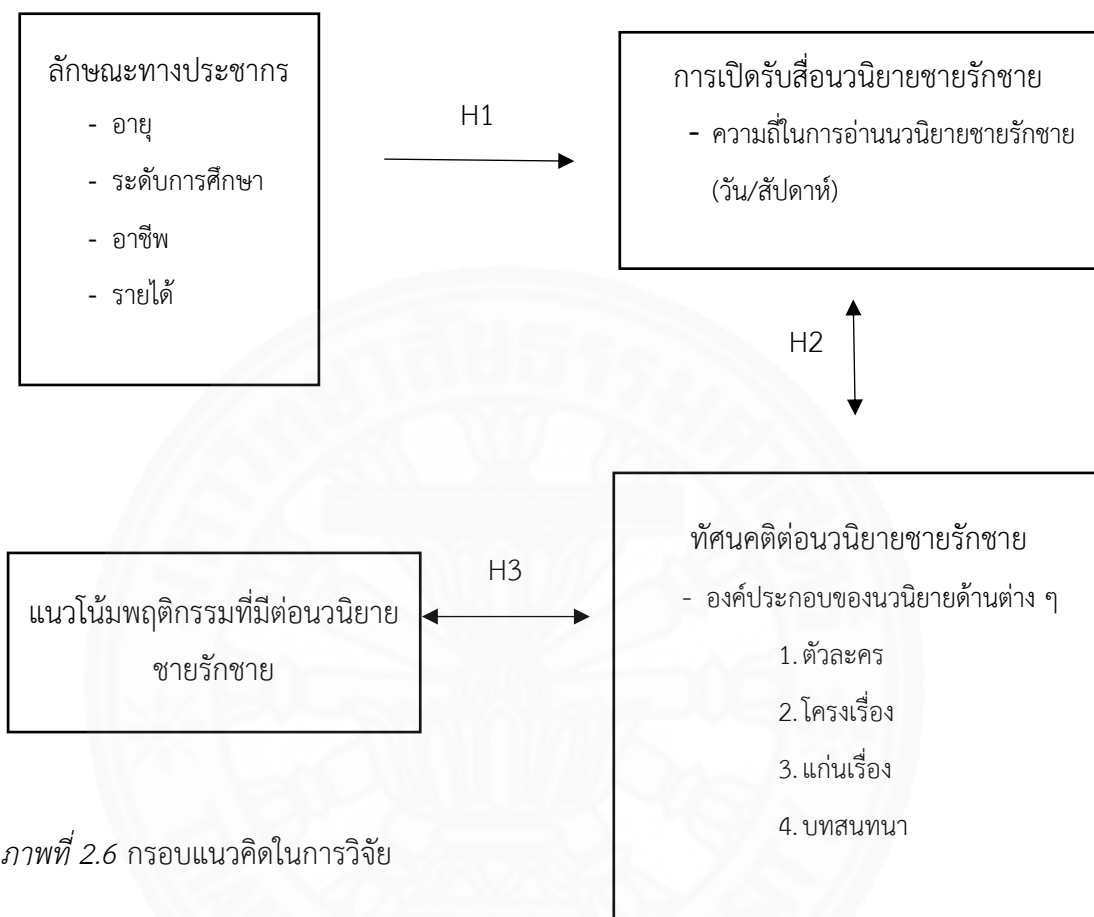
จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากรของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับชมรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์แตกต่างกันไปในแต่ละช่องที่เปิดรับชมประจำ ส่วนใหญ่การเปิดรับชมรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ ความถี่ (ครั้ง/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3/ ช่อง 8/ ช่อง 9 แต่การเปิดรับชมรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ ความถี่ (ครั้ง/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 7 และมีค่าความสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือ เมื่อมีการเปิดรับชมรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์บ่อยครั้ง ทำให้ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางโทรทัศน์ ช่อง 7 เป็นไปในเชิงบวก และค่าสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันต่ำ

ในส่วนของผู้ชมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างรับชมเป็นประจำ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมในการเปิดรับชมข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ โดยทัศนคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ที่รับชมทั้งช่อง 3/ ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมในการเปิดรับชมข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3/

ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ เมื่อทัศนคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3/ ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 ในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3/ ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 ก็สูงตามไปด้วย และค่าสัมพัทธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันสูง

จากการที่ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด พบว่า ยังไม่มีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงนำความรู้ที่ได้จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้น มาเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับไม่ว่าจะเป็นทางด้านลักษณะทางประชากร ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านลักษณะทางประชากร ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปิดรับสื่อของบุคคลในลักษณะแตกต่างกันออกไป รวมถึงการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับ ในงานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการศึกษาการเปิดรับสื่อนวนิยายชายรักชายของสาววายไทยในปัจจุบัน อันประกอบไปด้วยความถี่ในการอ่าน พฤติกรรมดังกล่าวจะสามารถแสดงให้เห็นถึงทัศนคติของเหล่าสาววายได้ รวมทั้งในด้านของทัศนคติ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญ โดยใช้การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ไม่ว่าจะเป็นส่วนตัวละคร โครงเรื่อง แก่นเรื่อง และบทสนทนา และสุดท้ายในด้านแนวโน้มพฤติกรรม จะใช้เกณฑ์ในเรื่องของความตั้งใจที่จะเปิดรับนวนิยายชายรักชายต่อไป ความตั้งใจที่จะกดติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป และความตั้งใจที่จะแนะนำให้บุคคลอื่นรู้จักและเปิดรับนวนิยายวายต่อไป

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 รูปแบบงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้หญิงไทยที่มีคุณสมบัติความเป็นสาววายและอ่านนวนิยายชายรักชายอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ผ่านสื่อหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) หรือเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดตัวอย่างในงานวิจัยชิ้นนี้ คำนวณจากสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.05 จึงใช้สูตรการกำหนดตัวอย่างโดยไม่ทราบจำนวนประชากร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad n &= \frac{1}{e^2} \\ \text{โดยที่} \quad n &= \text{ขนาดตัวอย่าง} \\ e &= \text{ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

แทนค่าตามสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{1}{0.05^2} \\ n &= \frac{1}{0.0025} \\ n &= 400 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างในการวิจัยนี้ = 400 ตัวอย่าง

3.2.3 วิธีการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปเผยแพร่ในเครือข่ายสังคมออนไลน์จากแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ (Twitter) และเฟซบุ๊ก (Facebook) เนื่องจาก 2

แอปพลิเคชันนี้เป็นแหล่งรวมกลุ่มของบรรดาแฟนคลับทั้งดารา/ศิลปินคนไทย เกาหลี จีน และอื่น ๆ รวมทั้งเหล่าสาววายด้วยเช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) และมีการใช้คำถามในการคัดกรอง (Screening Question) ว่าเป็นผู้หญิงไทยที่มีคุณสมบัติความเป็นสาวยามากกว่า 3 ข้อเป็นต้นไป และอ่านนวนิยายชายรักชายอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา เพื่อเป็นการคัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ (Twitter) จะเผยแพร่แบบสอบถามผ่านแฮชแท็กที่เกี่ยวข้องกับนิยายวาย เช่น #นิยายวาย #แนะนำนิยายวาย และแอคเคาท์ที่เกี่ยวข้องกับนิยายวาย เช่น @everythink_y, @Fic_YAOI_THAI, @ficyaoi_thai, @YaoiNovel และ @reviewsyaoi และจะเผยแพร่ผ่านเพจเฟซบุ๊ก (Facebook) ได้แก่ Y Relation ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3.1

แสดงแอคเคาท์แอปพลิเคชันทวิตเตอร์ (Twitter)

แอคเคาท์	ชื่อแอคเคาท์	จำนวนผู้ติดตาม
@everythink_y	นิยายวาย	730
@Fic_YAOI_THAI	รับรียนิยายY thai/พิคBTS GOT7ทั้งหมด	1,637
@reviewsyaoi	สาววายนิพพาน [รีวิวนิยายวาย]	2,215
@ficyaoi_thai	ดงพิควายพิคเกาหลี	5,128
@YaoiNovel	KK.จะกลับไปนอนอ่านนิยาย	18.5k

ตารางที่ 3.2

แสดงเพจเฟซบุ๊ก (Facebook)

ชื่อเพจ	จำนวนคนกดถูกใจเพจ	จำนวนคนติดตามเพจ
Y Relation	65,900	162,004

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกแบบสอบถามด้วยตัวเอง (Self-Administered Questionnaire) ซึ่งประกอบไปด้วย

คำถามปลายปิด (Closed-Ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน และมีคำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม (Screening Questions) ดังนี้

คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม (Screening Questions) เป็นคำถามคัดกรอง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตรงตามขอบเขตของงานวิจัย ประกอบด้วย เพศ ความมีคุณสมบัติความเป็นสาววาย และการอ่านนวนิยายชายรักชายในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ส่วนข้อคำถามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ ทั้งหมดรวมกันมีจำนวน 4 ข้อ รวมคำถามในส่วนที่ 1 นี้ ทั้งสิ้น 4 ข้อ ได้แก่ คำถามข้อที่ 1- ข้อที่ 4

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย (วัน/สัปดาห์)

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อนวนิยายชายรักชาย โดยแบ่งเป็นออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ ประกอบด้วยทัศนคติความรู้สึกที่มีต่อองค์ประกอบของนวนิยายชายรักชาย ได้แก่

1. ตัวละคร
2. โครงเรื่อง
3. แก่นเรื่อง
4. บทสนทนา

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย ได้แก่ ความตั้งใจในการอ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป ความตั้งใจที่จะกดติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป และความตั้งใจที่จะแนะนำให้บุคคลอื่นรู้จักและอ่านนวนิยายชายรักชาย จะเป็นแบบเลือกตอบ

3.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้ศึกษาสามารถแจกแจงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตามสมมติฐานการศึกษา ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะทางประชากรของสาววายที่เปิดรับนวนิยายชายรักชาย ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรของสาววายที่เปิดรับนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร คือ

1. การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววาย
2. ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของสาววาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร คือ

1. ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของสาววาย
2. แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของสาววาย

3.5 การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

ตอนที่ 1 การวัดค่าตัวแปรข้อมูลทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้กำหนดแบบแผนลักษณะของตัวแปรทางด้านลักษณะทางประชากร ดังนี้

1. อายุของกลุ่มตัวอย่าง จะเป็นการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง.....ปี
2. ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่
  - ประถมศึกษา
  - มัธยมศึกษา / ปวช.หรือเทียบเท่า
  - อนุปริญญา / ปวส.หรือเทียบเท่า
  - ปริญญาตรี
  - ปริญญาโทขึ้นไป
3. รายได้ส่วนตัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่
  - ไม่เกิน 5,000 บาท
  - 5,001 – 15,000 บาท
  - 15,001 – 30,000 บาท
  - 30,001 – 50,000 บาท
  - มากกว่า 50,000 บาท

4. อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- นักเรียน/นักศึกษา
- ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัท / ห้างร้านเอกชน
- ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- รับจ้างอิสระ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 การวัดค่าตัวแปรการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย โดยวัดจากความถี่ในการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของกลุ่มตัวอย่างใน 1 สัปดาห์ ในส่วนของการอ่านนวนิยายชายรักชายจากสื่อใด เคยใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชายในรูปแบบหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) หรือผ่านเว็บไซต์และแอปพลิเคชันอย่างไรบ้างหรือไม่ อ่านนวนิยายชายรักชายมานานเท่าไร ระยะเวลาในการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในแต่ละครั้ง เหตุผลที่เริ่มอ่านนวนิยายชายรักชาย จะไม่นำมาใช้ในการทดสอบสมมติฐาน แต่จะนำมาใช้อภิปรายประกอบ และนำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่ ร้อยละ โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบ รวมถึงข้อความประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ท่านอ่าน จะเป็นแบบเลือกตอบ ผู้ศึกษาได้สร้างมาตรวัดแบบให้คะแนน (Rating Scale) ซึ่งกำหนดกรอบและแบ่งระดับของเกณฑ์ในการวัดเพื่อบอกให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ ณ จุดใด โดยผู้ศึกษาได้ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกให้คะแนน 1-4 ตามความรู้สึกของตนเอง โดยที่ 1 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างอ่านน้อยที่สุด/ไม่เคยเลย 4 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างอ่านมากที่สุด สามารถแสดงให้เห็น ดังนี้

ระดับการอ่าน	คะแนน
บ่อย	3
ปานกลาง	2
ไม่บ่อย	1
ไม่เคยเลย	0

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณโดยหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์การกำหนดช่วงคะแนนดังนี้

$$\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} = 3 - 0 = 0.75$$

จำนวนระดับ 4

ช่วงของค่าเฉลี่ยที่ได้มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 0.00 – 0.75 หมายถึง น้อยที่สุด/ไม่เคยเลย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 0.76 – 1.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51 – 2.25 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.26 – 3.00 หมายถึง มากที่สุด
 เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณแล้ว สามารถแปลความหมายได้ดังนี้
 ค่าเฉลี่ยคะแนน 0.00 – 0.75 หมายถึง ประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านน้อย
 ที่สุด/ไม่เคยอ่านเลย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 0.76 – 1.50 หมายถึง ประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านน้อย
 ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51 – 2.25 หมายถึง ประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านมาก
 ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.26 – 3.00 หมายถึง ประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านมาก
 ที่สุด

ตอนที่ 3 การวัดค่าตัวแปรทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย จะเป็นแบบเลือกตอบโดย
 จะแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ ได้แก่

1. ตัวละคร ประกอบไปด้วย ตัวละครในนวนิยายชายรักชายที่มีบุคลิกภาพ/
 อุปนิสัยสมจริง ตัวละครพระเอกที่หน้าตาดีและมีปมในอดีตมักจะเป็นลักษณะตัวละครที่เป็นที่นิยม
 ของผู้อ่าน เป็นต้น

2. โครงเรื่อง ประกอบด้วย โครงเรื่องของนวนิยายชายรักชายมีการดำเนินเรื่อง
 และผูกเรื่องได้น่าสนใจเช่นเดียวกับนวนิยายทั่วไป การเล่าเรื่องในนวนิยายชายรักชายมีส่วนช่วยให้
 ผู้อ่านยอมรับความรักของเพศเดียวกันมากขึ้น เป็นต้น

3. แก่นเรื่อง ประกอบด้วย นวนิยายชายรักชายเรื่องที่ท่านอ่านส่วนใหญ่เน้นไปที่
 เรื่องราวความรักที่สอดแทรกข้อคิดที่เป็นประโยชน์ แก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายบางเรื่องแม้
 จะไม่สอดคล้องกับความเชื่อของท่านแต่ท่านยังสามารถสนุกสนานกับการอ่านได้ เป็นต้น

4. บทสนทนา ประกอบด้วย มีนวนิยายชายรักชายมีการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ
 เช่นเดียวกับภาษาที่บุคคลใช้พูดคุยกันในชีวิตจริง บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายมีความสนุกสนาน
 เพราะมักมีบทสนทนาที่มีมุขตลกขบขันสอดแทรกอยู่ เป็นต้น

โดยจะเป็นแบบเลือกตอบ ผู้ศึกษาได้สร้างมาตรวัดแบบให้คะแนน (Rating Scale) เป็น
 การกำหนดกรอบ และแบ่งระดับของเกณฑ์ในการวัดเพื่อเป็นการบอกให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมี
 ทัศนคติอยู่ ณ จุด ไต ซึ่งผู้ศึกษากำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเลือกให้คะแนน 1-5 ตามระดับความรู้สึกของ
 ตนเอง ซึ่ง 1 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือมีความรู้สึกไม่ดีในระดับที่มากกับประเด็น
 ในข้อนั้น ๆ และ 5 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือมีความรู้สึกดีในระดับที่มากกับประเด็น
 ในข้อนั้น ๆ ซึ่งสามารถแสดงให้เห็น ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

เห็นด้วย	4
ปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณโดยหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์การกำหนดช่วงคะแนนดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จำนวนระดับ 5

ช่วงของค่าเฉลี่ยที่ได้มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณแล้ว สามารถแปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 – 5.00 หมายถึง ทศนคติเชิงบวก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง ทศนคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 2.60 หมายถึง ทศนคติเชิงลบ

ตอนที่ 4

4.1 การวัดค่าตัวแปรแนวโน้มพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการอ่านนวนิยายชายรักชาย แบ่งออกเป็น ความตั้งใจของสาววายไทยที่จะอ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป ความตั้งใจที่จะการกตติติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป และความตั้งใจที่จะแนะนำให้บุคคลอื่นรู้จักและอ่านนวนิยายชายรักชาย ผู้ศึกษาได้สร้างมาตรวัดแบบให้คะแนน (Rating Scale) ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบ และแบ่งระดับของเกณฑ์ในการวัด เพื่อเป็นการบอกให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มพฤติกรรมเป็นอย่างไร ซึ่งผู้ศึกษากำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเลือกให้คะแนน 1-5 ตามระดับความรู้สึกของตนเอง ซึ่ง 1 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างไม่ตั้งใจอย่างยิ่ง หรือมีความรู้สึกไม่ดีในระดับที่มากกับประเด็นในข้อนั้น ๆ และ 5 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างตั้งใจอย่างยิ่ง หรือมีความรู้สึกดีในระดับมากกับประเด็นในข้อนั้น ๆ ซึ่งสามารถแสดงให้เห็น ดังนี้

ระดับความตั้งใจ	คะแนน
ตั้งใจมากที่สุด	5
ตั้งใจมาก	4

ตั้งใจปานกลาง	3
ตั้งใจน้อย	2
ตั้งใจน้อยที่สุด	1

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณโดยหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์การกำหนดช่วงคะแนนดังนี้

$$\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} = 5 - 1 = 0.8$$

จำนวนระดับ 5

ช่วงของค่าเฉลี่ยที่ได้มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.81 หมายถึง ตั้งใจน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง ตั้งใจน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง ตั้งใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง ตั้งใจ

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง ตั้งใจอย่างยิ่ง

การตีความการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร (r) กำหนดระดับ

ความสัมพันธ์ดังนี้

ระดับ 0.70 ขึ้นไป หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันสูงมาก

ระดับ 0.50 - 0.69 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันสูง

ระดับ 0.30 – 0.49 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันต่ำ

ระดับ 0.01 – 0.29 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

หมายเหตุ ถ้าหากค่าความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวก หมายถึง ตัวแปรทั้งสองจะมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่หากค่าความสัมพันธ์เป็นไปในลบ หมายถึง ตัวแปรทั้งสองจะมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน

4.2 การวัดค่าตัวแปรแนวโน้มพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีข้อคำถามว่า ท่านมีความตั้งใจจะสนับสนุนโดยการซื้อนวนิยายชายรักชายหรือไม่ และท่านมีความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชายหรือไม่ ในส่วนนี้จะไม่นำมาใช้ในการทดสอบสมมติฐาน แต่จะนำมาใช้อภิปรายประกอบ และนำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่ ร้อยละ ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ

3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยขั้นนี้ คือ แบบสอบถาม และผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-Test) เพื่อความถูกต้องเหมาะสม และความชัดเจนของคำถาม โดยทำการทดสอบ

กับผู้ที่มีคุณสมบัติตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดจำนวน 30 ชุด เมื่อได้ผลแล้ว นำมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบเพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง เพื่อที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลภาคสนามจริงต่อไป

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาวัดค่าตัวแปร โดยพิจารณาจากงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบ เพื่อพิจารณาโครงสร้างแบบสอบถาม เนื้อหา รวมถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อให้แบบสอบถามมีความชัดเจน และสามารถครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้มากที่สุด

2. การทดสอบความความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้ศึกษาจะนำแบบสอบถามที่ได้รับการทดสอบความเที่ยงตรงแล้ว ไปทดสอบก่อน (Pre-Test) เพื่อต้องการหาค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยในการทดสอบความน่าเชื่อถือนั้น จะเลือกคำนวณเฉพาะส่วนที่เป็น Rating Scale ที่สามารถนำมาตีค่าเป็นคะแนนได้ สำหรับความน่าเชื่อถือที่ใช้ในการศึกษานี้ จะใช้สูตรของวิธีสัมประสิทธิ์แบบอัลฟา (Alpha Coefficient as Cronbach's Alpha)

สูตรสัมประสิทธิ์แบบอัลฟา

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k = จำนวนของแบบสอบถาม

s_i^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากผู้ตอบแต่ละท่าน

หลังจากได้ข้อคำถามในแบบสอบถามที่เหมาะสมแล้ว ผู้ศึกษาจะนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด จากนั้นทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่า Cronbach Alpha Formula โดยกำหนดค่าความเชื่อถือได้ที่ 0.7 ขึ้นไป ผลการทดสอบมีดังนี้

คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย มีค่าความน่าเชื่อถือ
= .860

คำถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย มีค่าความน่าเชื่อถือ
= .702

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและอาศัยผู้อื่นช่วย โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม ที่ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง (Self-Administered) ผ่านช่องทางสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น ในทวิตเตอร์ และกลุ่มสาววายในเฟซบุ๊ก ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเกินจากที่กำหนดไว้ 400 ชุด เพื่อสามารถนำมาคัดจากแบบสอบถามที่จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 400 ชุด

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. **สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)** ใช้อธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. **สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)** เพื่อใช้วิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานเชิงความสัมพันธ์ (Relational Hypothesis) และเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Hypothesis) สถิติที่ใช้ ได้แก่ One-way analysis of variance: ANOVA และ Pearson's product moment Correlation Coefficient สรุปได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3.3

สรุปสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรของสาวววยที่มีการเปิดรับ นวนิยายชายรักชาย ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่ แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน	
สมมติฐานย่อยที่ 1.1 สาวววยที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับ นวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐาน ทางสถิติ ดังนี้ H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/ สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/ สัปดาห์) แตกต่างกัน	One-way analysis of variance: ANOVA
สมมติฐานย่อยที่ 1.2 สาวววยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการ เปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมี สมมติฐานทางสถิติ ดังนี้ H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน	One-way analysis of variance: ANOVA
สมมติฐานย่อยที่ 1.3 สาวววยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับ นวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐาน ทางสถิติ ดังนี้ H_0 : อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/ สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน H_1 : อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/ สัปดาห์) แตกต่างกัน	One-way analysis of variance: ANOVA

ตารางที่ 3.3

สรุปสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<p>สมมติฐานย่อยที่ 1.4 สาววายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: รายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน</p> <p>H_1: รายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน</p>	One-way analysis of variance: ANOVA
<p>สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.1 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H_1: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	Pearson's product moment Correlation Coefficient

ตารางที่ 3.3

สรุปสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร</p> <p>H₁: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร</p>	<p>Pearson's product moment Correlation Coefficient</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.3 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง</p> <p>H₁: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง</p>	<p>Pearson's product moment Correlation Coefficient</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.4 การเปิดนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง</p> <p>H₁: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง</p>	<p>Pearson's product moment Correlation Coefficient</p>

ตารางที่ 3.3

สรุปสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.5 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา</p> <p>H₁: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา</p>	Pearson's product moment Correlation Coefficient
<p>สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	
<p>สมมติฐานย่อยที่ 3.1 ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H₁: ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	Pearson's product moment Correlation Coefficient
<p>สมมติฐานย่อยที่ 3.2 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H₁: ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	Pearson's product moment Correlation Coefficient

ตารางที่ 3.3

สรุปสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ทดสอบ (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<p>สมมติฐานย่อยที่ 3.3 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H_1: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	Pearson's product moment Correlation Coefficient
<p>สมมติฐานย่อยที่ 3.4 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H_1: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	Pearson's product moment Correlation Coefficient
<p>สมมติฐานย่อยที่ 3.5 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H_1: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	Pearson's product moment Correlation Coefficient

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย” ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ลักษณะทางประชากร
- 4.2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย
- 4.3 ทักษะคิดที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย
- 4.4 แนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย
- 4.5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 ลักษณะทางประชากร

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 ปีหรือต่ำกว่า	233	58.25
21-25 ปี	79	19.75
26 ปีขึ้นไป	88	22.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 รองลงมา มีอายุ 26 ปีขึ้นไป จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีอายุ 21-25 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	3	0.75
มัธยมศึกษา / ปวช.หรือเทียบเท่า	222	55.50
อนุปริญญา / ปวส.หรือเทียบเท่า	28	7.00
ปริญญาตรี	129	32.25
ปริญญาโทขึ้นไป	18	4.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช.หรือเทียบเท่า จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมา มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 มีการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	275	68.75
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	26	6.50
พนักงานบริษัท / ห้างร้านเอกชน	45	11.25
ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว	28	7.00
รับจ้างอิสระ	26	6.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 รองลงมา ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท / ห้างร้านเอกชน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ประกอบอาชีพค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 28 คน

คิดเป็นร้อยละ 7.00 และมีจำนวนเท่ากัน คือ 26 คน ประกอบอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ส่วนตัว/เดือน

รายได้ส่วนตัว/เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	240	60.00
5,001 – 15,000 บาท	92	23.00
15,001 – 30,000 บาท	50	12.50
30,001 – 50,000 บาท	14	3.50
มากกว่า 50,000 บาท	4	1.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนตัว/เดือนไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา มีรายได้ส่วนตัว/เดือน 5,001 – 15,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 มีรายได้ส่วนตัว/เดือน 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 มีรายได้ส่วนตัว/เดือน 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และมีรายได้ส่วนตัว/เดือนมากกว่า 50,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

4.2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับนวนิยายชายรักชายประเภทต่าง ๆ

ประเภท นวนิยายชายรักชาย	ความบ่อยในการเปิดรับ				รวม	M (ระดับการ อ่าน)	SD
	บ่อย	ปานกลาง	ไม่บ่อย	ไม่เคยเลย			
นิยายวาย	325 (81.25)	51 (12.75)	20 (5.00)	4 (1.00)	400 (100.00)	2.74 (มากที่สุด)	0.593
แฟนฟิคไทย	130 (32.50)	117 (29.25)	101 (25.25)	52 (13.00)	400 (100.00)	1.81 (มาก)	1.032
แฟนฟิคเกาหลี	129 (32.25)	92 (23.00)	111 (27.75)	68 (17.00)	400 (100.00)	1.71 (มาก)	1.094
แฟนฟิคเอเชีย	58 (14.50)	92 (23.00)	139 (34.75)	111 (27.75)	400 (100.00)	1.24 (น้อย)	1.016
แฟนฟิคฝรั่ง	16 (4.00)	44 (11.00)	142 (35.50)	198 (49.50)	400 (100.00)	0.70 (น้อยที่สุด/ ไม่เคยเลย)	0.821
แฟนฟิคนิยาย การ์ตูน เกม	62 (15.50)	83 (20.75)	117 (29.25)	138 (34.50)	400 (100.00)	1.17 (น้อย)	1.070
รวม						1.56 (มาก)	0.562

จากตารางที่ 4.5 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเปิดรับนวนิยายชายรักชายประเภทต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 1.56 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเปิดรับนวนิยายชายรักชาย โดยเฉลี่ยระดับมาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายประเภท นิยายวายมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.74 ถือว่ามีเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านมากที่สุด รองลงมาคือ แฟนฟิคไทย และแฟนฟิคเกาหลี มีการเปิดรับระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 1.81 และ 1.71 ตามลำดับ ถือว่าเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านมาก แฟนฟิคเอเชีย และแฟนฟิคนิยาย การ์ตูน เกม มีการเปิดรับระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.24 และ 1.17 ตามลำดับ ถือว่าเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านน้อย และแฟนฟิคฝรั่ง มีการเปิดรับน้อยที่สุดหรือไม่เคยเลย มีค่าเฉลี่ย 0.70 ถือว่าเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านน้อยที่สุดหรือไม่เคยอ่านเลย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายทางสื่อต่าง ๆ

รูปแบบสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือเล่ม	44	11.00
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)	22	5.50
เว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น	334	83.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในสื่อเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 83.50 รองลงมา มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในสื่อหนังสือเล่ม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชาย

การใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	307	76.75
ไม่เคย	93	23.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชาย จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.75 ส่วนที่เหลือ ไม่เคยใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชาย จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีการซื้อนวนิยายชายรักชายผ่านรูปแบบต่าง ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

รูปแบบการซื้อ	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
หนังสือเล่มที่จัดพิมพ์	224	44.89
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)	104	20.84
ซื้อเป็นบางตอนที่ไม่มีเปิดให้อ่านฟรีจากเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite	171	34.27
รวม	499	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการซื้อนวนิยายชายรักชายจำนวน 307 คน ซึ่งส่วนใหญ่จะซื้อผ่านรูปแบบหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 44.89 รองลงมา มีการซื้อนวนิยายชายรักชายผ่านรูปแบบซื้อเป็นบางตอนที่ไม่มีเปิดให้อ่านฟรีจากเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 34.27 และมีการซื้อนวนิยายชายรักชายผ่านรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละจำนวนปีที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับนวนิยายชายรักชาย

จำนวนปี	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	19	4.75
1 ปี – 3 ปี	160	40.00
4 ปี – 6 ปี	136	34.00
7 ปี – 10 ปี	61	15.25
มากกว่า 10 ปี	24	6.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย 1 ปี – 3 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย 4 ปี – 6 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย 7 ปี – 10 ปี จำนวน 61 คน

คิดเป็นร้อยละ 15.25 มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายมากกว่า 10 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)

ความถี่ (วัน/สัปดาห์)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 วัน	4	1.00
2 วัน	10	2.50
3 วัน	38	9.50
4 วัน	48	12.00
5 วัน	84	21.00
6 วัน	35	8.75
7 วัน	181	45.25
รวม	400	100.00
ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.57 หรือ 6 วัน/สัปดาห์		
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.571 วัน/สัปดาห์		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) โดยเฉลี่ย 5.57 หรือ 6 วัน/สัปดาห์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.571 วัน/สัปดาห์ โดยมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ 7 วัน/สัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมา คือ ความถี่ 5 วัน/สัปดาห์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ความถี่ 4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ความถี่ 3 วัน/สัปดาห์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ความถี่ 6 วัน/สัปดาห์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 ความถี่ 2 วัน/สัปดาห์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และความถี่ 1 วัน/สัปดาห์ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 นาที	5	1.25
30 นาที – 1 ชั่วโมง	81	20.25
มากกว่า 1 ชั่วโมง – 2 ชั่วโมง	126	31.50
มากกว่า 2 ชั่วโมง – 3 ชั่วโมง	171	42.75
มากกว่า 3 ชั่วโมง	17	4.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายมากกว่า 2 ชั่วโมง – 3 ชั่วโมง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 รองลงมา มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายมากกว่า 1 ชั่วโมง – 2 ชั่วโมง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชาย 30 นาที – 1 ชั่วโมง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายมากกว่า 3 ชั่วโมง จำนวน 17 คน ร้อยละ 4.25 และมีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายน้อยกว่า 30 นาที จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของเหตุผลหลักที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย

เหตุผลหลักในการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ	31	7.75
ความนิยมในนวนิยายรักชาย	126	31.51
มีเพื่อนแนะนำ	8	2.00
ชื่นชอบศิลปินเกาหลี/ไทย/เอเชีย	72	18.00
โครงเรื่อง/พล็อตเรื่องแปลกใหม่ น่าสนใจ	92	23.00
เป็นนวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นซีรีส์วาย	71	17.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเหตุผลหลักในการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย คือ ความนิยมในนวนิยายรักชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.51 รองลงมาคือ โคร่งเรื่อง/พล็อตเรื่องแปลกใหม่น่าสนใจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ชื่นชอบศิลปินเกาหลี/ไทย/เอเชีย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 เป็นนวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นซีรีส์วาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และมีเพื่อนแนะนำ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

4.3 ทักษะที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านตัวละคร

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง			
1.นวนิยายชายรักชายที่ ผู้เขียนใช้ตัวละคร พระเอก นายเอกที่เป็น บุคคลในจินตนาการ ทำ ให้นวนิยายมีความ น่าสนใจ	253 (63.25)	117 (29.25)	26 (6.50)	3 (0.75)	1 (0.25)	400 (100. 00)	4.55 (เชิง บวก)	0.674
2.นวนิยายชายรักชายที่ ผู้เขียนใช้ตัวละครอ้างอิง มาจากนักร้อง/ศิลปิน ดารา/นักแสดง ตัวละคร ในการ์ตูน/เกม/หนังที่ ท่านชื่นชอบ ทำให้ท่าน ชื่นชอบนวนิยายเรื่องนั้น	182 (45.50)	124 (31.00)	80 (20.0 0)	9 (2.25)	5 (1.25)	400 (100. 00)	4.17 (เชิง บวก)	0.911

ตารางที่ 4.13

จำนวน รั้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย
ด้านตัวละคร (ต่อ)

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง			
3.ตัวละครพระเอกที่ หน้าตาดีและมีปมใน อดีตมักจะเป็นลักษณะ ตัวละครที่เป็นที่นิยม ของผู้อ่าน	136 (34.00)	159 (39.75)	94 (23.5 0)	9 (2.25)	2 (0.50)	400 (100. 00)	4.05 (เชิง บวก)	0.842
4.ตัวละครในนวนิยาย ชายรักชายที่มี บุคลิกภาพ/อุปนิสัย สมจริง ทำให้ท่านให้ อยากอ่านนวนิยายเรื่อง นั้น	263 (65.75)	113 (28.25)	21 (5.25)	3 (0.75)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.59 (เชิง บวก)	0.627
5.ตัวละครหลักใน นวนิยายชายรักชายที่ ผู้เขียนสร้างให้มีมิติด้าน พฤติกรรมทั้งด้านที่ดี และด้านที่ไม่ดี จะทำ ให้นวนิยายเรื่องนั้น ๆ มี ความน่าสนใจมากขึ้น	253 (63.25)	121 (30.25)	24 (6.00)	0 (0.00)	2 (0.50)	400 (100. 00)	4.56 (เชิง บวก)	0.654
รวม							4.38 (เชิง บวก)	0.474

จากตารางที่ 4.13 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกต่อนวนิยายชายรักชาย
ด้านตัวละครมีค่าเฉลี่ย 4.38 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้าน
ตัวละคร ประเด็น ตัวละครในนวนิยายชายรักชายที่มีบุคลิกภาพ/อุปนิสัยสมจริง ทำให้ท่าน

อยากอ่านนวนิยายเรื่องนั้น มีค่าเฉลี่ย 4.59 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก รองลงมาคือ ตัวละครหลักใน นวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนสร้างให้มีมิติด้านพฤติกรรมทั้งด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี จะทำให้นวนิยาย เรื่องนั้น ๆ มีความน่าสนใจมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.56 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก นวนิยายชายรักชายที่ ผู้เขียนใช้ตัวละครพระเอก นายเอกที่เป็นบุคคลในจินตนาการ ทำให้นวนิยายมีความน่าสนใจ มี ค่าเฉลี่ย 4.55 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก นวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนใช้ตัวละครอ้างอิงมาจากนักร้อง/ ศิลปิน ดารา/นักแสดง ตัวละครในการ์ตูน/เกม/หนังที่ท่านชื่นชอบ ทำให้ท่านชื่นชอบนวนิยายเรื่องนั้น มีค่าเฉลี่ย 4.17 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก และตัวละครพระเอกที่หน้าตาดีและมีปมในอดีตมักจะเป็น ลักษณะตัวละครที่เป็นที่นิยมของผู้อ่าน มีค่าเฉลี่ย 4.05 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยาย ชายรักชาย ด้านโครงเรื่อง

ประเด็นความรู้สึกร/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึกร					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง			
6.ความขัดแย้งใน นวนิยายชายรักชายที่ เป็นความขัดแย้ง ระหว่างตัวละคร พระเอก/นายเอก เช่น พล็อตเรื่องพ่อแฉ่งแม่อ่อน ทำให้เพิ่มความ สนุกสนานของเนื้อเรื่อง	185 (46.25)	140 (35.00)	66 (16.5 0)	6 (1.50)	3 (0.75)	400 (100. 00)	4.25 (เชิง บวก)	0.835

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านโครงเรื่อง (ต่อ)

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง ยั้ง			
7.ความขัดแย้งใน นวนิยายชายรักชายที่ เป็นความขัดแย้งภายใน จิตใจของตัวละครหลัก เช่น ความลับของ พระเอก/นายเอกในการ ทำตามหัวใจตัวเอง ทำ ให้เนื้อเรื่องมีความน่า ติดตามมากขึ้น	155 (38.75)	154 (38.50)	74 (18.5 0)	11 (2.75)	6 (1.50)	400 (100. 00)	4.10 (เชิง บวก)	0.899
8.ความขัดแย้งใน นวนิยายชายรักชายที่ เป็นความขัดแย้ง ระหว่างตัวละครกับ สังคม เช่น พระเอกที่ เป็นมาเฟีย ทำให้เนื้อ เรื่องมีความน่าติดตาม มากขึ้น	176 (44.00)	135 (33.75)	75 (18.7 5)	10 (2.50)	4 (1.00)	400 (100. 00)	4.17 (เชิง บวก)	0.889
9.โครงเรื่องของนวนิยาย ชายรักชายมีการดำเนิน เรื่องและผูกเรื่องได้ น่าสนใจเช่นเดียวกับนวนิ ยายทั่วไป	241 (60.25)	128 (32.00)	26 (6.50)	5 (1.25)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.51 (เชิง บวก)	0.675

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านโครงเรื่อง (ต่อ)

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
10.นวนิยายชายรักชาย ที่มีการปิดเรื่องแบบ สุชานุกรกรรม (Happy ending) ทำให้ท่านมี ความประทับใจต่อ นวนิยายเรื่องนั้น ๆ มาก ขึ้น	238 (59.50)	108 (27.00)	48 (12.0 0)	2 (0.50)	4 (1.00)	400 (100. 00)	4.43 (เชิง บวก)	0.798
รวม							4.29 (เชิง บวก)	0.556

จากตารางที่ 4.14 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกต่อนวนิยายชายรักชาย ด้านโครงเรื่องมีค่าเฉลี่ย 4.29 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้าน โครงเรื่อง ประเด็น โครงเรื่องของนวนิยายชายรักชายมีการดำเนินเรื่องและผูกเรื่องที่น่าสนใจ เช่นเดียวกับนวนิยายทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 4.51 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก รองลงมาคือ นวนิยายชายรักชาย ที่มีการปิดเรื่องแบบสุชานุกรกรรม (Happy ending) ทำให้ท่านมีความประทับใจต่อนวนิยายเรื่องนั้น ๆ มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.43 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความ ขัดแย้งระหว่างตัวละครพระเอก/นายเอก เช่น พล็อตเรื่องพ่อแฉ่งแม่อ่อน ทำให้เพิ่มความสนุกสนาน ของเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.25 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความ ขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม เช่น พระเอกที่เป็นมาเฟีย ทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าติดตามมากขึ้น มี ค่าเฉลี่ย 4.17 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก และความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความขัดแย้ง ภายในจิตใจของตัวละครหลัก เช่น ความลังเลของพระเอก/นายเอกในการทำตามหัวใจตัวเอง ทำให้ เนื้อเรื่องมีความน่าติดตามมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.10 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านแก่นเรื่อง

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
11.แก่นเรื่องของ นวนิยายชายรักชายบาง เรื่องแม้จะไม่สอดคล้อง กับความเชื่อของท่านแต่ ท่านยังสามารถ สนุกสนานกับการอ่าน ได้	151 (37.75)	170 (42.50)	62 (15.5 0)	13 (3.25)	4 (1.00)	400 (100. 00)	4.13 (เชิง บวก)	0.859
12.นวนิยายชายรักชาย เรื่องที่ท่านอ่านส่วนใหญ่ เน้นไปที่เรื่องราวความ รักที่สอดแทรกข้อคิดที่ เป็นประโยชน์	177 (44.25)	175 (43.75)	48 (12.0 0)	0 (0.00)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.32 (เชิง บวก)	0.678
13.แก่นของเรื่องใน นวนิยายชายรักชายส่วน ใหญ่ผู้เขียนจะนำเสนอ ในการมองกลุ่มชายรัก ชายว่าไม่มีความ แตกต่างไปจากชายรัก หญิง ทำให้ท่านเปิดใจ ยอมรับคนรักเพศ เดียวกันในชีวิตจริงมาก ขึ้น	301 (75.25)	83 (20.75)	15 (3.75)	1 (0.25)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.71 (เชิง บวก)	0.545

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านแก่นเรื่อง (ต่อ)

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง ยั้ง			
14.นวนิยายชายรักชาย มักจะสอดแทรกข้อคิดที่ หลากหลายสามารถ นำไปปรับใช้ในชีวิตจริง ได้	207 (51.75)	154 (38.50)	35 (8.75)	4 (1.00)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.41 (เชิง บวก)	0.691
15.แก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายที่ นำเสนอผ่านสถานการณ์ ของตัวละครหลัก เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ แค้น จะทำให้ท่านรู้สึก คล้อยตามได้ง่าย	249 (62.25)	123 (30.75)	25 (6.25)	3 (0.75)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.55 (เชิง บวก)	0.647
รวม							4.42 (เชิง บวก)	0.485

จากตารางที่ 4.15 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกต่อนวนิยายชายรักชาย ด้านแก่นเรื่องมีค่าเฉลี่ย 4.42 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง ประเด็น แก่นของเรื่องในนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่ผู้เขียนจะนำเสนอในการมองกลุ่มชายรักชายว่าไม่มีความแตกต่างไปจากชายรักหญิง ทำให้ท่านเปิดใจยอมรับคนรักเพศเดียวกันในชีวิตจริงมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.71 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก รองลงมาคือ แก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายที่นำเสนอผ่านสถานการณ์ของตัวละครหลัก เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธแค้น จะทำให้ท่านรู้สึกคล้อยตามได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.55 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก นวนิยายชายรักชายมักจะสอดแทรกข้อคิดที่หลากหลายสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้ มีค่าเฉลี่ย 4.41 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก นวนิยาย

ชายรักชายเรื่องที่ท่านอ่านส่วนใหญ่เน้นไปที่เรื่องราวความรักที่สอดแทรกข้อคิดที่เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 4.32 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก และแก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายบางเรื่องแม้จะไม่สอดคล้องกับความเชื่อของท่านแต่ท่านยังสามารถสนุกสนานกับการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย 4.13 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านบทสนทนา

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง			
16.นวนิยายชายรักชายมีการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับภาษาที่บุคคลใช้พูดคุยกันในชีวิตจริง	265 (66.25)	116 (29.00)	18 (4.50)	1 (0.25)	0 (0.00)	400 (100.00)	4.61 (เชิงบวก)	0.586
17.บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายมีความสนุกสนาน เพราะมักมีบทสนทนาที่มีมุขตลกขบขันสอดแทรกอยู่	256 (64.00)	118 (29.50)	24 (6.00)	2 (0.50)	0 (0.00)	400 (100.00)	4.57 (เชิงบวก)	0.629
18.บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายใช้ภาษาที่บรรยายให้เห็นถึงลักษณะเด่นเฉพาะของแต่ละตัวละครส่งผลให้ท่านรู้จักและเข้าใจตัวละครในเรื่องมากขึ้น	266 (66.50)	121 (30.25)	13 (3.25)	0 (0.00)	0 (0.00)	400 (100.00)	4.63 (เชิงบวก)	0.546

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย ด้านบทสนทนา (ต่อ)

ประเด็นความรู้สึก/ ทัศนคติ	ระดับความรู้สึก					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย ยิ่ง ยั้ง			
19.บทบรรยายใน นวนิยายชายรักชาย มักจะสะท้อนให้เห็นถึง สภาพสังคม/วัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมการรับ น้องในมหาวิทยาลัยของ สังคมไทย ได้เป็นอย่างดี	209 (52.25)	140 (35.00)	41 (10.2 5)	6 (1.50)	4 (1.00)	400 (100. 00)	4.36 (เชิง บวก)	0.804
20.บทสนทนาใน นวนิยายชายรักชายเรื่อง ที่ทำอ่านเขียนได้ สอดคล้องกับ บุคลิกลักษณะและ สภาพแวดล้อมของตัว ละครแต่ละตัว	224 (56.00)	149 (37.25)	26 (6.50)	1 (0.25)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.49 (เชิง บวก)	0.629
รวม							4.53 (เชิง บวก)	0.492

จากตารางที่ 4.16 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกต่อนวนิยายชายรักชาย ด้านบทสนทนามีค่าเฉลี่ย 4.53 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้าน บทสนทนา ประเด็น บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายใช้ภาษาที่บรรยายให้เห็นถึงลักษณะเด่นเฉพาะ ของแต่ละตัวละครส่งผลให้ท่านรู้จักและเข้าใจตัวละครในเรื่องมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.63 ถือว่ามีทัศนคติ เชิงบวก รองลงมาคือ นวนิยายชายรักชายมีการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับภาษาที่บุคคลใช้ พูดคุยกันในชีวิตจริง มีค่าเฉลี่ย 4.61 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายมี ความสนุกสนาน เพราะมักมีบทสนทนาที่มีมุขตลกขบขันสอดแทรกอยู่ มีค่าเฉลี่ย 4.57 ถือว่ามี

ทัศนคติเชิงบวก บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายเรื่องที่ท่านอ่านเขียนได้สอดคล้องกับบุคลิกลักษณะ และสภาพแวดล้อมของตัวละครแต่ละตัว มีค่าเฉลี่ย 4.49 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก และบทบรรยายในนวนิยายชายรักชายมักจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม/วัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมการรับน้องในมหาวิทยาลัยของสังคมไทย ได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 4.36 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนของทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร ด้านโครงเรื่อง ด้านแก่นเรื่อง และด้านบทสนทนา

องค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย	M	SD	ระดับ
ด้านตัวละคร	4.38	0.474	เชิงบวก
ด้านโครงเรื่อง	4.29	0.556	เชิงบวก
ด้านแก่นเรื่อง	4.42	0.485	เชิงบวก
ด้านบทสนทนา	4.53	0.492	เชิงบวก
รวม	4.41	0.400	เชิงบวก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ภาพรวมทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย 4.41 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก โดยมีทัศนคติมากที่สุดในด้านบทสนทนา มีค่าเฉลี่ย 4.53 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก รองลงมาคือ ด้านแก่นเรื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.42 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ด้านตัวละคร มีค่าเฉลี่ย 4.38 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก และด้านโครงเรื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.29 ถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ

4.4 แนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.18

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

ประเด็นความตั้งใจ	ระดับความตั้งใจ					รวม	M (ระดับ ทัศนคติ)	SD
	ตั้งใจ มากที่สุด	ตั้งใจ มาก	ตั้งใจ ปาน กลาง	ตั้งใจ น้อย	ตั้งใจ น้อย ที่สุด			
1.ท่านมีความตั้งใจที่จะ อ่านนวนิยายชายรักชาย ต่อไป	329 (82.25)	60 (15.00)	11 (2.75)	0 (0.00)	0 (0.00)	400 (100. 00)	4.80 (ตั้งใจ อย่างยิ่ง)	0.467
2.ท่านมีความตั้งใจที่จะ กตติติดตาม/แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยาย ชายรักชายในเว็บไซต์ หรือแอปพลิเคชันต่อไป	269 (67.25)	101 (25.25)	27 (6.75)	2 (0.50)	1 (0.25)	400 (100. 00)	4.59 (ตั้งใจ อย่างยิ่ง)	0.662
3.ท่านมีความตั้งใจที่จะ แนะนำบุคคลอื่นให้รู้จัก และอ่านนวนิยาย ชายรักชาย	212 (53.00)	97 (24.25)	82 (20.5 0)	7 (1.75)	2 (0.50)	400 (100. 00)	4.28 (ตั้งใจ อย่างยิ่ง)	0.881
รวม							4.55 (ตั้งใจ อย่างยิ่ง)	0.530

จากตารางที่ 4.18 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย มีค่าเฉลี่ย 4.55 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายอยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง ประเด็น ท่านมีความตั้งใจที่จะอ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป มีค่าเฉลี่ย 4.80 ถือว่าอยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง รองลงมาคือ ท่านมีความตั้งใจที่จะกตติติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป มีค่าเฉลี่ย 4.59 ถือว่า

อยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง และท่านมีความตั้งใจที่จะแนะนำบุคคลอื่นให้รู้จัก และอ่านนวนิยายชายรักชาย มีค่าเฉลี่ย 4.28 ถือว่าอยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความตั้งใจจะชื่อนวนิยายชายรักชาย

ความตั้งใจจะชื่อนวนิยายชายรักชายต่อไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความตั้งใจ	386	96.50
ไม่มีความตั้งใจ	14	3.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะชื่อนวนิยายชายรักชายต่อไปจำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.50 ส่วนที่เหลือ ไม่มีความตั้งใจที่จะชื่อนวนิยายชายรักชายจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 4.20

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชาย

ความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความตั้งใจ	191	47.75
ไม่มีความตั้งใจ	209	52.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 ส่วนที่เหลือ มีความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชาย จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75

4.5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรของสาววายที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 สาววายที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P-value
20 ปี หรือต่ำกว่า	233	5.59	1.457	0.591	0.554
21-25 ปี	79	5.41	1.751		
26 ปีขึ้นไป	88	5.66	1.694		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ค่า F เท่ากับ 0.591 และค่า P-value เท่ากับ 0.554 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 สรุปได้ว่า อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 สาววายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P-value
ประถมศึกษา	3	6.33	1.155	1.660	0.158
มัธยมศึกษา/ปวช. หรือเทียบเท่า	222	5.61	1.475		
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	28	4.89	2.006		
ปริญญาตรี	129	5.64	1.634		
ปริญญาโทขึ้นไป	18	5.39	1.420		
รวม	400				

ในการทดสอบโดยใช้ F test จำนวนคนในแต่ละระดับการศึกษา ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 5 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงรวมระดับมัธยมศึกษา/ปวช.หรือเทียบเท่าซึ่งมีจำนวน 222 คน รวมกับระดับประถมศึกษาจำนวน 3 คน เนื่องจากมีช่วงอายุใกล้เคียงกันที่สุด รวมกันเป็น ระดับประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ปวช.หรือเทียบเท่า จำนวน 225 คน ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P-value
ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ปวช. หรือเทียบเท่า	225	5.62	1.471	2.006	0.113
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	28	4.89	2.006		
ปริญญาตรี	129	5.64	1.634		
ปริญญาโทขึ้นไป	18	5.39	1.420		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ค่า F เท่ากับ 2.006 และค่า P-value เท่ากับ 0.113 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 สาววายที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	P-value
นักเรียน/นักศึกษา	275	5.57	1.511	0.558	0.693
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	26	5.96	1.341		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน เอกชน	45	5.42	1.725		
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	28	5.57	1.894		
รับจ้างอิสระ	26	5.42	1.793		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ค่า F เท่ากับ 0.558 และค่า P-value เท่ากับ 0.693 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 สรุปได้ว่า อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 สาววายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : รายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P-value
ไม่เกิน 5,000 บาท	240	5.57	1.537	0.981	0.418
5,001 – 15,000 บาท	92	5.46	1.640		
15,001 – 30,000 บาท	50	5.64	1.663		
30,001 – 50,000 บาท	14	5.64	1.499		
มากกว่า 50,000 บาท	4	7.00	0.000		
รวม	400				

ในการทดสอบโดยใช้ F test จำนวนคนในแต่ละระดับรายได้ ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 5 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงรวมรายได้ 30,001 – 50,000 บาทซึ่งมีจำนวน 14 คน รวมกับ รายได้มากกว่า 50,000 บาทจำนวน 4 คน รวมกันเป็น 30,001 – 50,000/มากกว่า 50,000 บาท จำนวน 18 คน ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	P-value
ไม่เกิน 5,000 บาท	240	5.57	1.537	0.532	0.660
5,001 – 15,000 บาท	92	5.46	1.640		
15,001 – 30,000 บาท	50	5.64	1.663		
30,001 – 50,000 บาท/มากกว่า 50,000 บาท	18	5.94	1.434		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ค่า F เท่ากับ 0.532 และค่า P-value เท่ากับ 0.660 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 สรุปได้ว่า รายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

H_1 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.27

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร	ทัศนคติโดยรวม
การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)	$r = 0.160$ P-value = 0.001** (n = 400 คน)

**P-value < 0.01

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีค่าเท่ากับ 0.160 และค่า P-value เท่ากับ 0.001 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 สรุปได้ว่า การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) สูง ทำให้ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายเป็นไปในเชิงบวก ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำมาก

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร

H_1 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร

ตารางที่ 4.28

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร

ตัวแปร	ทัศนคติด้านตัวละคร
การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)	$r = 0.134$ P-value = 0.007** (n = 400 คน)

**P-value < 0.01

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีค่าเท่ากับ 0.134 และค่า P-value เท่ากับ 0.007 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 สรุปได้ว่าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) สูง ทำให้ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละครเป็นไปในเชิงบวก ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำมาก

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง

H_1 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง

ตารางที่ 4.29

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง

ตัวแปร	ทัศนคติด้านโครงเรื่อง
การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)	$r = 0.153$ P-value = 0.002** (n = 400 คน)

**P-value < 0.01

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่องมีค่าเท่ากับ 0.153 และค่า P-value เท่ากับ 0.002 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 สรุปได้ว่าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) สูง ทำให้ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่องเป็นไปในเชิงบวก ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำมาก

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง

H_1 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง

ตารางที่ 4.30

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง

ตัวแปร	ทัศนคติด้านแก่นเรื่อง
การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)	$r = 0.122$ P-value = 0.014* (n = 400 คน)

*P-value < 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่องมีค่าเท่ากับ 0.122 และค่า P-value เท่ากับ 0.014 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 สรุปได้ว่าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) สูง ทำให้ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่องเป็นไปในเชิงบวก ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำมาก

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา

H_1 : การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา

ตารางที่ 4.31

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทรสนทนา

ตัวแปร	ทัศนคติด้านบทรสนทนา
การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์)	$r = 0.097$ P-value = 0.05* (n = 400 คน)

*P-value < 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทรสนทนา มีค่าเท่ากับ 0.097 และค่า P-value เท่ากับ 0.05 เท่ากับระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 สรุปได้ว่า การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทรสนทนา

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) สูง ทำให้ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทรสนทนาเป็นไปในเชิงบวก ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำมาก

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

สมมติฐานย่อยที่ 3.1 ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

H_1 : ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.32

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร	แนวโน้มพฤติกรรม
ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	$r = 0.507$ P-value = 0.000*** (n = 400 คน)

***P-value < 0.001

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีค่าเท่ากับ 0.507 และค่า P-value เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 สรุปได้ว่า ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายเป็นไปในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายก็สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันสูง

สมมติฐานย่อยที่ 3.2 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.33

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละครกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร	แนวโน้มพฤติกรรม
ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร	$r = 0.439$ P-value = 0.000*** (n = 400 คน)

***P-value < 0.001

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละครกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีค่าเท่ากับ 0.439 และค่า P-value เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 สรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละครเป็นไปในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายก็สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำ

สมมติฐานย่อยที่ 3.3 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.34

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่องกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร	แนวโน้มพฤติกรรม
ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง	$r = 0.326$ P-value = 0.000*** (n = 400 คน)

***P-value < 0.001

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่องกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีค่าเท่ากับ 0.326 และค่า P-value เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 สรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่องเป็นไปในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายก็สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำ

สมมติฐานย่อยที่ 3.4 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.35

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่องกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร	แนวโน้มพฤติกรรม
ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง	$r = 0.407$ P-value = 0.000*** (n = 400 คน)

***P-value < 0.001

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่องกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีค่าเท่ากับ 0.407 และค่า P-value เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 สรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่องมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่องเป็นไปในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายก็สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำ

สมมติฐานย่อยที่ 3.5 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตารางที่ 4.36

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ตัวแปร	แนวโน้มพฤติกรรม
ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา	$r = 0.457$ P-value = 0.000*** (n = 400 คน)

***P-value < 0.001

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนาจับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีค่าเท่ากับ 0.457 และค่า P-value เท่ากับ 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3.5 สรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนาเป็นไปในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายก็สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำ

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า ทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยทั้งด้านตัวละคร ด้านโครงเรื่อง ด้านแก่นเรื่อง และด้านบทสนทนามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบทสนทนา ($r = 0.457$) รองลงมาคือ ด้านตัวละคร ($r = 0.439$) ด้านแก่นเรื่อง ($r = 0.407$) และด้านโครงเรื่อง ($r = 0.326$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยวิธีการสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-Sectional Study) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้หญิงที่อ่านนวนิยายชายรักชายในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา และมีลักษณะของการเป็นสาววาย โดยใช้ขนาดตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร การเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากร กับการเปิดรับนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย กับทักษะคิดที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดที่มีต่อนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย กับแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

5.1 บทสรุป

5.1.1 ลักษณะทางประชากร

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 400 คน ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี หรือต่ำกว่า จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 รองลงมา คือ อายุ 26 ปีขึ้นไป จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีอายุ 21-25 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75

ด้านระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช.หรือเทียบเท่า จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมาคือ มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 มีการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

ด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และมีจำนวนเท่ากัน คือ 26 คน ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับจ้างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 6.50

ด้านรายได้ส่วนตัว/เดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนตัว/เดือน ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา มีรายได้ส่วนตัว/เดือน 5,001 – 15,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 มีรายได้ส่วนตัว/เดือน 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 มีรายได้ส่วนตัว/เดือน 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และมีรายได้ส่วนตัว/เดือนมากกว่า 50,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

5.1.2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ประเภท นิยายวายมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.74 ถือว่ามีเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านมากที่สุด รองลงมาคือ แฟนฟิคไทย และแฟนฟิคเกาหลี มีการเปิดรับมาก มีค่าเฉลี่ย 1.81 และ 1.71 ตามลำดับ ถือว่าเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านมาก แฟนฟิคเอเชีย และแฟนฟิคนิยายการ์ตูน เกม มีการเปิดรับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.24 และ 1.17 ตามลำดับ ถือว่าเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านน้อย และแฟนฟิคฝรั่ง มีการเปิดรับน้อยที่สุดหรือไม่เคยเลย มีค่าเฉลี่ย 0.70 ถือว่าเป็นประเภทของนวนิยายชายรักชายที่ถูกอ่านน้อยที่สุดหรือไม่เคยอ่านเลย

การเปิดรับนวนิยายชายรักชายทางสื่อต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในสื่อเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 83.50 รองลงมา มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในสื่อหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50

การใช้จ่ายเงินซื้อนวนิยายชายรักชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยใช้จ่ายเงินซื้อนวนิยายชายรักชาย จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.75 ส่วนที่เหลือ ไม่เคยใช้จ่ายเงินซื้อนวนิยายชายรักชาย จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25

การซื้อนวนิยายชายรักชายผ่านรูปแบบต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการซื้อนวนิยายชายรักชายผ่านรูปแบบหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 44.89 รองลงมา มีการซื้อนวนิยายชายรักชายผ่านรูปแบบซื้อเป็นบางตอนที่ไมเปิดให้อ่านฟรีจากเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 34.27 และมีการซื้อนวนิยายชายรักชายผ่านรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84

จำนวนปีที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับนวนิยายชายรักชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย 1 ปี – 3 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย 4 ปี – 6 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย 7 ปี – 10 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายมากกว่า 10 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75

การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) โดยเฉลี่ย 5.57 หรือ 6 วัน/สัปดาห์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.571 วัน/สัปดาห์ โดยมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ 7 วัน/สัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมา คือ ความถี่ 5 วัน/สัปดาห์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ความถี่ 4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ความถี่ 3 วัน/สัปดาห์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ความถี่ 6 วัน/สัปดาห์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 ความถี่ 2 วัน/สัปดาห์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และความถี่ 1 วัน/สัปดาห์ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายน้อยกว่า 2 ชั่วโมง – 3 ชั่วโมง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 รองลงมา มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายน้อยกว่า 1 ชั่วโมง – 2 ชั่วโมง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชาย 30 นาที – 1 ชั่วโมง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายน้อยกว่า 3 ชั่วโมง จำนวน 17 คน ร้อยละ 4.25 และมีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายน้อยกว่า 30 นาที จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

เหตุผลหลักที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเหตุผลหลักในการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย คือ ความนิยมในนวนิยายรักชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.51 รองลงมาคือ โครงเรื่อง/พล็อตเรื่องแปลกใหม่น่าสนใจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ชื่นชอบศิลปินเกาหลี/ไทย/เอเชีย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 เป็น

นวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นซีรีส์วาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และมีเพื่อนแนะนำ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

5.1.3 ทศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย โดยรวมถือว่ามีทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 โดยเมื่อพิจารณาทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชายแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติด้านบทสนทนามากที่สุด โดยมีทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมาคือ ด้านแก่นเรื่อง มีทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ด้านตัวละคร มีทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และด้านโครงเรื่อง มีทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

เมื่อพิจารณาทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชายในแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านตัวละคร โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นในด้านตัวละคร พบว่า ประเด็น “ตัวละครในนวนิยายชายรักชายที่มีบุคลิกภาพ/อุปนิสัยสมจริง ทำให้ท่านให้อยากอ่านนวนิยายเรื่องนั้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.59 รองลงมาคือ “ตัวละครหลักในนวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนสร้างให้มีมิติด้านพฤติกรรมทั้งด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี จะทำให้นวนิยายเรื่องนั้น ๆ มีความน่าสนใจมากขึ้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 “นวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนใช้ตัวละครพระเอก นายเอกที่เป็นบุคคลในจินตนาการ ทำให้นวนิยายมีความน่าสนใจ” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 “นวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนใช้ตัวละครอ้างอิงมาจากนักร้อง/ศิลปิน ดารา/นักแสดง ตัวละครในการ์ตูน/เกม/หนังที่ท่านชื่นชอบ ทำให้ท่านชื่นชอบนวนิยายเรื่องนั้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และ “ตัวละครพระเอกที่หน้าตาดีและมีปมในอดีตมักจะเป็นลักษณะตัวละครที่เป็นที่นิยมของผู้อ่าน” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

2. ด้านโครงเรื่อง โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นในด้านโครงเรื่อง พบว่า ประเด็น “โครงเรื่องของนวนิยายชายรักชายมีการดำเนินเรื่องและผูกเรื่องได้น่าสนใจเช่นเดียวกับนวนิยายทั่วไป” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.51 รองลงมาคือ “นวนิยายชายรักชายที่มีการปิดเรื่องแบบสุชานาฏกรรม (Happy ending) ทำให้ท่านมีความประทับใจต่อนวนิยายเรื่องนั้น ๆ มากขึ้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 “ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครพระเอก/นายเอก เช่น พล็อตเรื่องพ่อแฉ่งแม่อ่อน ทำให้

เพิ่มความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 “ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม เช่น พระเอกที่เป็นมาเฟีย ทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าติดตามมากขึ้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และ “ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครหลัก เช่น ความล้มเหลวของพระเอก/นายเอกในการทำตามหัวใจตัวเอง ทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าติดตามมากขึ้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10

3. ด้านแก่นเรื่อง โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นในด้านแก่นเรื่อง พบว่า ประเด็น “แก่นของเรื่องในนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่ผู้เขียนจะนำเสนอในการมองกลุ่มชายรักชายว่าไม่มีความแตกต่างไปจากชายรักหญิง ทำให้ท่านเปิดใจยอมรับคนรักเพศเดียวกันในชีวิตจริงมากขึ้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.71 รองลงมาคือ “แก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายที่นำเสนอผ่านสถานการณ์ของตัวละครหลัก เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธแค้น จะทำให้ท่านรู้สึกคล้อยตามได้ง่าย” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 “นวนิยายชายรักชายมักจะสอดแทรกข้อคิดที่หลากหลายสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 “นวนิยายชายรักชายเรื่องที่ท่านอ่านส่วนใหญ่เน้นไปที่เรื่องราวความรักที่สอดแทรกข้อคิดที่เป็นประโยชน์” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และ “แก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายบางเรื่องแม้จะไม่สอดคล้อกับความเชื่อของท่านแต่ท่านยังสามารถสนุกสนานกับการอ่านได้” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

4. ด้านบทสนทนา โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นในด้านบทสนทนา พบว่า ประเด็น “บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายใช้ภาษาที่บรรยายให้เห็นถึงลักษณะเด่นเฉพาะของแต่ละตัวละครส่งผลให้ท่านรู้จักและเข้าใจตัวละครในเรื่องมากขึ้น” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.63 รองลงมาคือ “นวนิยายชายรักชายมีการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับภาษาที่บุคคลใช้พูดคุยกันในชีวิตจริง” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 “บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายมีความสนุกสนาน เพราะมักมีบทสนทนาที่มีมุขตลกขบขันสอดแทรกอยู่” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 “บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายเรื่องที่ท่านอ่านเขียนได้สอดคล้อกับบุคลิกลักษณะและสภาพแวดล้อมของตัวละครแต่ละตัว” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ “บทบรรยายในนวนิยายชายรักชายมักจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม/วัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมการรับน้องในมหาวิทยาลัยของสังคมไทย ได้เป็นอย่างดี” มีทัศนคติเชิงบวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36

5.1.4 แนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายอยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประเด็น “ท่านมีความตั้งใจที่จะอ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป” อยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.80 รองลงมาคือ “ท่านมีความตั้งใจที่จะกดติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป” อยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ “ท่านมีความตั้งใจที่จะแนะนำบุคคลอื่นให้รู้จัก และอ่านนวนิยายชายรักชาย” อยู่ในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28

ด้านความตั้งใจจะซื้อนวนิยายชายรักชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะซื้อนวนิยายชายรักชายต่อไป จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.50 ส่วนที่เหลือ ไม่มีความตั้งใจที่จะซื้อนวนิยายชายรักชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ด้านความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 ส่วนที่เหลือ มีความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชาย จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75

5.2 สรุปสมมติฐานการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววัยไทย” ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
<p>สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรของสาวววยที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน</p>	
<p>สมมติฐานย่อยที่ 1.1 สาวววยที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน</p> <p>H_1: อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน</p>	<p>ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 1.2 สาวววยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน</p> <p>H_1: ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน</p>	<p>ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 1.3 สาวววยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน</p> <p>H_1: อาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน</p>	<p>ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย</p>

ตารางที่ 5.1

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
<p>สมมติฐานย่อยที่ 1.4 สาววายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้</p> <p>H_0: รายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน</p> <p>H_1: รายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน</p>	<p>ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย</p>
<p>สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.1 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H_1: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	<p>ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ($r = 0.160$, $P\text{-value} < 0.01$)</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร</p> <p>H_1: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร</p>	<p>ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ($r = 0.134$, $P\text{-value} < 0.01$)</p>

ตารางที่ 5.1

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.3 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง</p> <p>H₁: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง</p>	<p>ยอมรับสมมติฐานการวิจัย</p> <p>(r = 0.153, P-value < 0.01)</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.4 การเปิดนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง</p> <p>H₁: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง</p>	<p>ยอมรับสมมติฐานการวิจัย</p> <p>(r = 0.122, P-value < 0.05)</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 2.5 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H₀: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา</p> <p>H₁: การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา</p>	<p>ยอมรับสมมติฐานการวิจัย</p> <p>(r = 0.097, P-value < 0.05)</p>

ตารางที่ 5.1

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
สมมติฐานข้อที่ 3 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	
สมมติฐานย่อยที่ 3.1 ทศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้ H_0 : ทศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย H_1 : ทศนคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	ยอมรับสมมติฐานการวิจัย $(r = 0.507, P\text{-value} < 0.01)$
สมมติฐานย่อยที่ 3.2 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้ H_0 : ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย H_1 : ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านตัวละคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	ยอมรับสมมติฐานการวิจัย $(r = 0.439, P\text{-value} < 0.01)$
สมมติฐานย่อยที่ 3.3 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้ H_0 : ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย H_1 : ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านโครงเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย	ยอมรับสมมติฐานการวิจัย $(r = 0.326, P\text{-value} < 0.01)$

ตารางที่ 5.1

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
<p>สมมติฐานย่อยที่ 3.4 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H_1: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านแก่นเรื่อง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	<p>ยอมรับสมมติฐานการวิจัย</p> <p>($r = 0.407$, P-value < 0.01)</p>
<p>สมมติฐานย่อยที่ 3.5 ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้</p> <p>H_0: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p> <p>H_1: ทศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย</p>	<p>ยอมรับสมมติฐานการวิจัย</p> <p>($r = 0.457$, P-value < 0.01)</p>

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.3.1 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย

จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายประเภทนิยายวายมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.74 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 83.50 ใช้สื่อเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น โดยมีความถี่ (วัน/สัปดาห์) โดยเฉลี่ย 6 วัน และส่วนใหญ่ร้อยละ 42.75 มีระยะเวลาการอ่านนวนิยายชายรักชายมากกว่า 2 ชั่วโมง – 3 ชั่วโมง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัชรพรรณ อมรศรีวงษ์ และ บัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ (2019, น. 44-45, 47) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคสื่อของสาววาย” พบว่า ช่วงเวลาการบริโภคสื่อของสาววายคือ ช่วงเวลาก่อนนอนหรือหลังเลิกงาน และทุกวันที่ว่าง ระยะเวลาในการบริโภคสื่อ 2 ชั่วโมงขึ้นไป ความถี่ในการบริโภคคือ 7 วันต่อสัปดาห์ โดยมีการเลือกบริโภคสื่อที่

หลากหลายอย่างนวนิยายวาย การ์ตูนวาย ช่องทางบริโภคที่เกี่ยวกับสื่อชายรักชาย มีทั้งสื่อที่เป็นออฟไลน์และสื่อออนไลน์ สื่อออฟไลน์ เช่น สำนักพิมพ์นาบู และสื่อออนไลน์ จะใช้แอปพลิเคชัน ทวิตเตอร์เป็นหลักในการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินที่ชอบ ในการอ่านนวนิยายจะใช้เว็บไซต์ นวนิยายออนไลน์ เช่น www.dek-d.com และ www.tunwalai.com

ส่วนเหตุผลหลักที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย คือ ความนิยมในนวนิยายรักชาย ร้อยละ 31.51 รองลงมาเป็นเหตุผลเกี่ยวกับโครงเรื่อง/พล็อตเรื่อง ร้อยละ 23.00 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิรุณ หุ่นรอด (2559) ที่ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกรอ่าน ความพึงพอใจของผู้อ่านนิยายรักโรแมนติกจีนย้อนยุค” โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเหตุผลสำคัญที่ทำให้เลือกอ่านคือ เพราะเนื้อเรื่องสนุก น่าติดตาม ซึ่งจากการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า นวนิยายชายรักชายมีการเล่าเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายที่ดูมีความดราม่ามากกว่า นวนิยายชายรักหญิง ทำให้ความสัมพันธ์อาจมีอุปสรรคที่ให้ฝ่าฟันมากขึ้น ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้โครงเรื่อง/พล็อตเรื่องของนวนิยายชายรักชายมีความสนุก น่าติดตาม

ในส่วนของการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย มีเหตุผลหลักที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความนิยมในนวนิยายชายรักชาย สามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงกระแสการเติบโตของวงการอุตสาหกรรมวาย มีปัจจัยสำคัญ คือ ความสามารถในการการผลักดันอุตสาหกรรมวายเข้าสู่ตลาดกระแสหลักได้ และการเข้ามาของอินเทอร์เน็ต ทำให้การเข้าถึงงานเขียนประเภทนี้ทำได้ง่ายขึ้น เกิดเป็นนักเขียน และนักอ่านจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าที่สาววายเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.50 ใช้สื่อเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น ในการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย รวมถึงการที่นวนิยายชายรักชายสามารถจัดจำหน่ายได้อย่างเปิดเผย ผ่านทั้งสื่อออฟไลน์และสื่อออนไลน์ ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดความนิยมในนวนิยายชายรักชาย โดยจากการศึกษาของอรวรรณ วิชญวรกรกุล (2559, น. 4) อธิบายว่า ในปัจจุบัน เนื้อหาในนวนิยายชายรักชายมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวก ด้วยการเข้ามาของอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นช่องทางที่ทำให้สาววายสามารถเข้ามาแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง และในการจัดจำหน่ายนวนิยายชายรักชายในปัจจุบันสามารถผลิตและจัดจำหน่ายได้เองโดยไม่จำเป็นต้องผ่านการพิจารณาจากสำนักพิมพ์ ซึ่งทุกวันนี้มีเว็บไซต์มากมายที่รองรับงานเขียนของนักเขียนนวนิยายชายรักชายโดยตรง เช่น Thaiboyslove.com, Dek-D.com หรืออัญญาลัย ที่มีหมวดหมู่เฉพาะของนวนิยายชายรักชาย เช่นเดียวกับการศึกษาประวัติและพัฒนาการของนวนิยายไทย ได้อธิบายถึงพัฒนาการของนวนิยายไทย ในแนวคิดยุคสมัยใหม่ เป็นแนวคิดที่นำแนวคิดมนุษยนิยมมาประยุกต์กับการใช้เทคโนโลยี คือ อินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้การสร้างสรรค์นวนิยายของนักเขียนแนวคิดมนุษยนิยมเริ่มฉีกกรอบออกไปจากเดิม เพราะอินเทอร์เน็ตทำให้มนุษย์สามารถเรียนรู้

อะไรใหม่ ๆ มองเห็นโลกทัศน์ใหม่ ทำให้เกิดอัตลักษณ์ของนักเขียนขึ้นมาใหม่ ที่อาจดูแปลกใหม่จนดูเหมือนไร้กฎเกณฑ์ (Arbitrariness) งานเขียนในยุคสมัยใหม่ จึงเกิดเป็นประเภทใหม่ ๆ มีความหลากหลายมากกว่าเดิม ดังนั้น ถ้าวัดว่านวนิยายชายรักชายก็เป็นงานเขียนยุคสมัยใหม่ ที่มีการใช้เทคโนโลยีอย่างอินเทอร์เน็ตเข้ามาเกี่ยวข้อง (พิเชฐ แสงทอง, 2550 อ้างถึงใน สิทธา อุปนิชิต, 2553, น. 25-27)

5.3.2 ทศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย

ทางด้านทศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย เมื่อพิจารณาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านละคร ด้านโครงเรื่อง ด้านแก่นเรื่อง และด้านบทสนทนา พบว่ามีระดับทศนคติในเชิงบวก ทั้ง 4 ด้าน แสดงให้เห็นว่าสาววายมีทศนคติที่ดีมากต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย

ด้านตัวละคร ประเด็น “ตัวละครในนวนิยายชายรักชายที่มีบุคลิกภาพ/อุปนิสัยสมจริง ทำให้ท่านให้อยากอ่านนวนิยายเรื่องนั้น” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.59 สอดคล้องกับงานวิจัยของว่าที่ร้อยตรีสิทธา อุปนิชิต (2553, น. 286) ที่ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตและทศนคติของผู้อ่าน” โดยจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้อ่านที่เป็นนักเรียนหญิง มีการจินตนาการตัวละครวัยรุ่นชายจากนวนิยายรัก วาดภาพให้ตัวละครชายเป็นหนุ่มหล่อ รวย แต่ก็ยังให้ความเห็นว่าไม่มีใครสมบูรณ์แบบไปหมด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสังนิยม ที่ต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาตัวละครให้เหมือนมนุษย์จริง ๆ ซึ่งผลการวิจัยในงานชิ้นนี้สรุปว่า ผู้อ่านต้องการให้ตัวละครวัยรุ่นมีลักษณะที่เหมือนและสมจริงกับชีวิตของมนุษย์ทั่วไป มากกว่าลักษณะตัวละครวัยรุ่นในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ การที่นวนิยายชายรักชายเป็นสิ่งที่ถูกผลิตโดยผู้หญิงและบริโภคโดยผู้หญิง ทำให้ผู้เขียนรู้ว่าสาววายด้วยกันต้องการบริโภคตัวละครแบบใดในนวนิยายชายรักชาย ซึ่งยอมเป็นตัวละครในแบบอุดมคติของสาววาย สอดคล้องกับ Jenkin (1992) ซึ่งเป็นบิดาในการสร้างสรรค์งานศิลป์ ที่กล่าวว่า ผู้หญิงที่ผลิตผลงานประเภทวายหรือชายรักชาย ทำให้ตัวละครชายในสื่อประเภทยานั้น ๆ ดูไม่แข็งทื่อ และมีอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดมากขึ้น (Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น, 2020)

ด้านโครงเรื่อง ประเด็น “โครงเรื่องของนวนิยายชายรักชายมีการดำเนินเรื่องและผูกเรื่องได้น่าสนใจเช่นเดียวกับนวนิยายทั่วไป” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.51 อาจกล่าวได้ว่า ผู้อ่านยอมรับ และไม่ได้เห็นว่าโครงเรื่องของนวนิยายชายรักชายมีความแตกต่างไปจากนวนิยายทั่ว ๆ ไป ซึ่งลักษณะโครงเรื่องที่ดีจะมีการดำเนินเรื่องที่ดี ผู้เขียนจะต้องค่อย ๆ คลี่คลายเรื่องเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความเข้มข้นขึ้นทุกที จนกระทั่งถึงจุดขีดสุดของเรื่อง (climax) แล้วจึงคลี่คลายลงอย่างดี ในการแต่งผู้เขียนจึงต้องพยายามให้ได้จุดไคลแมกซ์ที่ถูกที่ถูกจุด คือ ตอนใกล้จะจบ ถ้าเรื่องไปถึงจุดไคลแมกซ์

ตั้งแต่ตอนต้นหรือตอนกลางของเรื่อง เรื่องก็จะลงเอยอย่างจืดชืด ดังนั้น ในการผูกเรื่องเข้าด้วยกัน ผู้เขียนจึงต้องพยายามดำเนินเรื่องไม่ให้ผู้อ่านเดาได้ว่าทิศทางในเนื้อเรื่องจะเป็นอย่างไร และโครงเรื่องที่ผู้เขียนแต่งขึ้นทำให้ผู้อ่านได้เข้าถึงบทสรุปที่สำคัญหรือไม่ หรือกระจัดกระจายจนไม่อาจเชื่อมโยงความคิดได้ (อมรา เทศภรณ์, 2520, น. 20-21)

ด้านแก่นเรื่อง ประเด็น “แก่นของเรื่องในนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่ผู้เขียนจะนำเสนอในการมองกลุ่มชายรักชายว่าไม่มีความแตกต่างไปจากชายรักหญิง ทำให้ท่านเปิดใจยอมรับคนรักเพศเดียวกันในชีวิตจริงมากขึ้น” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.71 โดยจากการศึกษาของชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551, อ้างถึงใน วิชาญ ทราญอ่อน, 2558, น. 2) กล่าวว่า เพศสภาพ (Gender) คือ ความเป็นหญิง ความเป็นชาย ที่อาจมาจากความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยเพศเป็นสิ่งที่ถูกสังคมกำหนดขึ้นมาจึงอาจมีการลื่นไหล สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกสร้าง และให้คุณค่าจากสังคม ดังนั้น ในปัจจุบัน มีการรณรงค์ให้เกิดความเท่าเทียมกันทางเพศมากขึ้น และมีการตระหนักถึงเพศที่หลากหลาย เป็นผลให้เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ถูกสังคมให้คุณค่าขึ้นมาใหม่ และถูกทำให้กลายเป็นสิ่งปกติในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชายของ อรรวรรณ วิชญวรรรกุล (2559, น. 97, 156) ได้ศึกษาแก่นเรื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเขียนนวนิยายชายรักชายจำนวน 10 คน พบว่า มีแก่นความคิดหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างใช้เหมือนกันคือ การมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มคนในสังคม ที่ไม่ได้มีเพศที่แตกต่างไปจากเพศชายหรือเพศหญิง กล่าวคือในเนื้อหาของแต่ละเรื่องจะไม่ปรากฏการดูถูกเหยียดหยามกลุ่มชายรักชาย และมองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นเพศหนึ่งในสังคมที่ไม่แตกต่างจากเพศในชนบอย่างเพศชายหรือเพศหญิง เช่น ข้อความจากนวนิยายตอนหนึ่งที่กล่าวว่า “ความรักไม่จำกัดเพศหรือก เพศต่างหากที่จำกัดความรัก” ดังนั้น กลุ่มชายรักชายในนวนิยาย จึงสามารถมีความรักและมีความสุขได้เหมือนความรักชายหญิงทั่วไป และ อรรวรรณ วิชญวรรรกุล ยังศึกษาด้านการวิเคราะห์เนื้อหาในนวนิยายชายรักชายพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเขียนมีอาชีพมีความนิยมในการสร้างตัวละครชายที่มีความเป็นชาย แต่เมื่อวิเคราะห์ลึกลงไป จะเห็นภาพความเป็นผู้หญิงซ่อนทับอยู่ ซึ่งนักเขียนอาจพยายามทำให้ผู้ชายมีความทัดเทียมกับผู้หญิงด้วยการเขียนนวนิยายชายรักชาย ที่มีการแทนความเป็นหญิงลงในตัวละครชาย ทั้งนี้ จึงมีเรื่องความต้องการลดอำนาจเพศชายลงแบบไม่รู้ตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง และมองว่าสถานะนายเอกมีความทัดเทียมกับเพศหญิง ทำให้ผู้หญิงได้เสพความน่ารัก อ่อนโยนของผู้ชายคนหนึ่งที่แสดงต่อผู้ชายอีกคนหนึ่งผ่านพื้นที่นวนิยาย ส่งผลให้ผู้หญิงสามารถเปิดใจยอมรับเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายได้ในชีวิตจริงมากขึ้น

นอกจากนี้ บทความในคอลัมน์ CULTURE INSIGHTFUL & SOPHISTICATED ENTERTAINMENT REPORTS ใน thestandard magazine online (2017, น. 59-60) กล่าวว่า

ปรากฏการณ์วายเป็นส่วนสร้างนิยามใหม่กับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย โดยสาววายเป็นมีมายาคติที่สร้างขึ้น โดยเป็นการให้ความหมายชายรักชายในทางบวก คือ พวกเขาสามารถรักและมีเพศสัมพันธ์กันได้ แต่สาววายจะไม่เรียกพวกเขาเหล่านั้นว่าเกย์ โดยสาววายจะสร้างจินตนาการว่าเขาคอนนั้นจะรักเพียงผู้ชายอีกคนเท่านั้น และจะไม่เปลี่ยนคุณอนบ้อย ๆ ซึ่งมายาคติเช่นนี้ของสาววายดูเป็นโลกที่สวยงาม ทำให้มายาคติดังกล่าว เปิดโอกาสให้เกย์ในชีวิตจริง ที่อาจไม่ได้เปิดตัวเต็มที่ว่าตัวเองเป็นเกย์ ได้มีพื้นที่ที่ได้แสดงออกอย่างสบายใจมากขึ้น เช่น อาจมีการหยอกล้อกันในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งถือว่าเป็นบรรยากาศน่ารัก ๆ ในสายตาสาววาย และมายาคติของสาววายเช่นนี้ ยังช่วยทำให้พฤติกรรมของชายรักชายเช่นนี้กลายเป็นเรื่องปกติทางสังคม โดยนักวิชาการ มิเชล พูโกต์ ได้กล่าวว่า อัตลักษณ์ทางเพศนั้นเป็นการผลิตสร้างทางสังคม และเกล รูบิน ยังกล่าวอีกว่า เพศวิถีเป็นการจัดระเบียบทางสังคม โดยอาศัยเพศตามธรรมชาติมาเป็นตัวกำหนด นอกจากนี้ยังเกิดปรากฏการณ์ ภาวะปกติใหม่ (new normal) หมายถึง การที่เพศชายจะหลงรักเพื่อนสนิทที่เป็นเพศชายด้วยกันจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันได้อย่างเป็นปกติ

ด้านบทสนทนา ประเด็น “บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายใช้ภาษาที่บรรยายให้เห็นถึงลักษณะเด่นเฉพาะของแต่ละตัวละครส่งผลให้ท่านรู้จักและเข้าใจตัวละครในเรื่องมากขึ้น” ร้อยละ 4.63 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาของ แอนโทนี ทรอลโลป (พิมาน แจ่มจรัส, 2550, อ้างถึงใน ชมพูนุท เหลืองสมบูรณ์, 2561, น. 24) อธิบายว่า บทสนทนาสามารถช่วยสร้างความสมจริงสามารถบอกลักษณะนิสัยตัวละครได้ เพราะนวนิยายที่ดีนั้นต้องสามารถบอกได้ว่าประโยคไหนใครเป็นคนพูดอยู่ โดยสังเกตจากลักษณะการพูดของตัวละคร ที่มีนิสัยตามบทบาทที่ได้รับ ซึ่งเรียกได้ว่า บทสนทนาเป็นส่วนที่ยากที่สุดของนวนิยาย เพราะต้องเดินเรื่องโดยการเล่าแบบบรรยาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เย่ซง (2557, น. 12-13) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ความโดดเด่นของนวนิยายจีนเรื่องเมืองชายแดน” สรุปไว้ว่า การวิเคราะห์บทสนทนาทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจบุคลิกนิสัยของตัวละครได้ เพราะเมื่อตัวละครแต่ละตัวมีการสนทนากัน คำพูดของตัวละครเหล่านั้นย่อมสอดคล้องกับความคิบบุคลิก ประสบการณ์หรือฐานะของตนที่มีลักษณะเฉพาะตัว

5.3.3 แนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

ในส่วนของแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายพบว่า ค่าเฉลี่ยแนวโน้มพฤติกรรมโดยรวมคือ 4.55 โดยในประเด็นตั้งใจที่จะอ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.80 รองลงมา ตั้งใจที่จะกดติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป มีค่าเฉลี่ย 4.59 และตั้งใจที่จะแนะนำบุคคลอื่นให้รู้จัก และอ่านนวนิยายชายรักชาย มีค่าเฉลี่ย 4.28 ซึ่งทั้ง 3 ประเด็นมีความตั้งใจในระดับตั้งใจอย่างยิ่ง แสดงให้เห็นว่านวนิยายชายรักชายสามารถตอบสนองความต้องการบางอย่างให้กับกลุ่มสาววาย จนเกิดเป็น

พฤติกรรมสนับสนุน ซึ่งแนวคิดทางด้านพฤติกรรม อธิบายไว้ว่า ความตั้งใจเกิดพฤติกรรมมีผลจากความรู้สึก ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการวางแผนว่าจะทำอะไรต่อวิวัตฤ โดยพฤติกรรม หรือการกระทำของคนเรานั้น เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ การรับรู้ และทัศนคติของตนเอง (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, น. 118, อ้างถึงใน ฌัญฐุชยา ลีลา, 2557, น. 33-34) ซึ่งจากการศึกษาของ วนิดา บำรุงไทย (2544, อ้างถึงใน ชุตินถน รัตน์ นันทาริยะวัฒน์, 2558, น. 33-34) กล่าวว่า สื่อนวนิยายมีบทบาทหน้าที่สำคัญ คือ สร้างความบันเทิง นวนิยายทำหน้าที่ให้ความเพลิดเพลิน ความบันเทิง ซึ่งโดยทั่วไปคนจะใช้ประโยชน์จากนวนิยายในด้านนี้เป็นอันดับแรก เนื่องจากได้หลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริงเข้าไปสู่ในโลกจินตนาการ ดังนั้น นวนิยายชายรักชายซึ่งเป็นสื่อนวนิยายรูปแบบหนึ่งจึงทำหน้าที่ตอบสนองด้านความบันเทิงแก่ผู้บริโภคหรือสาววายได้ แต่อย่างไรก็ตาม สื่อนวนิยายชายรักชายไม่เพียงแต่ตอบสนองด้านความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังช่วยทำให้สาววายหลีกเลี่ยงความเป็นจริงทางสังคม ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง กล่าวคือ การเปิดรับนวนิยายชายรักชายทำให้สาววายเป็นผู้กระทำ และควบคุมแทนการเป็นผู้ถูกกระทำผ่านสื่อในรูปแบบอื่น และในชีวิตจริง โดยจากการศึกษาพบว่า สาววายถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความผิดแผกจากระบบ กล่าวคือสาววายเป็นผู้หญิงที่มีความคิดไม่เหมือนบุคคลอื่น และต้องการเป็นอิสระจากระบบสังคม ดังนั้น นวนิยายชายรักชายจึงเป็นสิ่งที่ตอบโจทย์สาววายเพราะนวนิยายชายรักชายมีเรื่องราวที่มีกลิ่นอายของการต่อต้านสังคม และนวนิยายชายรักชายไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักเป็นหลักเสมอไปเท่านั้น (marketingoops, 2017) นอกจากนี้ Eliza Strickland (Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น, 2020) นักเขียนและนักวิจัย ซึ่งสนใจในเรื่องความเป็น fujoshi (ฟูโจชิ) หรือสาววาย เขาตั้งข้อสังเกตว่า สาววายที่ชื่นชอบความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน เป็นผลมาจากความรักในรูปแบบนี้ช่วยลดปล่อยให้ผู้หญิงสามารถกลายเป็นฝ่ายควบคุมหรือฝ่ายรุกในความสัมพันธ์ได้ กล่าวคือ ผู้หญิงเหล่านี้สามารถแทนตัวเองได้ว่าจะจะเป็นพระเอก หรือนายเอกในนวนิยายชายรักชายเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่นวนิยายชายรักหญิงทั่วไปไม่สามารถตอบสนองได้ สอดคล้องกับนักวิชาการหลายท่านมักมองว่าผลงานประเภทวายเป็นการแสดงออกถึงความมีอำนาจของผู้หญิงที่สามารถควบคุมผู้ชายได้

5.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะทางประชากรของสาววายที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ลักษณะทางประชากรของสาววายที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ที่อธิบายว่าบุคคลที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมแตกต่างกันด้วย ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ การศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ประสบการณ์ ที่แตกต่างกันล้วนมีผลต่อการเปิดรับเพื่อตอบสนองความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลทั้งสิ้น เช่น อายุ กลุ่มผู้บริโภครหรือผู้รับสารที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน ย่อมมีความต้องการในตัวสินค้าหรือบริการแตกต่างกัน อาชีพจะเป็นตัวบ่งบอกลักษณะเฉพาะของบุคคล ช่วงเวลาที่เปิดรับข่าวสาร เรื่องที่กลุ่มผู้บริโภคสนใจ และเป็นตัวกำหนดในการเลือกเปิดรับสื่อที่สอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยม รายได้ของบุคคลจะแสดงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการดูแลตัวเอง และการใช้จ่ายในการรับรู้ข่าวสาร ผู้ที่ไม่มีความพร้อมในรายได้หรือมีรายได้น้อยย่อมมีข้อจำกัดในการบริโภคสื่อ/ข่าวสาร และการศึกษาจะเป็นตัวกำหนดกระบวนการเลือกสรร (Selective Process) ของผู้รับสาร (ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ 2548, น. 22, อ้างถึงใน ภัทพร ธนสารโสภิน 2558, น. 17, ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534, น. 64, อ้างถึงใน พรพิรุณ หุ่นรอด 2559, น. 18-20, ทรรศวรณ จันทร์สาย, 2557, น. 25-26, วศิน สันทรณ์, 2557, น. 10 และ กอบกาญจน์ เจริญทอง, 2556, น.16)

แม้ว่าลักษณะทางประชากรของสาววายด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ จะมีความแตกต่างกัน แต่การเปิดรับนวนิยายชายรักชายกลับไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าสาววายส่วนใหญ่ มักมีการรวมกลุ่มกัน หรือที่เรียกว่า “คอมมูนิตี้” ที่มีความชอบในเรื่องเดียวกัน มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน แสดงให้เห็นว่า การรวมกลุ่มกันของสาววายมีอิทธิพลต่อบุคคลทำให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน โดย ศรีนธ์ ยี่หลั่นสุวรรณ (2558, น.18) อธิบายว่า แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมีการเลือกรับข่าวสารนั้นเกิดจากคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รับสารประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. **องค์ประกอบทางด้านจิตใจ** จิตมักจะเป็นตัวกำหนดหรือสั่งการให้บุคคลมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งจิตจะเป็นตัวบ่งบอกได้ว่าเราสนใจหรือไม่มีความสนใจในสิ่งใด 2. **องค์ประกอบทางด้านสังคม** เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทางประชากรของแต่ละบุคคล ครอบครัวหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเรา หรือวัฒนธรรมประเพณี ต่างก็ส่งผลต่อการเลือกรับข่าวสารของเราทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัชพรณ อมรศรีวงษ์ และ บัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ (2019, น. 45,47) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคสื่อของสาววาย” จากการสัมภาษณ์พบว่า สาววายส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ประเภททวิตเตอร์มากที่สุด เนื่องจากสามารถเข้าถึงกลุ่มศิลปินที่ชื่นชอบได้ง่ายและรวดเร็ว การรวมกลุ่มกันของสาววายเรียกว่า คอมมูนิตี้ ซึ่งการมี

คอมมูนิตี้ถือเป็นสิ่งที่ดีของการรวมกลุ่ม เพราะจะทำให้สาววายได้เจอมิตรภาพใหม่ ๆ ได้พูดคุยในเรื่องที่ชอบเหมือนกัน รู้สึกว่าเป็นครอบครัวเดียวกัน โดยมักจะมีการนัดเจอพบปะสังสรรค์กัน ทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นเหมือนเป็นเพื่อนที่เข้าใจกัน กลายเป็นสังคมขนาดเล็กสังคมหนึ่ง เช่นเดียวกับงานศึกษาจากช่อง Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โพรดักชั่น (2020) ใน YouTube ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราว อรุณรังสีเวช ซึ่งอธิบายงานวิจัยเกี่ยวกับสาววายไว้ว่า สาววายจะมีการสร้างตัวตนและอัตลักษณ์ เมื่อเรารู้ว่าตัวเราต้องการอะไร เราก็จะเห็นคุณค่าในตัวเอง ตลอดจนการสร้างเป็นกลุ่มคอมมูนิตี้ที่ทำให้เหล่าสาววายสามารถปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนเกิดความเป็นเพื่อน ความเป็นพี่น้อง เป็นต้น รวมถึงสาววายจะมีพื้นที่ในการเสพความอีโรติกโดยปราศจากการพูดจาทำร้ายจิตใจจากบุคคลรอบข้าง เพราะคอมมูนิตี้ของสาววายสามารถพูดคุยกันอย่างเปิดเผย

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าสาววายส่วนใหญ่น่าจะมีแรงผลักดันทางด้านสังคมเป็นหลัก คือ มีลักษณะการดำรงอยู่แบบคอมมูนิตี้ในสังคมออนไลน์ทั้งในช่องทางเฟซบุ๊กและทวิตเตอร์ เช่น เพลงในเฟซบุ๊กที่ผู้วิจัยได้มีการเก็บแบบสอบถาม ชื่อว่า Y Relation ซึ่งมีจำนวนคนกดถูกใจเพลง 65,900 คน และจำนวนคนติดตามเพลง 162,004 คน ซึ่งคอมมูนิตี้ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้สาววายได้มาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รวมถึงมีการแนะนำชีรี้ส์วาย และคอยอัปเดตทิวาสารใหม่ ๆ ในวงการวาย เรียกได้ว่าเป็นพื้นที่ที่รวบรวมคนที่ชอบในเรื่องเดียวกันมามีปฏิสัมพันธ์กัน และมีลักษณะความเป็นหนึ่งเดียวจึงเป็นสาเหตุให้การเปิดรับนวนิยายชายรักชายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายไทยโดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านตัวละคร ด้านโครงเรื่อง ด้านแก่นเรื่อง และด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ ถ้าการเปิดรับนวนิยายชายรักชาย ความถี่ (วัน/สัปดาห์) สูง ทำให้ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชายเป็นไปในเชิงบวกมากขึ้น ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำมาก สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อบุคคลมีการเปิดรับสื่อ จึงเป็นผลให้เกิดการก่อตัวเป็นทัศนคติ โดย ธงชัย สันติวงษ์ (2533, น.166-167, อ้างถึงใน อภิญา บุญประเสริฐ, 2554, น. 24-25) กล่าวว่า ทัศนคติจะกำเนิดเกิดขึ้นมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารของข้อมูลที่ได้รับมา รวมทั้งแหล่งที่มาของข้อมูลที่บุคคลใช้ในการมองเห็น และเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ (selective perception) ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่บุคคลรับมานั้น บางส่วนจะถูกนำไปเก็บและสร้างเป็นทัศนคติ นำไปสู่ปฏิบัติการการตอบสนองขึ้นมา แสดงให้เห็นว่าเมื่อสาววายมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายด้วยความถี่สูง ย่อมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ดีต่อนวนิยายชายรักชาย เพราะเมื่อมีการเปิดรับ จึงมีการก่อตัวเป็นทัศนคติ ยิ่งเปิดรับมากก็แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกหรือ

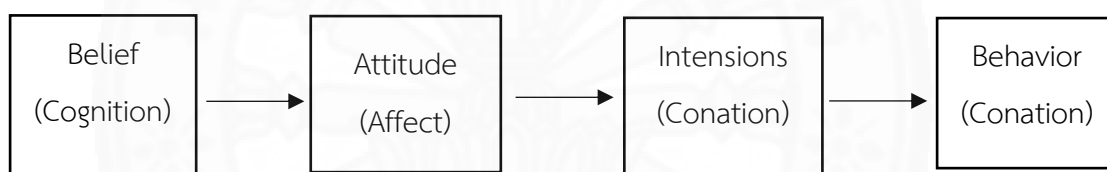

ทัศนคติที่ถูกสะสมเก็บไว้เพิ่มพูนไปในเชิงบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวิตรี พรหมสิทธิ์ (2558) ที่ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมในการแบ่งปันข้อมูล ทางเฟซบุ๊กของ เจเนอเรชันวายที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์” ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข้อมูลทางเฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลของเจเนอเรชันวาย โดยความถี่ (ครั้ง/สัปดาห์) ในการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูลทางเฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลของเจเนอเรชันวาย ทั้งด้านรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปันและด้านเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปัน ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก กล่าวคือ ความถี่ในการเปิดรับการแบ่งปันข้อมูลบ่อยครั้ง จะทำให้ทัศนคติต่อการแบ่งปันข้อมูลทั้งด้านรูปแบบของข้อมูลที่แบ่งปันและด้านเนื้อหาสาระของข้อมูลที่แบ่งปันเป็นไปในเชิงบวก แต่มีความสัมพันธ์กันต่ำ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวรรณ ควรขจร (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่การเปิดรับชมรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ ความถี่ (ครั้ง/สัปดาห์) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3/ ช่อง 8/ ช่อง 9

นอกจากนี้ สามารถอธิบายค่าความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสัมพันธ์กันต่ำมากได้ว่า ในสื่อบันเทิงประเภทชายรักชาย ประกอบไปด้วยรูปแบบสื่อที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่นวนิยายเท่านั้น ยังมีการ์ตูนวาย ซีรีส์วาย และการทำ Content คู่จิ้นต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีสื่อบันเทิงประเภทอื่นให้เลือกเปิดรับ ในการเปิดรับสื่อชายรักชายของสาววาย จึงมีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความสนใจมากน้อยของแต่ละบุคคล และจากผลการวิจัยในงานชิ้นนี้พบว่า สาววายส่วนใหญ่ ร้อยละ 40 มีระยะเวลาในการเปิดรับนวนิยายวายมาเพียง 1-3 ปี เท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลของโพสท์ทูเดย์ (2561) ได้เขียนข่าวเกี่ยวกับกระแสหรือการเติบโตของนวนิยายชายรักชายไว้ว่า ปี 2561 เป็นปีของการเติบโตของแฟนหนังสือนวนิยายวายอย่างมากที่สุดเท่าที่เคยเป็นมา โดยในงานมหกรรมหนังสือระดับชาติ เมื่อปลายเดือนตุลาคม 2561 นวนิยายชายรักชายหรือนิยายวายมียอดขายที่ดีมาก กลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นเข้าคิวกันเลือกซื้อและขอลายเซ็นนักเขียนในบูธต่าง ๆ ที่มีนวนิยายวายจัดจำหน่าย ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ยอดนิยมของหนังสือในปี นี้ จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นถึงกระแสของนวนิยายชายรักชายที่มีการเติบโตเป็นอย่างมากในปี 2561 จึงอาจทำให้เกิดกลุ่มสาววายจำนวนมากที่มีการเปิดรับภายใน 1-3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งถือว่ายังมีจำนวนปีในการเปิดรับไม่มากนัก จึงอาจจะไม่ได้มีระดับความผูกพันที่เข้มข้นกับนวนิยายประเภทนี้

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทักษะคิดที่มีต่อนวนิยายชายรักชายโดยรวม และทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านละคร ด้านโครงเรื่อง ด้านแก่นเรื่อง และด้านบทสนทนา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก กล่าวคือ ถ้าทักษะคิดที่มีต่อนวนิยายชายรักชายเป็นไปในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายก็มีความตั้งใจสูงตามไปด้วย ดังที่แนวคิดที่ทัศนคติแบบมีองค์ประกอบเดียว (Uni-dimensionalist view of Attitude) (ธีระพร อูวรรณโณ, 2060, น. 4 และ ปณิตตา โรจนกนันท์, 2559, น. 20-21) อธิบายว่า ทักษะคิดประกอบไปด้วยองค์ประกอบเดียว คือ อารมณ์ความรู้สึกมีทั้งทางบวกและทางลบ หรือชอบหรือไม่ชอบ โดย Lutz (1991) อธิบายว่า แนวคิดที่ทัศนคติแบบมีองค์ประกอบเดียวจะมีเพียงองค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affect) เพียงด้านเดียวที่มีผลต่อการตัดสินใจว่าชอบหรือไม่ชอบ ส่วนองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognition) และด้านความเชื่อ (Belief) เป็นเพียงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดทัศนคติ และมีองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Conation) ความตั้งใจ (Intention) และด้านพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้น (behavior) เป็นผลลัพธ์ที่มาจากหลังการเกิดทัศนคติแล้ว

ภาพที่ 2.3 แบบจำลองแนวคิดทัศนคติแบบมีองค์ประกอบเดียว ที่มา : ปณิตตา โรจนกนันท์. (2559). การรู้จัก ทักษะคิด และความตั้งใจซื้อของผู้บริโภคไทยต่อตราสินค้าที่นำเสนอโดยผู้นำเสนอตราสินค้า และไม่ใช่ผู้นำเสนอตราสินค้าผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์.

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ในการเสพสื่อนวนิยายชายรักชายของสาววาย ต้องเริ่มจากทัศนคติ (Attitude) ต่อนวนิยายชายรักชายเรื่องนั้น ๆ นำไปสู่ความตั้งใจ (Intention) ซึ่งทั้งสององค์ประกอบ จะมีความเชื่อมโยงกัน นำไปสู่การเกิดเป็นพฤติกรรม (Behavior) สามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า เมื่อมีทัศนคติที่ดี จะทำให้เกิดเป็นความตั้งใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ จนเกิดเป็นพฤติกรรมในที่สุด ซึ่งจากผลการศึกษา พบว่า สาววายมีความตั้งใจที่จะซื้อนวนิยายชายรักชาย และตั้งใจอย่างยิ่งที่จะอ่านนวนิยายชายรักชาย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชาย และแนะนำบอกต่อให้บุคคลอื่นอ่านนวนิยายชายรักชาย ในระดับตั้งใจมากที่สุด (4.55) นอกจากนี้ การเปิดรับนวนิยายชายรักชายของสาววายมีการเปิดรับโดยเฉลี่ย 6 วัน/สัปดาห์ อ่านครั้งละ 2-3 ชั่วโมง ซึ่งถือว่ามีควมถี่ในการเกิดพฤติกรรมค่อนข้างสูง

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทักษะคติโดยรวมที่มีต่อนวนิยายชายรักชายมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก และอยู่ในระดับสัมพันธ์กันสูง แสดงให้เห็นว่าสาววายมีทักษะคติต่อนวนิยายชายรักชายในเชิงบวก จึงมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการอ่านนวนิยายชายรักชายสูงตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวรรณ ควรขจร (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับ ทักษะคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคติที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ที่รับชมเป็นประจำ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเปิดรับชมข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทักษะคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ที่รับชมทั้งช่อง 3/ ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเปิดรับชมข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3/ ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าเป็นบวก นั่นคือ เมื่อทักษะคติโดยรวมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3/ ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 ในเชิงบวก แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3/ ช่อง 7/ ช่อง 8 และ ช่อง 9 ก็สูงตามไปด้วย และค่าสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันสูง

5.5 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย” มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษานี้พบว่า สาววายส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งมีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท และส่วนใหญ่เคยซื้อนวนิยายชายรักชายถึงร้อยละ 76.75 ซึ่งจากการที่สาววายส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน ทำให้สาววายบางคนไม่อาจมีรายได้เป็นของตนเอง แต่กลับเลือกที่จะสนับสนุนโดยการซื้อนวนิยายชายรักชาย แสดงให้เห็นถึงพลังสนับสนุนของสาววาย ที่ส่งผลให้วัฒนธรรมวายซึ่งเป็นวัฒนธรรมย่อยสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ ดังนั้น สำนักพิมพ์หรือกลุ่มแฟนคลับ ที่ผันตัวไปเป็นนักเขียน ควรจัดจำหน่ายนวนิยายชายรักชายในราคาที่ย่อมเยาเพื่อให้กลุ่มผู้อ่านหรือสาววายส่วนใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นวัยเรียนสามารถเข้าถึงได้

2. จากการศึกษานี้พบว่า รูปแบบสื่อที่ใช้ในการเปิดรับมากที่สุดคือ เว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่เคยใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชายในรูปแบบหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าจะมีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายในสื่อออนไลน์มากกว่าสื่อออฟไลน์ แต่อย่างไรก็ตาม สาววายยังคงบริโภคนวนิยาย

ชายรักชายในรูปแบบหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์มากกว่านวนิยายชายรักชายที่ถูกจัดจำหน่ายในรูปแบบออนไลน์ หรือรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) แม้ว่าส่วนใหญ่หนังสือเล่มที่จัดพิมพ์จะมีราคาสูงกว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ก็ตาม แสดงให้เห็นว่าสาววายส่วนใหญ่ยังให้คุณค่าหนังสือที่เป็นรูปแบบหนังสือเล่มที่จัดพิมพ์ อาจเพราะมันสามารถเก็บเป็นที่ระลึกได้ ดังนั้น สำนักพิมพ์หรือผู้เขียนนวนิยายชายรักชายควรรยังคงมีการผลิตและจัดจำหน่ายรูปแบบนวนิยายชายรักชายในรูปแบบหนังสือเล่มต่อไป

3. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เหตุผลหลักที่สาววายเปิดรับนวนิยายชายรักชายคือ ความนิยมในนวนิยายชายรักชาย ซึ่งถ้ากระแสความนิยมในนวนิยายชายรักชายมีมากขึ้น ก็จะทำให้มีการบอกต่อและเปิดรับมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ สื่อนวนิยายชายรักชายจึงสามารถมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นสื่อการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเป็นเพียงสื่อบันเทิงตามความเข้าใจของคนทั่วไปเท่านั้น เนื่องจากนวนิยายชายรักชายเป็นการเล่าเรื่องความรักของคนเพศเดียวกัน ทำให้สามารถนำไปสู่การยอมรับความหลากหลายทางเพศได้

4. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ประเด็นเรื่องที่ว่าสาววายมีทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ แก่นของเรื่องในนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่ผู้เขียนจะนำเสนอในการมองกลุ่มชายรักชายว่าไม่มีความแตกต่างไปจากชายรักหญิง ทำให้เปิดใจยอมรับคนรักเพศเดียวกันในชีวิตจริงมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษา พบว่า กลุ่มสาววายส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า อยู่ในวัยรุ่นวัยเรียน และเป็นกลุ่มเป้าหมายของสื่อประเภทวาย ดังนั้น สาววายส่วนใหญ่คือ คนรุ่นใหม่ที่มีลักษณะของการเปิดกว้างรับสิ่งใหม่ ๆ รวมถึงเปิดกว้างเรื่องเพศ และกระแสการเกิดขึ้นของสื่อประเภทวายจะทำให้กลุ่มชายรักชายในชีวิตจริงมีพื้นที่ในการแสดงตัวตน และถูกยอมรับในสังคมมากขึ้น ซึ่งการสนับสนุนนวนิยายประเภตินี้ น่าจะเป็นผลดีกับกลุ่มคนดังกล่าว

5. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย (ความถี่ วัน/สัปดาห์) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อนวนิยายชายรักชาย ซึ่งยังมีการเปิดรับมากขึ้น ยิ่งมีทัศนคติที่ดีมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้น เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน ซึ่งเป็นช่องทางที่สาววายเปิดรับมากที่สุด จึงควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการเปิดรับเพิ่มขึ้น เช่น ในการเข้าเว็บไซต์และแอปพลิเคชันแต่ละครั้งควรมีการสะสมแต้มเพื่อนำไปแลกซื้อนวนิยายที่ไม่เปิดให้อ่านฟรีเป็นบางตอน แทนการใช้รูปแบบการโอนเงินเพียงอย่างเดียว ก็จะทำให้สาววายที่มีข้อจำกัดในการเงินได้มีโอกาสเข้าถึง และมีความถี่ในการเข้าใช้งานเว็บไซต์และแอปพลิเคชันมากขึ้น

5.6 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนวนิยายชายรักชาย แต่ในปัจจุบัน (2563) อุตสาหกรรมวอยที่มีกระแสมาแรง คือ ซีรีส์วาย สังเกตได้จากการผลิตที่มีความถี่สูง การเกิดกลุ่มแฟนคลับคู่จิ้นหรือแฟนคลับนักแสดงซีรีส์วาย และการติตเตรนดในทวิตเตอร์ เช่น แฮชแท็กที่มีการพูดคุยกันเกี่ยวกับซีรีส์วายที่กำลังออนแอร์ในแต่ละ EP ดังนั้น ซีรีส์วายจึงเป็นหัวข้อที่น่าสนใจที่จะศึกษาต่อไป

2. งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative study) หากจะศึกษาครั้งต่อไปควรทำเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative study) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) หรือสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus group) เพื่อให้ทราบถึงการเปิดรับ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรม โดยเป็นข้อมูลในเชิงลึกมาสนับสนุนหรือโต้เถียงกับผลการวิจัยการศึกษาการเปิดรับ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย

3. ตั้งข้อสังเกตสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปได้ว่า สาววายที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายมีจุดประสงค์เพื่อความบันเทิงเท่านั้นหรือไม่ หรือแท้จริงแล้วมันมีความเป็น "เฟมินิสต์" (feminist) หรือความต้องการความเท่าเทียมแฝงอยู่ ซึ่งพัฒนาไปเป็นหัวข้อการวิจัยที่น่าสนใจได้

4. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเพศหญิงที่เป็นสาววาย แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีผู้ชายหรือเพศทางเลือกอื่น ที่มีการเปิดรับนวนิยายชายรักชายเช่นกัน ซึ่งผู้ศึกษาสามารถนำความแตกต่างทางเพศสภาพนี้ มาศึกษาเป็นหัวข้อการวิจัยเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายต่อไปได้

รายการอ้างอิง

หนังสือ

- กัลยกร วรกุลลัญฐานีย์ และพรทิพย์ สัมปตตะวนิช. (2551). การโฆษณาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2553). สายธารแห่งนักคิดทฤษฎี เศรษฐศาสตร์การเมืองกับ สื่อสารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- เถลิง พันธุ์เถลิงอมร. (2541). นวนิยายและเรื่องสั้น การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- พรเทพ แพรขาว, สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ, สระ อินตามูล, และสุไลพร ชลวีไล. (2556). เพศ หลาก เฉดสี : พหุวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- ไพโรจน์ บุญประกอบ. (2539). การเขียนสร้างสรรค์ : เรื่องสั้น-นวนิยาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- ฟิลิปดา. (2549). 100 คำถามสร้างนักเขียน : นิยาย คุณเขียนได้ด้วยตนเอง. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ ชบา พับลิชชิ่ง เวิร์กส.
- มาโนช ดินลานสกุล. (2547). การอ่านและการเขียนบันเทิงคดี. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- รตชา. (2547). เขียนนิยาย ศาสตร์และศิลป์ สู่เส้นทางนักประพันธ์. ม.ป.ท. : สำนักพิมพ์ทวิกิติ.
- วิภา กงกะนันทน์. (2540). กำเนิดนวนิยายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2537). วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บทความ/บทความวารสาร/บทความในนิตยสารออนไลน์

- กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์, พระมหาอรุณ ปลูกอรุโณ, และสุพัตรา สันติรุ่งโรจน์. “ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย”. *วารสารมหาจุฬานาค* *ทรรศน์* 8, ฉ. 8 (ตุลาคม 2562): น. 3770-3771.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2527). การวัดทัศนคติ : ปัญหาในการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรม. *โครงการพัฒนาแบบทดสอบ โครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน ณ โรงแรม แกรนด์พาเลซ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี* 30 ตุลาคม 2527. (น. 4). ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

ภัชรพรรณ อมรศรีวงษ์ และ บัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ์. “การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคสื่อของสาววาย.” *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์* 5, ฉ. 1 (มกราคม-มิถุนายน 2562): น. 44-45, 47.

หัสติน แก้ววิชิต, (กันยายน 2559). *พฤติกรรมมนุษย์เพื่อการพัฒนาตน*. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาพฤติกรรมมนุษย์เพื่อการพัฒนาตน, อุดรธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

ไหมไทย ไชยพันธ์. “จิตวิทยา : แนวคิดทฤษฎีการศึกษาการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน.” *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* 1, ฉ. 1 (มกราคม-มิถุนายน): น. 24.

อรุณี ชัยทองศรี. “Boys Love Manga and Beyond: History, Culture, and Community in Japan.” *วารสารมนุษยศาสตร์* 24, ฉ. 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560): น. 344-345.

THESTANDARD. (14 สิงหาคม 2017). “CULTURE INSIGHTFUL & SOPHISTICATED ENTERTAINMENT REPORTS.” *LGBT*, 5(59-60). สืบค้นจาก https://thestandard.co/read/magazine_issue5#

รายงานการวิจัย

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก. (2554). *ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา จังหวัดนครนายก* (รายงานการวิจัย). ม.ป.ท. : ม.ป.พ.

วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ

กรวิทย์ ทรัพย์เจริญวิทย์. (2557). *ทัศนคติความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรม และคุณลักษณะการใช้งานของเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้เครื่องชำระค่าโทรศัพท์อัตโนมัติของประชาชนในกรุงเทพมหานครปี 2558*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, คณะบริหารธุรกิจ.

กอบกาญจน์ เจริญทอง. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงคราม*. (สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม, สาขาการจัดการการตลาด.

- จอมญาดา ขึ้นประจักษ์กุล. (2548). *การถ่ายทอดอุดมการณ์ความเป็นหญิงผ่านระบบการศึกษาในโรงเรียนสตรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สตรีศึกษา).
- จิตรภรณ์ หาญจักราพิทักษ์. (2557). *องค์ประกอบของเรื่องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในนวนิยายเยาวชนที่ชนะกาประกวดรางวัลแว่นแก้ว พ.ศ. 2544-2553*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย.
- จุฑาภรณ์ กาฬวัญนะ. (2557). *การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด พฤติกรรม และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการสะสมและดื่มปรักเมืองไทยของเซเว่นอีเลฟเว่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- จุฑามาศ ไชยมงคล. (2555). *การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางเพศสภาพและพื้นที่ของหญิงรักหญิงในลือนวนิยาย*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ.
- เจตนิพัทธ์ ท้าวแก้ว. (2559). *สถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในนวนิยายของพงศกร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย.
- ชมพูนุช นาคสุกปาน (2557). *การเปิดรับ การรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง”*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์.
- ชมพูนุท เหลืองสมบูรณ์. (2561). *การเปรียบเทียบการเล่าเรื่อง ล้มพันบาท และบริบทของนวนิยายละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ กรณีศึกษา: ทวิภพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์.
- ชุติมณฑน์ นันทาริยะวัฒน์. (2558). *ความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- ญาณกร วิภูสมิทธิ์. (2558). *การเปิดรับ และพฤติกรรมการตอบสนองต่อโฆษณาทางยูทูป (YouTube) ของผู้บริโภค*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.

- ณัฐชยา ลีลา. (2557). *พฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ การรับรู้ และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการจัดการการสื่อสารองค์กร.
- ทรรศวรรณ จันทร์สาย. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง: กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเนชั่น, คณะบริหารธุรกิจและรัฐประศาสนศาสตร์.
- ทิศา กนิษฐานนท์. (2556). *การเปิดรับข่าวสาร ภาพลักษณ์ และพฤติกรรมการใช้บริการสายการบินสัญชาติไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์.
- นันทวรรณ คอระขจร. (2558). *การเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- ปณิตา โรจนกานนท์. (2559). *การรู้จัก ทักษะคิด และความตั้งใจซื้อของผู้บริโภคไทยต่อตราสินค้าที่นำเสนอโดยผู้นำเสนอตราสินค้าและไม่ใช้ผู้นำเสนอตราสินค้าผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์.
- พรพิรุณ หุ่นรอด. (2559). *พฤติกรรมกรรมการอ่าน ความพึงพอใจของผู้อ่านนิตยสารโรแมนติคจินย่อนยุค*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- พรรณฤดี ช. เจริญยิ่ง. (2545). *การบริโภคสื่อวิทยุในฐานะสื่อโฆษณาของกลุ่มผู้หญิงวัยทำงาน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชาการโฆษณา, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์.
- ภรภัทร กิตติมหาโชค. (2560). *พฤติกรรมกรรมการเปิดรับและเนื้อหาละครบุพเพสันนิวาสที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตามกระแสนิยมไทยของผู้รับชม*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ.

- ภัทรพร ธนสารโสภิน. (2558). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้ผลิตภัณฑ์ออร์แกนิก (Organic Beauty Product) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโท). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, สาขาวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์.
- เย่ซง (Ye Song). (2557). ความโดดเด่นของนวนิยายจีนเรื่องเมืองชายแดน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย.
- เยาวลักษณ์ ฉันทอมเรเลิศกุล. (2546). การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์: ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านแรงงานสัมพันธ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์, สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม.
- รัตติกา กรรณิกา. (2559). ความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมซีไรต์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย.
- วศิน สันทรณ. (2557). ลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และปัจจัยทางการตลาด ที่มีผลต่อการซื้ออะไหล่ระดับยนต์ในสินค้าประเภทหลอดไฟหน้ารถยนต์. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโท). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, คณะนิเทศศาสตร์.
- วิไลวรรณ ศรีสงคราม. 2539. การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง และความสามารถในการปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศของนักศึกษาวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิชาชีพต่างกันของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ.
- ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ. (2558). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- ศิริกมล อธิสาสนพงศ์. 2548. การถ่ายทอดอุดมการณ์ความเป็นชายผ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หน้า 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, สาขาวิชานิเทศศาสตร์.
- สิทธา อุปกนิชิต. (2553). พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตและทัศนคติของผู้อ่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ.

- สุดา เทพกำเนิด. (2552). *พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะสาธารณสุขศาสตร์.
- อนุตตรา อนุเรือง. (2560). *การรับรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุเขตราชภัฏบรณระ กรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์, สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม.
- อภิญา บุญประเสริฐ. (2554). *การจดจำและทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อศิลปินเกาหลีในฐานะที่เป็นพรีเซ็นเตอร์ในภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์และแนวโน้มการตัดสินใจซื้อสินค้า*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- อมรา เทศกรณ์. (2520). *การวิเคราะห์คุณค่าของหนังสืออ่านนอกเวลา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์, แผนกวิชามัธยมศึกษา.
- อรรวรรณ วิชฌวรรรกุล. (2559). *ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- อลิสา ไชยชมภู. (2559). *พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความคาดหวังและความพึงพอใจจากสื่อที่ใช้ส่งเสริมการตลาดคอนโดมิเนียม*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- อารดา ปรีชาปัญญา. (2553). *การวิเคราะห์อัตลักษณ์นวนิยายไทยบนอินเทอร์เน็ต*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์. (8 กันยายน 2550). *เรียงร้อยถ้อยวจี*. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2563, จาก http://khrudaysi.blogspot.com/2007/09/blog-post_08.html

- คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. (ม.ป.ป.) สภาพจิตใจของวัยรุ่น. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2563, จาก <https://med.mahidol.ac.th/ramamental/generaldoctor/06062014-0847>
- ครูบ้านนอก.คอม. (15 สิงหาคม 2551). พฤติกรรมมนุษย์ Human Behavior. สืบค้นเมื่อ 27 มกราคม 2563, จาก <https://www.kroobannok.com/2172>
- เดลินิวส์. (5 มีนาคม 2557). สาววาย จับคู่จิ้น จิตผิดปกติหรือไม่?!. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก <https://www.dailynews.co.th/article/220632>
- ธนาคารกรุงเทพ. (11 กรกฎาคม 2019). 4 โลกโซเชียลการใช้ชีวิตของสาวยุคใหม่. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2563, จาก <https://www.bangkokbanksme.com/en/lifestyle-new-generation-girl>
- ประชาชาติธุรกิจ. (19 พฤศจิกายน 2555). เรียกเธอว่า "สาววาย" เจาะลึกนักอ่านการ์ตูนสาวๆ ไฉนพวกเธอชอบอ่านการ์ตูน"ชายรักชาย". สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก https://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1353303125&grpId=&catid=21&subcatid=2100
- โพสต์ทูเดย์. (10 กุมภาพันธ์ 2558). ค้นหา 'ความเป็นชาย' ในวันที่สาวๆ ไม่ชายตามอง. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก <https://www.posttoday.com/life/healthy/346500>
- โพสต์ทูเดย์. (13 สิงหาคม 2558). เปิดใจสาวชาวจีน ทำไมต้อง 'วาย'. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2563, จาก <https://www.posttoday.com/life/healthy/381662>
- โพสต์ทูเดย์. (17 พฤศจิกายน 2561). นวนิยาย'วาย' ตลาดคนอ่านไม่เคยวาย. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2563, จาก <https://www.posttoday.com/social/general/571051>
- มูลนิธิสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน. (ม.ป.ป.). วรรณกรรมคืออะไร?. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.happyreading.in.th/article/detail.php?id=528>
- ราช ศิริวัฒน์. (25 มกราคม 2017). ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อ. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2563, จาก <https://doctemple.wordpress.com/2017/01/25/ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อ/>
- วิชาญ ทราญอ่อน. (ม.ป.ป). เพศสภาพ. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2563, จาก <https://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2558/hi2558-055.pdf>
- สำนักข่าวสับปะรด. (21 ตุลาคม 2018). การโจมตีแบบคามิกาเซะ (Kamikaze) ของญี่ปุ่น. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2563, จาก <https://www.pineapplenewsagency.com/th/c751>
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (7 ธันวาคม 2561). วัยรุ่น วัยร้อน. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2563, จาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/46183-.html>

- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (9 มิถุนายน 2550). พฤติกรรม กับ พฤติการณ์. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2563, จาก <http://www.royin.go.th/?knowledges=พฤติกรรม-กับ-พฤติกรรม-๙>
- Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น. (11 มีนาคม 2563). งานวิจัย สาววาย ชาย รักชาย การ์ตูนเกย์ part 1. [ไฟล์วิดีโอ]. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2563, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=kXT1gn9oFwx>.
- Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น. (11 มีนาคม 2563). งานวิจัย สาววาย ชาย รักชาย การ์ตูนเกย์ part 2. [ไฟล์วิดีโอ]. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2563, จาก https://www.youtube.com/watch?v=QNTB_dAdidk.
- Arunrangsiwed Productions อรุณรังสีเวช โปรดักชั่น. (11 มีนาคม 2563). งานวิจัย สาววาย ชาย รักชาย การ์ตูนเกย์ part 3. [ไฟล์วิดีโอ]. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2563, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=shse-tYNCG0>.
- BBC NEWS. (8 กรกฎาคม 2020). สมรสเท่าเทียม : เปิด 9 สาระสำคัญของ ร่างพ.ร.บ.คู่ชีวิต ฉบับ ครม. เห็นชอบ แต่ ก้าวไกลเห็นว่า "ไม่เท่าเทียม". สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2563, จาก <https://www.bbc.com/thai/thailand-53332376>
- Dek-D. (8 ธันวาคม 2557). เชื่อกพฤติกรรม เราเป็น "สาววาย" รีเปล่า ?? สืบค้นเมื่อ 21 มกราคม 2563, จาก <https://www.dek-d.com/nugirl/35966/>
- Dek-D. (29 มิถุนายน 2560). 9 เรื่องที่ "สาววาย" อยากบอก เข้าใจเราหน่อยสิ. สืบค้นเมื่อ 21 มกราคม 2563, จาก <https://www.dek-d.com/loveroom/46143/>
- Dek-D. (14 ธันวาคม 2561). สถิตินิยาย Dek-D ปี 2018 มาแล้ว! นักอ่านและนักเขียนจะใช้งาน นิยาย Dek-D อย่างไรบ้าง เรามาดูไปพร้อมกันเลย!! สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก <https://www.dek-d.com/writer/51594/>
- Dek-D. (12 ธันวาคม 2562). มาแล้ว! สถิตินิยาย Dek-D ปี 2019 มาดูกันว่า ปีนี้ นักเขียนและนักอ่าน มีการใช้งานนิยาย Dek-D อย่างไรกันบ้าง. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก <https://www.dek-d.com/writer/54275/>
- fourfan.com. (26 เมษายน 2550). สุทธิพงษ์ วัฒนจัง กับปรัชญาเด็กๆ ของกามิกาเซ่. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2563 จาก <http://www.fourfan.com/content.php?id=498>
- GEN Online. (ม.ป.ป). Y-Girls: The Origin กำเนิดสาววาย. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก <https://genonline.co/2018/08/29/y-girls-the-origin/>

- MARKETINGOOPS. (13 สิงหาคม 2017). Innovative Idea: ทำไมสาวๆ ถึงชอบคอนเทนต์วายกันเสียจริง. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2563, จาก <https://www.marketingoops.com/exclusive/opinion/innovative-idea-why-girl-turn-fujoshi/>
- MGR ONLINE. (12 เมษายน 2562). เจาะกระแส “นิยายวาย” ผ่านมุมมองนักเขียนสาวสายจีน-เขียนฟินชวนจิกหมอน!! สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2563, จาก <https://mgronline.com/live/detail/9620000036312>
- MTHAI. (22 ธันวาคม 2019). ทำความเข้าใจนิสัยวัยรุ่น ทำไมเอาแต่ใจตัวเอง. สืบค้นเมื่อ 21 มกราคม 2563, จาก <https://teen.mthai.com/variety/149592.html>
- Read Alert. (21 มกราคม 2019). Why Y? ถอดสูตรลับ “ซีรีส์-นิยายวาย” ทำไมถึงดัง!. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก https://readalert.co/enjoyment/variety/%E0%B9%8Dyaoi_novels/2758/
- Read Alert. (9 กรกฎาคม 2019). แนะนำ 12 นิยายวายที่ใครได้อ่านเป็นต้องวางไม่ลง. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://readalert.co/enjoyment/12-best-fictions/7640/>
- Sirirat Eamprapai. (22 พฤศจิกายน 2014). แนวความคิดทางจิตวิทยากับการศึกษาเรื่องเพศ. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2563, จาก <https://prezi.com/lhfqzo9zhld2/presentation/the101.world>
- the101.world. (18 ธันวาคม 2018). นิยายวาย : กระแสนิยม และกระแสสะท้อนสังคมที่ ‘ไร้เดียงสาทางเพศ’. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2563, จาก <https://www.the101.world/what-yaoi-tell-us/>
- THEPEOPLE. (23 เมษายน 2019). WHY “Y” ทำความเข้าใจวัฒนธรรมวายกับ รศ.ดร.นัทธนี ประสานนาม. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2563, จาก <https://thepeople.co/why-y-natthanaiprasannam-yaoi/>
- Voice TV, (1 กันยายน 2017). 'วาย' กระแสนิยมในนิยายที่ไม่มีวันซา. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563, จาก <https://www.voicetv.co.th/read/520318>
- www.pangpond.co.th. (18 พฤศจิกายน 2019). โลกไฟส์ไต้ล้ผู้หญิงยุคใหม่เขาทำกัน. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2563, จาก <https://www.pangpond.co.th/p=3337>

Journal

Ágnes Zsila, & Zsolt Demetrovics. (2017). The boys' love phenomenon: A literature review. *Journal of Popular Romance Studies*, 6, 5. Retrieved April 2, 2020, from <http://www.jprstudiesest.dreamhosters.com/wp-content/uploads/2017/04/TBLP.4.2017.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยาย ชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย”

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชายของกลุ่มสาววายไทย” ผู้วิจัยขอทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงขอความกรุณาและขอความอนุเคราะห์ช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์และความถูกต้องของการศึกษาต่อไป

คำแนะนำ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [ ] ให้ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด หรือเติมคำในช่องว่าง

คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม (Screening Questions)

1. เพศ

[ ] หญิง [ ] ชาย (จบแบบสอบถาม)

2. ท่านมีคุณสมบัติความเป็นสาววายตามข้อใดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [ ] มีคู่อื่นเป็นของตัวเอง
- [ ] ชอบอ่านนิยายวาย/แฟนฟิควายเป็นชีวิตจิตใจ
- [ ] เห็นผู้ชายสนิทกันแล้วอยากเชียร์ให้รักกัน
- [ ] แอบจิ้นเวลาเห็นผู้ชายมีการถูกเนื้อต้องตัวกัน เช่น จับมือ กระทบ กอด เป็นต้น
- [ ] รูปในคอม/โทรศัพท์มีแต่โมเมนต์น่ารักๆ ของหนุ่มๆ
- [ ] เปิดตัวว่าเป็นสาววาย เช่น ชงคู่อื่น แชรส์รูปคู่อื่น แนะนำนิยายชายรักชายให้บุคคลอื่น เป็นต้น
- [ ] มีการติดตามนักเขียน/เพจ/กลุ่มเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายหรือนิยายวาย
- [ ] ไม่อินกับตัวละครที่เป็นนางเอกหรือผู้หญิง
- [ ] เคยไปงานมหกรรมหนังสือนวนิยายชายรักชายหรือนิยายวาย

(จากข้อคำถามข้างต้นถ้าตอบน้อยกว่า 3 ข้อ จบแบบสอบถาม)

3. ท่านได้อ่านนวนิยายชายรักชายในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

[ ] ใช่ [ ] ไม่ใช่ (จบแบบสอบถาม)

ส่วนที่ 2 การเปิดรับนวนิยายชายรักชาย

2.1 ประเภทของนวนิยายชายรักชายที่อ่าน

ประเภทนวนิยายชายรักชาย	ระดับความบ่อยครั้งในการอ่าน			
	บ่อย	ปานกลาง	ไม่บ่อย	ไม่เคยเลย
นิยายวาย				
แฟนฟิคไทย				
แฟนฟิคเกาหลี				
แฟนฟิคเอเชีย				
แฟนฟิคฝรั่ง				
แฟนฟิคนิยาย การ์ตูน เกม				

2.2 ท่านอ่านนวนิยายชายรักชายทางสื่อใดมากที่สุด

- [ ] หนังสือเล่ม
 [ ] หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)
 [ ] เว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite, thaiboyslove เป็นต้น
 [ ] อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2.3 ท่านเคยใช้เงินซื้อนวนิยายชายรักชายในรูปแบบหนังสือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) หรือผ่านเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน อย่างไรบ้าง

- [ ] เคย [ ] ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 2.5)

2.4 จากข้อ 2.3 ถ้าท่านเคยซื้อนวนิยายชายรักชาย ท่านซื้อผ่านรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [ ] หนังสือเล่มที่จัดพิมพ์
 [ ] หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)
 [ ] ซื้อเป็นบางตอนที่ไม่มีเปิดให้อ่านฟรีจากเว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เช่น Dek-D, readawrite
 [ ] อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2.5 ท่านอ่านนวนิยายชายรักชายมานานเท่าไร

- [ ] น้อยกว่า 1 ปี [ ] 1 ปี – 3 ปี
 [ ] 4 ปี – 6 ปี [ ] 7 ปี – 10 ปี
 [ ] มากกว่า 10 ปี

2.6 ท่านอ่านนวนิยายชายรักชายโดยเฉลี่ย _____ วันต่อสัปดาห์

2.7 ระยะเวลาที่ท่านอ่านนวนิยายชายรักชายในแต่ละครั้ง เฉลี่ยนานประมาณเท่าไร

- [ ] น้อยกว่า 30 นาที   [ ] 30 นาที – 1 ชั่วโมง   [ ] มากกว่า 1 ชั่วโมง – 2 ชั่วโมง
 [ ] มากกว่า 2 ชั่วโมง – 3 ชั่วโมง   [ ] มากกว่า 3 ชั่วโมง ระบุ.....ชั่วโมง

2.8 ข้อใดคือเหตุผลหลักในการอ่านนวนิยายชายรักชายของท่าน

- [ ] เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ   [ ] ความนิยมในนวนิยายรักชาย
 [ ] มีเพื่อนแนะนำ   [ ] ชื่นชอบศิลปินเกาหลี/ไทย/เอเชีย
 [ ] โคร่งเรื่อง/พล็อตเรื่องแปลกใหม่น่าสนใจ   [ ] เป็นนวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นซีรีส์สวย
 [ ] อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย

3.1 ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อองค์ประกอบของนวนิยายชายรักชายที่ท่านเลือกอ่าน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความรู้สึก/ความคิดเห็นของท่าน

องค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย	ระดับความรู้สึก				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านตัวละคร					
1. นวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนใช้ตัวละคร พระเอก นายเอกที่เป็นบุคคลในจินตนาการ ทำให้นวนิยายมีความน่าสนใจ					
2. นวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนใช้ตัวละครอ้างอิง มาจากนักร้อง/ศิลปิน ดารา/นักแสดง ตัวละคร ในการ์ตูน/เกม/หนังสือที่ท่านชื่นชอบ ทำให้ท่านชื่นชอบนวนิยายเรื่องนั้น					
3. ตัวละครพระเอกที่หน้าตาดีและมีปมในอดีต มักจะเป็นลักษณะตัวละครที่เป็นที่นิยมของผู้อ่าน					
4. ตัวละครในนวนิยายชายรักชายที่มีบุคลิกภาพ/อุปนิสัยสมจริง ทำให้ท่านให้อยากอ่านนวนิยายเรื่องนั้น					
5. ตัวละครหลักในนวนิยายชายรักชายที่ผู้เขียนสร้างให้มีมิติด้านพฤติกรรมทั้งด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี จะทำให้นวนิยายเรื่องนั้น ๆ มีความน่าสนใจมากขึ้น					

องค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย	ระดับความรู้สึก				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
ด้านโครงเรื่อง 6. ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครพระเอก/นายเอก เช่น พล็อตเรื่องพ่อแหม่งอน ทำให้เพิ่มความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง					
7. ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครหลัก เช่น ความลังเลของพระเอก/นายเอกในการทำตามหัวใจตัวเอง ทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าติดตามมากขึ้น					
8. ความขัดแย้งในนวนิยายชายรักชายที่เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม เช่น พระเอกที่เป็นมาเฟีย ทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าติดตามมากขึ้น					
9. โครงเรื่องของนวนิยายชายรักชายมีการดำเนินเรื่องและผูกเรื่องได้น่าสนใจเช่นเดียวกับนวนิยายทั่วไป					
10. นวนิยายชายรักชายที่มีการปิดเรื่องแบบสุขนานุกรม (Happy ending) ทำให้ท่านมีความประทับใจต่อนวนิยายเรื่องนั้น ๆ มากขึ้น					

องค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย	ระดับความรู้สึก				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
<p>ด้านแก่นเรื่อง(ข้อคิด/แนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ)</p> <p>11. แก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายบางเรื่องแม้จะไม่สอดคล้องกับความเชื่อของท่านแต่ท่านยังสามารถสนุกสนานกับการอ่านได้</p>					
12. นวนิยายชายรักชายเรื่องที่ท่านอ่านส่วนใหญ่เน้นไปที่เรื่องราวความรักที่สอดแทรกข้อคิดที่เป็นประโยชน์					
13. แก่นของเรื่องในนวนิยายชายรักชายส่วนใหญ่ผู้เขียนจะนำเสนอในการมองกลุ่มชายรักชายว่าไม่มีความแตกต่างไปจากชายรักหญิง ทำให้ท่านเปิดใจยอมรับคนรักเพศเดียวกันในชีวิตจริงมากขึ้น					
14. นวนิยายชายรักชายมักจะสอดแทรกข้อคิดที่หลากหลายสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้					
15. แก่นเรื่องของนวนิยายชายรักชายที่นำเสนอผ่านสถานการณ์ของตัวละครหลัก เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธแค้น จะทำให้ท่านรู้สึกคล้อยตามได้ง่าย					

องค์ประกอบนวนิยายชายรักชาย	ระดับความรู้สึก				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
ด้านบทสนทนา (รวมถึงข้อความ/การบรรยาย)					
16. นวนิยายชายรักชายมีการใช้ภาษาที่เป็น ธรรมชาติเช่นเดียวกับภาษาที่บุคคลใช้พูดคุยกัน ในชีวิตจริง					
17. บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายมีความ สนุกสนาน เพราะมักมีบทสนทนาที่มีมุขตลก ขบขันสอดแทรกอยู่					
18. บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายใช้ภาษาที่ บรรยายให้เห็นถึงลักษณะเด่นเฉพาะของแต่ละ ตัวละครส่งผลให้ท่านรู้จักและเข้าใจตัวละครใน เรื่องมากขึ้น					
19. บทบรรยายในนวนิยายชายรักชายมักจะ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม/วัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมการรับน้องในมหาวิทยาลัยของ สังคมไทย ได้เป็นอย่างดี					
20. บทสนทนาในนวนิยายชายรักชายเรื่องที่ท่าน อ่านเขียนได้สอดคล้องกับบุคลิกลักษณะและ สภาพแวดล้อมของตัวละครแต่ละตัว					

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการอ่านนวนิยายชายรักชาย

4.1 ท่านมีระดับความตั้งใจต่อประเด็นต่อไปนี้อย่างไร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับระดับความตั้งใจของท่าน

ประเด็นความตั้งใจ	ระดับความตั้งใจ				
	ตั้งใจ มากที่สุด	ตั้งใจ มาก	ตั้งใจ ปาน กลาง	ตั้งใจ น้อย	ตั้งใจ น้อย ที่สุด
1.ท่านมีความตั้งใจที่จะอ่านนวนิยายชายรักชายต่อไป					
2.ท่านมีความตั้งใจที่จะกดติดตาม/แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชายในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่อไป					
3.ท่านมีความตั้งใจที่จะแนะนำบุคคลอื่นให้รู้จักและอ่านนวนิยายชายรักชาย					

4.2 ท่านมีความตั้งใจจะซื้อนวนิยายชายรักชายต่อไปหรือไม่

[ ] มีความตั้งใจ [ ] ไม่มีความตั้งใจ

4.3 ท่านมีความตั้งใจที่จะเขียนนวนิยายชายรักชายหรือไม่

[ ] มีความตั้งใจ [ ] ไม่มีความตั้งใจ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

นางสาวฉัตรธิดา ชูทอง

วันเดือนปีเกิด

5 พฤษภาคม 2538

วุฒิการศึกษา

ปีการศึกษา 2560: สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบัณฑิต

เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

